

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA

2012. június 27., szerda

Tartalomjegyzék

2012. évi LXXVII. törvény	A tanúvédelem terén történő együttműködésről szóló multilaterális Megállapodás kihirdetéséről	12162
2012. évi LXXVIII. törvény	A Nemzetközi Valutaalap Alapokmánya módosításának kihirdetéséről és Magyarország kvótájának megemeléséről	12169
2012. évi LXXIX. törvény	Az egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról	12173
2012. évi LXXX. törvény	Az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1996. évi LXV. törvény módosításáról	12209
2012. évi LXXXI. törvény	A sporthuliganizmus jelensége elleni fellépés érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CIV. törvény módosításáról	12210
2012. évi LXXXII. törvény	A kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény módosításáról	12211
131/2012. (VI. 27.) Korm. rendelet	A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet módosításáról	12212
15/2012. (VI. 27.) MNB rendelet	A pénzforgalom lebonyolításáról szóló 18/2009. (VIII. 6.) MNB rendelet módosításáról szóló 12/2012. (VI. 12.) MNB rendelet módosításáról	12214
30/2012. (VI. 27.) AB határozat	Utólagos normakontrollra irányuló indítvány elutasításáról	12215

II. Törvények

2012. évi LXXVII. törvény a tanúvédelem terén történő együttműködésről szóló multilaterális Megállapodás kihirdetéséről*

1. § Az Országgyűlés felhatalmazást ad a tanúvédelem terén történő együttműködésről szóló Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismerésére.
2. § Az Országgyűlés a Megállapodást e törvénnyel hirdeti ki.
3. § A Megállapodás hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„AGREEMENT ON THE COOPERATION IN THE AREA OF WITNESS PROTECTION

The Contracting Parties to this Agreement,

- RECALLING the cooperation between the competent Ministries of the Republic of Austria, the Republic of Bulgaria, the Republic of Croatia, the Czech Republic, Hungary, the Republic of Poland, Romania, the Slovak Republic and the Republic of Slovenia in the framework of the Salzburg Forum;
- DESIRING to develop and enhance their cooperation in witness protection;
- HAVING REGARD TO the best practice models developed by Europol in the area of witness protection;
- RECOGNIZING bilateral and multilateral agreements on police cooperation concluded between the Contracting Parties;
- HAVING REGARD TO the national legislation of the Contracting Parties and European Union law, including regulations on personal data protection;
- HAVING REGARD TO the United Nations Convention against Transnational Organized Crime of 2000, UNTOC;
- RECALLING the United Nations Convention against Corruption of 2003, UNCAC;
- HAVING REGARD TO the relevant Council of Europe instruments;
- BEARING IN MIND the free movement of persons in the European Union and the challenges thus related to the area of witness protection

Have agreed as follows:

Article 1

The purpose of this Agreement is to develop and enhance cooperation related to witness protection between the Contracting Parties.

Article 2

- (1) The national contact points of the Contracting Parties referred to in Article 10 shall directly cooperate in the area of witness protection upon written request. The competence of the national contact points shall be governed by the national legislation.
- (2) The cooperation shall, in particular, include the relocation and protection of persons, exchange of information, administrative, technical and logistical support and training of the staff of witness protection units.

* A törvényt az Országgyűlés a 2012. június 18-i ülésnapján fogadta el.

- (3) The protected person to be relocated must have been placed under the national protection programme of the requesting Contracting Party or, in case of urgent need, it must be presumable that this person will be taken into the national protection programme of the requesting Contracting Party, if this is foreseen under the national legislation of the requested Contracting Party. When taking supportive measures in connection with the protection of these persons the national legislation of the requested Contracting Party shall apply accordingly. The person to be protected shall remain under the national protection programme of the requesting Contracting Party.
- (4) The requesting Contracting Party shall provide the requested Contracting Party with all necessary information which is relevant to this Contracting Party to come to a decision.
- (5) Enrolling an endangered person into the national protection programme of the requesting Contracting Party shall be fully in competence of this Contracting Party. The requested Contracting Party shall not re-evaluate the reasons for the enrolment.
- (6) For serious reasons and after having duly notified the requesting Contracting Party, the requested Contracting Party may cease the supportive measures. In this case, the requesting Contracting Party shall retake the person concerned.

Article 3

The mutually agreed conditions for the relocation, assistance and protection of persons in each individual case shall be set forth in a separate document concluded by the national contact points referred to in Article 10 of the Contracting Parties involved in this individual case. Significant changes in the situation of the protected person should be reflected in amendments or in a new separate document.

Article 4

Officers from the national contact point of one Contracting Party acting under this Agreement within the territory of another Contracting Party shall be subject to the instructions given by the national contact point of the host Contracting Party.

Article 5

- (1) For the carrying of arms, ammunition and equipment and the use of vehicles by officers from the national contact point of one Contracting Party acting under this Agreement within the territory of another Contracting Party, the provisions of Article 19 of the Council Decision 2008/615/JHA of 23 June 2008 on the stepping up of cross-border cooperation, particularly in combating terrorism and cross-border crime shall apply accordingly.
- (2) Officers from the national contact point of one Contracting Party acting under this Agreement within the territory of another Contracting Party may use their arms, ammunition and equipment only in legitimate self-defence or in the defence of others.
- (3) In order to ensure the confidentiality of the protective measures officers may conceal their original identities and the vehicles used.
- (4) If under this Agreement and upon prior approval officers from a requesting Contracting Party intend to act within the territory of another Contracting Party, the national contact point of the requesting Contracting Party shall provide the national contact point of the requested Contracting Party in advance with the following information:
 - purpose of the action,
 - identification of the officers,
 - arms, ammunition and equipment carried by the officers,
 - vehicles used by the officers.

Article 6

Regarding protection and assistance, general rules of civil liability, criminal liability, and employment relations, the provisions of Articles 20 to 23 of the Council Decision 2008/615/JHA of 23 June 2008 on the stepping up of cross-border cooperation, particularly in combating terrorism and cross-border crime shall apply accordingly.

Article 7

Regarding the protection of personal data supplied by the Contracting Parties under this Agreement, the provisions of the Council Framework Decision 2008/977/JHA of 27 November 2008 on the protection of personal data processed in the framework of police and judicial cooperation in criminal matters shall apply. Each Contracting Party shall guarantee a level of protection of personal data in its national legislation at least equal to that resulting from the

Council of Europe Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data of 28 January 1981 and its Additional Protocol of 8 November 2001 and in doing so, shall be bound by the principles of Recommendation No R (87) 15 of 17 September 1987 of the Committee of Ministers of the Council of Europe to the Member States regulating the use of personal data in the police sector, also where data are not processed automatically.

Article 8

The Contracting Parties shall ensure the full confidentiality and physical protection of all information supplied by the Contracting Parties under this Agreement, by all necessary measures in accordance with their national legislation. Classified information shall be exchanged exclusively by the national contact points of the Contracting Parties.

Article 9

In individual cases, where a Contracting Party is of the opinion that the granting of a request under this Agreement may adversely affect its national security, public order, state's interests or national legislation, such Contracting Party may refuse cooperation in whole or in part or make its cooperation conditional upon specified terms while complying with other international cooperation obligations.

Article 10

For the purposes of the cooperation under this Agreement, each Contracting Party shall designate a national contact point when depositing the instrument of ratification, acceptance, approval or accession in accordance with Article 15 or 16. This national contact point shall be the unit running the national protection programme.

Article 11

- (1) The requesting Contracting Party shall bear the costs of living or other measures requested by this Contracting Party for the protected persons. The requested Contracting Party shall bear the expenses for personnel and material resources for the protection of these persons.
- (2) Each Contracting Party shall bear all other costs incurred by its authorities in implementing this Agreement.
- (3) In special cases, the national contact points concerned may agree in a separate document in accordance with Article 3 on different arrangement as regards the bearing of costs.

Article 12

- (1) The provisions of this Agreement shall apply between Member States of the European Union only in so far as they are compatible with European Union law. Should the European Union in future introduce arrangements affecting the scope of this Agreement, European Union law shall take precedence in applying the relevant provisions of this Agreement.
- (2) This Agreement shall not affect rights and obligations under any existing bilateral or multilateral agreements between the Contracting Parties.

Article 13

Upon request of either Contracting Party, a joint working group made up of representatives of the Contracting Parties shall evaluate the implementation of this Agreement and shall identify any need for supplements or amendments.

Article 14

- (1) The Government of the Republic of Slovenia shall act as Depositary of this Agreement.
- (2) The Depositary shall promptly notify the Contracting Parties of ratifications, acceptances, approvals, accessions and other statements concerning this Agreement.
- (3) The Depositary shall transmit a certified copy of this Agreement to each signatory party and to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 15

- (1) This Agreement shall enter into force on the first day of the second month following the deposit of the second instrument of ratification, acceptance or approval between the two ratifying Contracting Parties. Concerning other

Contracting Parties this Agreement shall enter into force on the first day of the second month following the deposit of their instrument of ratification, acceptance or approval.

- (2) The Depositary shall notify all Contracting Parties of the date of entry into force.

Article 16

- (1) This Agreement shall be open for accession to all Member States of the European Union and other States applying the Schengen acquis. The Depositary shall transmit a certified copy of the Agreement to each acceding State.
- (2) Instruments of accession shall be deposited with the Depositary.
- (3) This Agreement shall enter into force for any acceding State on the first day of the second month following the deposit of its instrument of accession.

Article 17

- (1) This Agreement shall be concluded for an indefinite period of time.
- (2) Each Contracting Party may withdraw from this Agreement by diplomatic channels with a written notification to the Depositary.
- (3) The withdrawal shall take effect six months from the date on which the notification was received by the Depositary.
- (4) If the national contact point of the withdrawing Contracting Party has concluded separate documents in accordance with Article 3, these separate documents shall remain effective until the national contact points of the Contracting Parties concerned, have in mutual consent terminated the co-operation under the respective separate document, taking fully into account the safety of the persons to be protected in these particular cases.

Done at Štířín, on 24 May 2012, in a single original in the English language.

(Signatures)

MEGÁLLAPODÁS A TANÚVÉDELEM TERÉN TÖRTÉNŐ EGYÜTTMŰKÖDÉSRŐL

A jelen Megállapodás Szerződő Felei,

- FIGYELEMMEL a Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Horvát Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, Magyarország, az Osztrák Köztársaság, Románia, a Szlovák Köztársaság és a Szlovén Köztársaság hatáskörrel rendelkező minisztériumai között a Salzburg Fórum keretében megvalósuló együttműködésére;
- ABBÓL A CÉLBŐL, hogy fejlessék és szélesítsék együttműködésüket a tanúvédelem területén;
- FIGYELEMBE VÉVE az Europol által kidolgozott legjobb tanúvédelmi gyakorlati modelleket;
- ELISMERVE a Szerződő Felek között a rendőri együttműködés tárgyában megkötött két- és többoldalú megállapodásokat;
- FIGYELEMMEL a Szerződő Felek nemzeti jogszabályaira és az Európai Unió jogára, beleértve a személyes adatok védelmére vonatkozó rendelkezéseket;
- FIGYELEMMEL az Egyesült Nemzetek keretében 2000-ben létrejött Nemzetközi Szervezett Bűnözés elleni Egyezményre (UNTOC);
- EMLÉKEZVE az Egyesült Nemzetek keretében 2003-ban létrejött Korrupció elleni Egyezményre (UNCAC);
- FIGYELEMMEL az Európa Tanács vonatkozó ajánlásaira;
- SZÁMÍTÁSBA VÉVE a személyek szabad mozgását az Európai Unió területén és az ezzel kapcsolatos tanúvédelmi kihívásokat;

az alábbiakban állapodtak meg:

1. Cikk

A jelen Megállapodás célja, hogy fejlessze és szélesítse a tanúvédelemmel kapcsolatos együttműködést a Szerződő Felek között.

2. Cikk

- (1) A Szerződő Felek 10. Cikkben hivatkozott nemzeti kapcsolattartó pontjai írásbeli megkeresések útján közvetlen együttműködést folytatnak a tanúvédelem terén. A nemzeti kapcsolattartó pontok hatásköréről a nemzeti jogszabályok rendelkeznek.
- (2) Az együttműködés magába foglalja különösen a személyek áttelepítését és védelmét, az információcserét, az adminisztratív, technikai és logisztikai támogatást, valamint a tanúvédelmi egységek munkatársainak képzését.
- (3) Az áttelepítendő védett személynek szerepelnie kell a megkereső Szerződő Fél nemzeti védelmi programjában, vagy sürgős szükség esetén valószínűsíthetőnek kell lennie, hogy felvételt fog nyerni a megkereső Szerződő Fél nemzeti védelmi programjába, ha ezt a megkeresett Szerződő Fél nemzeti jogszabályai lehetővé teszik. Ilyen személyek védelmével kapcsolatban alkalmazott támogató intézkedések végrehajtásakor a megkeresett Szerződő Fél nemzeti jogszabályait kell megfelelően alkalmazni. A védendő személy a megkereső Szerződő Fél nemzeti védelmi programjának hatálya alatt marad.
- (4) A megkereső Szerződő Fél a döntés meghozatalához szükséges valamennyi lényeges információt megadja a megkeresett Szerződő Félnek.
- (5) A fenyegetett helyzetben lévő személynek a megkereső Szerződő Fél nemzeti védelmi programjába történő felvétele kizárólag ezen Szerződő Fél hatáskörébe tartozik. A megkeresett Szerződő Fél a felvétel okát nem vizsgálhatja felül.
- (6) Súlyos indokok alapján és a megkereső Szerződő Fél megfelelő tájékoztatását követően a megkeresett Szerződő Fél megszüntetheti a támogató intézkedéseket. Ebben az esetben a megkereső Szerződő Fél az érintett személyt visszaveszi.

3. Cikk

A személyek áttelepítésére, támogatására és védelmére vonatkozó kölcsönösen megállapított feltételeket minden egyes esetben a Szerződő Felek 10. Cikkben hivatkozott, az egyedi esetben érintett nemzeti kapcsolattartó pontjai külön dokumentumban határozzák meg. A védett személy helyzetében bekövetkezett jelentős változásokat kiegészítésekben vagy egy új külön dokumentumban kell megjelölni.

4. Cikk

Az egyik Szerződő Fél nemzeti kapcsolattartó pontjának tisztségviselői, akik a jelen Megállapodás alapján egy másik Szerződő Fél területén járnak el, alávetik magukat a fogadó Szerződő Fél nemzeti kapcsolattartó pontja által adott utasításoknak.

5. Cikk

- (1) Az egyik Szerződő Fél nemzeti kapcsolattartó pontjának a jelen Megállapodás alapján egy másik Szerződő Fél területén eljáró tisztségviselőinek fegyver, lőszer és felszerelés viselésére, valamint járműhasználatára vonatkozóan a különösen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről szóló 2008/615/IB tanácsi határozat (2008. június 23.) 19. Cikkében foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.
- (2) Az egyik Szerződő Fél nemzeti kapcsolattartó pontjának a jelen Megállapodás alapján egy másik Szerződő Fél területén eljáró tisztségviselői fegyvereiket, lőszereiket és felszerelésüket kizárólag jogos önvédelem vagy más személy védelme érdekében használhatják.
- (3) A tanúvédelmi intézkedések titkosságának biztosítása érdekében a tisztségviselők leplezhetik eredeti személyazonosságukat és az általuk használt járműveket.
- (4) Amennyiben a megkereső Szerződő Fél tisztségviselői a jelen Megállapodás alapján és előzetes jóváhagyással egy másik Szerződő Fél területén kívánnak eljárni, a megkereső Szerződő Fél nemzeti kapcsolattartó pontja előzetesen az alábbi információkat bocsátja a megkeresett Szerződő Fél nemzeti kapcsolattartó pontja rendelkezésére:
 - a tevékenység célja,
 - a tisztségviselők azonosítása,
 - a tisztségviselők által viselt fegyverek, lőszerek és felszerelések,
 - a tisztségviselők által használt járművek.

6. Cikk

A védelem, a segítségnyújtás, a polgári és büntetőjogi felelősség általános szabályai, továbbá a munkaviszony vonatkozásában a különösen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről szóló 2008/615/IB tanácsi határozat (2008. június 23.) 20–23. Cikkeiben foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

7. Cikk

A Szerződő Felek által a jelen Megállapodás alapján átadott személyes adatok védelmére a Tanács a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló 2008/977/IB kerethatározatának (2008. november 27.) rendelkezéseit kell alkalmazni. Minden Szerződő Fél garantálja nemzeti jogában a személyes adatok megfelelő szintű védelmét, legalább olyan mértékben, amint azt az Európa Tanács az egyének védelméről a személyes adatok gépi feldolgozása során, Strasbourgban, 1981. január 28-án kelt Egyezménye, valamint ezen Egyezmény Strasbourgban, 2001. november 8-án kelt Kiegészítő Jegyzőkönyve előírja, és ennek során rájuk nézve kötelezőek az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának a személyes adatok rendőrségi felhasználásáról szóló, 1987. szeptember 17-i, R (87) 15 számú ajánlásában foglalt alapelvek, a nem automatikus feldolgozás alá eső adatok esetén is.

8. Cikk

A Szerződő Felek nemzeti jogszabályaik szerint minden szükséges intézkedéssel teljes körűen biztosítják a jelen Megállapodás alapján a Szerződő Felek által átadott valamennyi információ bizalmas kezelését és fizikai védelmét. Minősített információ cseréjére kizárólag a Szerződő Felek nemzeti kapcsolattartó pontjain keresztül kerülhet sor.

9. Cikk

Egyedi esetekben, ha valamelyik Szerződő Fél úgy véli, hogy a jelen Megállapodás alapján előterjesztett valamely megkeresés teljesítése hátrányosan érinthetné nemzetbiztonságát, közrendjét, állami érdekeit vagy nemzeti jogszabályait, a Szerződő Fél részben vagy egészben visszautasíthatja, vagy meghatározott feltételekhez kötheti az együttműködést, amennyiben az összhangban van más nemzetközi együttműködési kötelezettségeivel.

10. Cikk

A jelen Megállapodás alapján történő együttműködés céljából valamennyi Szerződő Fél kijelöl egy nemzeti kapcsolattartó pontot a 15. vagy 16. cikk szerinti megerősítő, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okmány letétbe helyezésekor. A nemzeti kapcsolattartó pont a nemzeti védelemi programot működtető egység.

11. Cikk

- (1) A megkereső Szerződő Fél viseli a védett személyek megélhetésével vagy a megkereső Szerződő Fél által kért intézkedésekkel kapcsolatban felmerült költségeket. A megkeresett Szerződő Fél viseli az ilyen személyek védelmével kapcsolatban felmerült személyzeti és anyagi erőforrások költségeit.
- (2) Valamennyi Szerződő Fél maga viseli a jelen Megállapodás végrehajtása során saját hatóságainál felmerülő minden egyéb költséget.
- (3) Különleges esetekben az érintett nemzeti kapcsolattartó pontok a 3. Cikkben említett külön dokumentumban a költségviselés tekintetében ettől eltérően is megállapodhatnak.

12. Cikk

- (1) A jelen Megállapodás rendelkezéseit az Európai Unió tagállamai között csak olyan mértékben kell alkalmazni, amennyiben azok összeegyeztethetők az Európai Unió jogával. Amennyiben az Európai Unió a jövőben olyan intézkedéseket vezet be, amelyek érintik a jelen Megállapodás hatályát, úgy az Európai Unió joga elsőbbséget élvez a jelen Megállapodás vonatkozó rendelkezéseivel szemben.
- (2) A jelen Megállapodás rendelkezései nem érintik a Szerződő Felek között hatályban lévő két- vagy többoldalú megállapodásokban meghatározott jogokat és kötelezettségeket.

13. Cikk

Bármely Szerződő Fél kérésére a Szerződő Felek képviselőinek közös munkacsoportja értékeli a jelen Megállapodás végrehajtását, és megállapítja a kiegészítésének vagy módosításának szükségességét.

14. Cikk

- (1) A jelen Megállapodás Letéteményese a Szlovén Köztársaság Kormánya.
- (2) A Letéteményes haladéktalanul értesíti a Szerződő Feleket a megerősítésekről, elfogadásokról, jóváhagyásokról, csatlakozásokról és a jelen Megállapodást érintő egyéb nyilatkozatokról.
- (3) A Letéteményes a jelen Megállapodás hiteles másolatát megküldi az aláíró feleknek, valamint az Egyesült Nemzetek Titkárságának nyilvántartásba vétel és nyilvánosságra hozatal céljából, az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. Cikkével összhangban.

15. Cikk

- (1) A jelen Megállapodás a második megerősítő, elfogadási vagy jóváhagyási okmány letétbe helyezését követő második hónap első napján lép hatályba az első két értesítést megküldő Szerződő Fél között. A további Szerződő Felek vonatkozásában a jelen Megállapodás a megerősítő, elfogadási vagy jóváhagyási okmányuk letétbe helyezését követő második hónap első napján lép hatályba.
- (2) A Letéteményes valamennyi Szerződő Felet értesíti a hatálybalépés időpontjáról.

16. Cikk

- (1) A jelen Megállapodás csatlakozásra nyitva áll az Európai Unió tagállamai, valamint a schengeni acquis-t alkalmazó egyéb államok számára. A Letéteményes valamennyi csatlakozó állam részére megküldi a Megállapodás hiteles másolatát.
- (2) A csatlakozási okmányokat a Letéteményesnél kell letétbe helyezni.
- (3) A jelen Megállapodás bármely csatlakozó állam számára a csatlakozási okmánya letétbe helyezését követő második hónap első napján lép hatályba.

17. Cikk

- (1) A jelen Megállapodás határozatlan időre szól.
- (2) Bármely Szerződő Fél diplomáciai úton, a Letéteményesnek megküldött írásbeli értesítéssel felmondhatja a jelen Megállapodást.
- (3) A felmondás az értesítés Letéteményes általi kézhez vételétől számított hat hónap múlva lép hatályba.
- (4) Amennyiben a Megállapodást felmondó Szerződő Fél nemzeti kapcsolattartó pontja a 3. Cikk szerinti külön dokumentumokat kötött, ezen külön dokumentumok mindaddig hatályban maradnak, amíg az érintett Szerződő Felek nemzeti kapcsolattartó pontjai kölcsönös megegyezéssel a külön dokumentumok alapján folytatott együttműködést meg nem szüntetik, teljes mértékben figyelembe véve a védendő személyek biztonságát az adott ügyekben.

Készült Štiřinben, 2012. május 24-én egy eredeti példányban, angol nyelven.

(Aláírások)"

- 4. §**
- (1) E törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
 - (2) A 2. § és a 3. § a Megállapodás 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.
 - (3) A Megállapodás, valamint a 2. § és a 3. § hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.
 - (4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a rendszetért felelős miniszter gondoskodik.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2012. évi LXXVIII. törvény a Nemzetközi Valutaalap Alapokmánya módosításának kihirdetéséről és Magyarország kvótájának megemeléséről*

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Nemzetközi Valutaalap Alapokmánya (a továbbiakban: Alapokmány) a Nemzetközi Valutaalap Kormányzótanácsa 66–2. számú határozatával (a továbbiakban: határozat) történő módosítása (a továbbiakban: Módosítás) kötelező hatályának elismerésére.
2. § Az Országgyűlés a határozat alapján elfogadja Magyarország kvótájának 1940 millió SDR-re (Special Drawing Rights: Különleges Lehívási Jogok) történő megemelését.
3. § Az Országgyűlés a Módosítást e törvénnyel hirdeti ki.
4. § A Módosítás hiteles angol nyelvű szövege és hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Amendment of the Articles of Agreement of the International Monetary Fund on the Reform of the Executive Board

The Governments on whose behalf the present Agreement is signed agree as follows:

1. The text of Article XII, Section 3(b) shall be amended to read as follows:

“(b) Subject to (c) below, the Executive Board shall consist of twenty Executive Directors elected by the members, with the Managing Director as chairman.”

2. The text of Article XII, Section 3(c) shall be amended to read as follows:

“(c) For the purpose of each regular election of Executive Directors, the Board of Governors, by an eighty-five percent majority of the total voting power, may increase or decrease the number of Executive Directors specified in (b) above.”

3. The text of Article XII, Section 3(d) shall be amended to read as follows:

“(d) Elections of Executive Directors shall be conducted at intervals of two years in accordance with regulations which shall be adopted by the Board of Governors. Such regulations shall include a limit on the total number of votes that more than one member may cast for the same candidate.”

4. The text of Article XII, Section 3(f) shall be amended to read as follows:

“(f) Executive Directors shall continue in office until their successors are elected. If the office of an Executive Director becomes vacant more than ninety days before the end of his term, another Executive Director shall be elected for the remainder of the term by the members that elected the former Executive Director. A majority of the votes cast shall be required for election. While the office remains vacant, the Alternate of the former Executive Director shall exercise his powers, except that of appointing an Alternate.”

5. The text of Article XII, Section 3(i) shall be amended to read as follows:

“(i)

(i) Each Executive Director shall be entitled to cast the number of votes which counted towards his election.

(ii) When the provisions of Section 5(b) of this Article are applicable, the votes which an Executive Director would otherwise be entitled to cast shall be increased or decreased correspondingly. All the votes which an Executive Director is entitled to cast shall be cast as a unit.

(iii) When the suspension of the voting rights of a member is terminated under Article XXVI, Section 2(b), the member may agree with all the members that have elected an Executive Director that the number of votes allotted to that member shall be cast by such Executive Director, provided that, if no regular election of Executive Directors has been conducted during the period of the suspension, the Executive Director in whose election the member had participated prior to the suspension, or his successor elected in accordance with paragraph 3(c)(i) of Schedule L or with (f) above, shall be entitled to cast the number of votes allotted to the member. The member shall be deemed to have participated in the election of the Executive Director entitled to cast the number of votes allotted to the member.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2012. június 18-i ülésnapján fogadta el.

6. The text of Article XII, Section 3(j) shall be amended to read as follows:

“(j) The Board of Governors shall adopt regulations under which a member may send a representative to attend any meeting of the Executive Board when a request made by, or a matter particularly affecting, that member is under consideration.”

7. The text of Article XII, Section 8 shall be amended to read as follows:

“The Fund shall at all times have the right to communicate its views informally to any member on any matter arising under this Agreement. The Fund may, by a seventy percent majority of the total voting power, decide to publish a report made to a member regarding its monetary or economic conditions and developments which directly tend to produce a serious disequilibrium in the international balance of payments of members. The relevant member shall be entitled to representation in accordance with Section 3(j) of this Article. The Fund shall not publish a report involving changes in the fundamental structure of the economic organization of members.”

8. The text of Article XXI(a)(ii) shall be amended to read as follows:

“(a) (ii) For decisions by the Executive Board on matters pertaining exclusively to the Special Drawing Rights Department only Executive Directors elected by at least one member that is a participant shall be entitled to vote. Each of these Executive Directors shall be entitled to cast the number of votes allotted to the members that are participants whose votes counted towards his election. Only the presence of Executive Directors elected by members that are participants and the votes allotted to members that are participants shall be counted for the purpose of determining whether a quorum exists or whether a decision is made by the required majority.”

9. The text of Article XXIX(a) shall be amended to read as follows:

“(a) Any question of interpretation of the provisions of this Agreement arising between any member and the Fund or between any members of the Fund shall be submitted to the Executive Board for its decision. If the question particularly affects any member, it shall be entitled to representation in accordance with Article XII, Section 3(j).”

10. The text of paragraph 1(a) of Schedule D shall be amended to read as follows:

“(a) Each member or group of members that has the number of votes allotted to it or them cast by an Executive Director shall appoint to the Council one Councillor, who shall be a Governor, Minister in the government of a member, or person of comparable rank, and may appoint not more than seven Associates. The Board of Governors may change, by an eighty-five percent majority of the total voting power, the number of Associates who may be appointed. A Councillor or Associate shall serve until a new appointment is made or until the next regular election of Executive Directors, whichever shall occur sooner.”

11. The text of paragraph 5(e) of Schedule D shall be deleted.

12. Paragraph 5(f) of Schedule D shall be renumbered 5(e) of Schedule D and the text of the new paragraph 5(e) shall be amended to read as follows:

“(e) When an Executive Director is entitled to cast the number of votes allotted to a member pursuant to Article XII, Section 3(i)(iii), the Councillor appointed by the group whose members elected such Executive Director shall be entitled to vote and cast the number of votes allotted to such member. The member shall be deemed to have participated in the appointment of the Councillor entitled to vote and cast the number of votes allotted to the member.”

13. The text of Schedule E shall be amended to read as follows:

“Transitional Provisions with Respect to Executive Directors

1. Upon the entry into force of this Schedule:

(a) Each Executive Director who was appointed pursuant to former Article XII, Sections 3(b)(i) or 3(c), and was in office immediately prior to the entry into force of this Schedule, shall be deemed to have been elected by the member who appointed him; and

(b) Each Executive Director who cast the number of votes of a member pursuant to former Article XII, Section 3(i)(ii) immediately prior to the entry into force of this Schedule, shall be deemed to have been elected by such a member.”

14. The text of paragraph 1(b) of Schedule L shall be amended to read as follows:

“(b) appoint a Governor or Alternate Governor, appoint or participate in the appointment of a Councillor or Alternate Councillor, or elect or participate in the election of an Executive Director.”

15. The text of the chapeau of paragraph 3(c) of Schedule L shall be amended to read as follows:

“(c) The Executive Director elected by the member, or in whose election the member has participated, shall cease to hold office, unless such Executive Director was entitled to cast the number of votes allotted to other members whose voting rights have not been suspended. In the latter case:”

A Nemzetközi Valutaalap Alapokmányának Módosítása az Ügyvezető igazgatóság reformjával kapcsolatban

A kormányok, amelyek nevében a jelen Alapokmányt aláírták, a következőkben állapodnak meg:

1. A XII. cikk 3(b) szakasza a következők szerint módosul:

„(b) Az alábbi (c) bekezdés figyelembe vétele mellett, az Ügyvezető igazgatóság húsz, a tagországok által választott ügyvezető igazgatóból áll, elnöke a vezérigazgató.”

2. A XII. cikk 3(c) szakasza a következők szerint módosul:

„(c) Az ügyvezető igazgatók rendes választása alkalmával, a Kormányzótanács – a teljes szavazóerő nyolcvanöt százalékos többségével – növelheti vagy csökkentheti a fenti (b) bekezdésben meghatározott ügyvezető igazgatói létszámot.”

3. A XII. cikk 3(d) szakasza a következők szerint módosul:

„(d) Az ügyvezető igazgatók megválasztását két éves időközönként kell megtartani, a Kormányzótanács által elfogadott rendelkezésekkel összhangban. A szóban forgó rendelkezések keretében korlátozni kell a több tagország részéről egyetlen jelöltre összesen leadható szavazatok számát.”

4. A XII. cikk 3(f) szakasza a következők szerint módosul:

„(f) Az ügyvezető igazgatók addig maradnak hivatalban, amíg utódaikat meg nem választják. Ha egy ügyvezető igazgatói poszt a hivatali idő lejártát megelőzően több mint kilencven nappal betöltetlené válik, a tagországok, amelyek a korábbi ügyvezető igazgatót megválasztották, másik ügyvezető igazgatót választanak a korábbi ügyvezető igazgató hátralévő hivatali idejére. Az új ügyvezető igazgatót a leadott szavazatok többségével lehet megválasztani. Amíg a poszt betöltetlen, a korábbi ügyvezető igazgató helyettese gyakorolja az ügyvezető igazgatói jogköröket, kivéve a helyettes kinevezésének jogkörét.”

5. A XII. cikk 3(i) szakasza a következők szerint módosul:

„(i)

(i) Minden ügyvezető igazgató annyi szavazat leadására jogosult, amennyivel megválasztották.

(ii) Ahol e cikk 5(b) bekezdésének rendelkezései alkalmazhatók, az a szavazatszám, amelynek leadására egy ügyvezető igazgató egyébként jogosult lenne, megfelelően nő vagy csökken. Az egy ügyvezető igazgató által leadható összes szavazat egy egységként adható le.

(iii) Ahol egy tagország szavazati jogainak felfüggesztése a XXVI. cikk, 2(b) szakasza alapján véget ér, az illető tagország megegyezhet az egy ügyvezető igazgatót megválasztott tagországgal abban, hogy a tagországot megillető számú szavazatot ez az ügyvezető igazgató adja le, feltéve, hogy amennyiben nem tartottak rendes igazgatóválasztást a felfüggesztés ideje alatt, az az ügyvezető igazgató, akinek megválasztásában a tagország a felfüggesztést megelőzően részt vett, vagy az „L” Függelék 3(c)(i) bekezdésével vagy a fenti (f) bekezdéssel összhangban megválasztott utódja jogosult a tagországot megillető számú szavazat leadására. A tagországot úgy kell tekinteni, mint amely részt vett annak az ügyvezető igazgatónak a megválasztásában, aki jogosult a tagországot megillető számú szavazat leadására.”

6. A XII. cikk 3(j) szakasza a következők szerint módosul:

„(j) A Kormányzótanács fogadja el azokat a rendelkezéseket, amelyek alapján egy tagország képviselheti magát az Ügyvezető igazgatóság valamelyik ülésén, amikor az adott tagország kérése van napirenden, vagy amikor az adott tagország különösen érintett a napirendben.”

7. A XII. cikk 8. szakasza a következők szerint módosul:

„Az Alap mindenkor jogosult álláspontját informális úton közölni bármely tagországgal az e Megállapodás kapcsán felmerülő ügyekben. Az Alap – a teljes szavazóerő hetven százalékos többségével – dönthet egy tagországnak készített jelentés nyilvános közléséről, melynek tárgya az adott ország olyan monetáris vagy gazdasági feltételei és fejleményei, melyek közvetlenül súlyos egyensúlyhiánnyal fenyegetik a tagországok nemzetközi fizetési mérlegeit. Az érintett tagország – e cikk 3(j) szakasza alapján – jogosult magát képviseltetni. Az Alap nem tehet közzé olyan jelentést, amely a tagországok gazdasági szervezetében végbemenő alapvető strukturális változásait érinti.”

8. A XXI. cikk (a)(ii) szakasza a következők szerint módosul:

„(a) (ii) Olyan ügyvezető igazgatósági döntésekről, melyek a Különleges Lehívási Jogok Osztályának kizárólagos hatáskörébe tartoznak, csak a legalább egy Különleges Lehívási Jogok Osztályában résztvevő tagország által megválasztott ügyvezető igazgatók jogosultak szavazni. Ezek az ügyvezető igazgatók a megválasztásuk során rájuk szavazó Különleges Lehívási Jogok Osztályában résztvevő tagországot megillető számú szavazat leadására jogosultak. Csak azoknak az ügyvezető igazgatóknak a jelenléte – akiket a résztvevő tagországok megválasztottak –

és azok a szavazatok, amelyek a résztvevő országokat megilletik, vehetők számításba a határozatképesség megállapításánál, illetve annak eldöntésénél, hogy egy határozat megkapta-e az előírt többséget.”

9. A XXIX. cikk (a) szakasza a következők szerint módosul:

„(a) Minden értelmezési kérdésben, amely e Megállapodás rendelkezéseivel kapcsolatban felmerül bármely tagország és az Alap között, vagy az Alap tagországai között, az Ügyvezető igazgatóság döntését kell kérni. Ha ez a kérdés különösen közlőrl érint egy tagországot, az – a XII. cikk 3(j) szakaszával összhangban – jogosult képviseltetni magát.”

10. A „D” Függelék 1(a) szakasza a következők szerint módosul:

„(a) Minden tagország vagy tagországcsoport, amely az azt vagy azokat megillető számú szavazatot egy ügyvezető igazgatóval adatta le, a Tanácsba kinevez egy tanácsost, aki elnök, minisztere a tagország kormányának, vagy hasonló rangú személy és kinevezhet legfeljebb hét társtagot a tanácsos mellett. A Kormányzótanács – a teljes szavazóerő 85%-os többségével – módosíthatja a kinevezhető társtagok számát. A tanácsos, illetve társtag addig látja el feladatát, amíg új kinevezésre nem kerül sor, vagy a következő rendes ügyvezető igazgató-választásig, attól függően, hogy melyik esemény valósul meg korábban.”

11. A „D” Függelék 5(e) szakasza törölve.

12. A „D” Függelék 5(f) szakasz új számot – 5(e) szakasz – kap, és a következők szerint módosul:

„(e) Amikor egy ügyvezető igazgató jogosult – a XII. cikk 3(i)(iii) szakaszának megfelelően – leadni egy tagországot megillető számú szavazatot, a tanácsos, akit az a csoport nevezett ki, amelynek a tagjai megválasztották a szóban forgó ügyvezető igazgatót, jogosult szavazni és leadni az érintett tagországot megillető számú szavazatot. A tagországot úgy kell tekinteni, mint amely részt vett annak a tanácsosnak a kinevezésében, aki jogosult a tagországot megillető számú szavazat leadására.”

13. Az „E” Függelék a következők szerint módosul:

„Átmeneti rendelkezések az ügyvezető igazgatókkal kapcsolatban

1. Ennek a Függeléknek a hatálybalépésekor:

(a) Minden egyes ügyvezető igazgatót, akit a korábbi XII. cikk 3(b)(i) vagy 3(c) szakaszainak megfelelően neveztek ki, és aki e Függelék hatálybalépését közvetlenül megelőzően hivatalban volt, akként kell tekinteni, mint akit az a tagország választott meg, amely kinevezte; és

(b) Minden egyes ügyvezető igazgatót, aki a korábbi XII. cikk 3(i)(ii) szakaszának megfelelően adott le egy tagországot megillető számú szavazatot, e Függelék hatálybalépését közvetlenül megelőzően, akként kell tekinteni, mint akit az adott tagország választott meg.”

14. Az „L” Függelék 1(b) szakasza a következők szerint módosul:

„(b) kinevez egy kormányzót vagy helyettes kormányzót, kinevez egy tanácsost vagy helyettes tanácsost, vagy részt vesz azok kinevezésében, vagy megválaszt egy ügyvezető igazgatót, vagy részt vesz annak megválasztásában.”

15. Az „L” Függelék 3(c) szakaszának első része a következők szerint módosul:

„(c) Az ügyvezető igazgató, akit a tagország megválasztott, vagy akinek a megválasztásában a tagország részt vett, nem marad hivatalban, ha csak nem volt jogosult más olyan tagországot megillető számú szavazat leadására, amelyeknek a szavazati jogait nem függesztették fel. Utóbbi esetben:”

- 5. §**
- (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
 - (2) A 3. § és a 4. § az Alapokmány XXVIII. Cikk c) pontjában meghatározott időpontban lép hatályba.
 - (3) A Módosítás, illetve a 3. § és a 4. § hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.
 - (4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről – az (5) bekezdésben meghatározott intézkedések kivételével – a Magyarországot a Nemzetközi Valutaalapban képviselő kormányzó gondoskodik.
 - (5) Magyarország kvótájának a határozat szerinti megemelésével kapcsolatos intézkedésekről a pénzügyi szerv feladatát ellátó Magyar Nemzeti Bank gondoskodik.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2012. évi LXXIX. törvény az egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról*

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény módosítása

1. § A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 11. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
„(3) Az egészségbiztosító kormányrendeletben meghatározott alapellátási vállalkozások részére kormányrendeletben meghatározottak szerint támogatást nyújthat a betegellátást szolgáló eszközök beszerzéséhez.”
2. § Az Ebtv. 27. § (5) bekezdése a következő szöveggel egészül ki:
„Amennyiben a Magyarországon történő ellátás és a haza- és visszaszállítás vagy utazás együttes költsége nem éri el a külföldi ellátás költségeinek 85 százalékát, az egészségbiztosító a haza- és visszaszállítás vagy utazás költségét teljes mértékben megtéríti. Amennyiben az e bekezdés hatálya alá tartozó személy – a sürgős szükség esetét kivéve – az ellátás céljából történő haza- és visszaszállítást vagy utazást nem vállalja, az egészségbiztosító a külföldön igénybe vett ellátás költségeit a belföldi költségmértéknek megfelelően téríti meg.”
3. § (1) Az Ebtv. 30. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:
„(3a) Az egészségbiztosító a (2) bekezdésben meghatározottakon túl szerződést köthet gyógyászati segédeszköz társadalombiztosítási támogatással történő javítására egészségügyi szolgáltatóknak nem minősülő gyártóval és gyógyászati segédeszköz javítását végző szervezettel, amennyiben az megfelel a (2) bekezdés b) és c) pontjában meghatározott feltételeknek.”
- (2) Az Ebtv. 30. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:
„(5) Az (1) bekezdés szerinti finanszírozási szerződés olyan egészségügyi szolgáltatóval köthető, amely a nemzeti vagyonról szóló törvény szerinti átlátható szervezetnek minősül.
(6) Az (1) bekezdés szerinti finanszírozási szerződéssel rendelkező egészségügyi szolgáltató a finanszírozott szolgáltatásai vonatkozásában csak olyan közreműködő egészségügyi szolgáltatót vehet igénybe, amely a nemzeti vagyonról szóló törvény szerinti átlátható szervezetnek minősül.”
4. § (1) Az Ebtv. 31. § (3) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:
(A finanszírozási szerződés részét képezi)
„e) az egészségügyi szolgáltató, valamint – ha az egészségügyi szolgáltató közreműködő egészségügyi szolgáltatót vesz igénybe – a közreműködő egészségügyi szolgáltató teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozata arról, hogy a nemzeti vagyonról szóló törvény szerinti átlátható szervezetnek minősül.”
- (2) Az Ebtv. 31. § (5) bekezdése a következő c) és d) ponttal egészül ki:
(Az egészségügyi szolgáltató köteles bejelenteni)
„c) ha nem minősül a nemzeti vagyonról szóló törvény szerinti átlátható szervezetnek,
d) ha az általa igénybe vett közreműködő egészségügyi szolgáltató – annak a közreműködői szerződésben foglaltak szerinti bejelentése alapján – nem minősül a nemzeti vagyonról szóló törvény szerinti átlátható szervezetnek.”
5. § Az Ebtv. 32. § (1) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:
(A nem finanszírozott egészségügyi szolgáltató orvosával az egészségbiztosító – külön jogszabályban foglaltak szerint – gyógyszer, illetve gyógyászati segédeszköz támogatással történő rendelésére jogosító szerződést köt, amennyiben az orvos)
„g) tekintetében a szerződéskötést jogszabály nem zárja ki.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2012. június 18-i ülésnapján fogadta el.

- 6. §** (1) Az Ebtv. 37. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:
„(5a) A finanszírozott egészségügyi szolgáltató megtéríti a gyógyszer, gyógyászati segédeszköz után folyósított társadalombiztosítási támogatás összegének 150 százalékát, amennyiben az egészségbiztosító az ellenőrzése során megállapítja, hogy a szolgáltató vagy a szolgáltató orvosa
- a) el nem végzett ellátás keretében gyógyszer emelt, kiemelt indikációhoz kötött támogatással történő rendeléséhez adott szakorvosi javaslatot,
 - b) gyógyszer emelt, kiemelt indikációhoz kötött támogatással történő rendeléséhez jogosulatlanul adott szakorvosi javaslatot,
 - c) el nem végzett ellátás keretében gyógyászati segédeszköz támogatással történő rendeléséhez adott szakorvosi javaslatot,
 - d) gyógyászati segédeszköz támogatással történő rendeléséhez jogosulatlanul adott szakorvosi javaslatot.”
- (2) Az Ebtv. 37. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(8) A finanszírozott egészségügyi szolgáltató megtéríti a gyógyszer, gyógyászati segédeszköz után folyósított társadalombiztosítási támogatás összegének azon részét, amelyre a biztosított nem volt jogosult, amennyiben az egészségbiztosító az ellenőrzése során megállapítja, hogy a szolgáltató vagy a szolgáltató orvosa gyógyszert, gyógyászati segédeszközöt nem a finanszírozási eljárásrendnek megfelelően, ennek hiányában nem a kiemelt és emelt társadalombiztosítási támogatásra jogosító indikációnak megfelelően vagy jogosulatlanul rendelt. Amennyiben a gyógyszer, gyógyászati segédeszköz rendelése a rendelés időpontjában érvényes szakorvosi javaslat alapján történt és az (5a) bekezdésben foglaltak nem állnak fenn, a szakorvosi javaslatot adó, finanszírozási szerződéssel rendelkező szolgáltató téríti meg a folyósított társadalombiztosítási támogatás összegének azon részét, amelyre a biztosított nem volt jogosult.”
- 7. §** Az Ebtv. V. Fejezet „Általános rendelkezések” alcíme a következő 39/B. §-sal egészül ki:
„39/B. § (1) Pénzbeli ellátásra való jogosultság esetén, amennyiben a pénzbeli ellátás összege az elbíráláshoz szükséges adatok hiánya miatt – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 33. § (3) bekezdésének figyelmen kívül hagyásával – harminc napon belül nem határozható meg, a rendelkezésre álló adatok alapján az igénylő részére végzésben előleget kell megállapítani. A pénzbeli ellátás határozattal történő megállapításakor a pénzbeli ellátás összegébe a folyósított előleg összegét be kell számítani.
- (2) Amennyiben az igénylő a pénzbeli ellátás iránti kérelmét visszavonja, a folyósított előleget felróhatóságra való tekintet nélkül, a visszafizetésre kötelező határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül köteles visszafizetni.
- (3) Amennyiben az ellátást folyósító szerv az előleg folyósítását követően megállapítja, hogy az igénylő pénzbeli ellátásra nem jogosult, az igénylő köteles a folyósított előleget felróhatóságra való tekintet nélkül, a visszafizetésre kötelező határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül visszafizetni.
- (4) Amennyiben az előleg folyósítását követően az ellátást folyósító szerv megállapítja, hogy az igénylő részére a pénzbeli ellátás a folyósított előleg összegénél alacsonyabb összegben jár és az a megállapított ellátás összegébe nem számítható be, az igénylő köteles a különbözetet felróhatóságra való tekintet nélkül, a visszafizetésre kötelező határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül visszafizetni.”
- 8. §** Az Ebtv. a következő 52/A. §-sal egészül ki:
„52/A. § (1) Amennyiben a baleset üzemisége az elbíráláshoz szükséges adatok hiánya miatt – a Ket. 33. § (3) bekezdésének figyelmen kívül hagyásával – harminc napon belül nem bírálható el és a rendelkezésre álló adatok alapján az igénylő táppénzre jogosult, az igénylő részére végzésben táppénz előleget kell megállapítani.
- (2) Amennyiben a baleset üzemisége elismerését követően az igénylő részére határozattal baleseti táppénzt állapítanak meg, a baleseti táppénz összegébe a folyósított táppénz előleg összegét be kell számítani.
- (3) Amennyiben az igénylő a baleset üzemisége elismerésére irányuló kérelmét visszavonja, a folyósított táppénz előleget felróhatóságra való tekintet nélkül, a visszafizetésre kötelező határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül köteles visszafizetni.
- (4) Amennyiben a baleset nem minősül üzemi balesetnek, táppénzre való jogosultság esetén hivatalból táppénzt kell megállapítani. A baleset üzemisége elutasítása esetén a baleseti táppénz iránti kérelmet táppénz iránti kérelemnek kell tekinteni. A megállapított táppénz összegébe a folyósított táppénz előleg összegét be kell számítani.

(5) Amennyiben az ellátást folyósító szerv a táppénz előleg folyósítását követően megállapítja, hogy az igénylő részére a baleseti táppénz vagy a (4) bekezdésben megállapított ellátás a folyósított táppénz előleg összegnél alacsonyabb összegben jár és az a megállapított ellátás összegébe nem számítható be, az igénylő köteles a különbözetet felróhatóságra való tekintet nélkül, a visszafizetésre kötelező határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül visszafizetni.”

9. § Az Ebtv. a következő 55/A. §-sal egészül ki:

„55/A. § (1) Baleseti táppénzre való jogosultság esetén, amennyiben a baleseti táppénz összege az elbíráláshoz szükséges adatok hiánya miatt – a Ket. 33. § (3) bekezdésének figyelmen kívül hagyásával – harminc napon belül nem határozható meg, a rendelkezésre álló adatok alapján az igénylő részére végzésben baleseti táppénz előleget kell megállapítani. A baleseti táppénz határozattal történő megállapításakor a baleseti táppénz összegébe a folyósított baleseti táppénz előleg összegét be kell számítani.

(2) Amennyiben az igénylő a baleseti táppénz iránti kérelmét visszavonja, a folyósított baleseti táppénz előleget felróhatóságra való tekintet nélkül, a visszafizetésre kötelező határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül köteles visszafizetni.

(3) Amennyiben az ellátást folyósító szerv a baleseti táppénz előleg folyósítását követően megállapítja, hogy az igénylő baleseti táppénzre nem jogosult, a folyósított baleseti táppénz előleget felróhatóságra való tekintet nélkül, a visszafizetésre kötelező határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül köteles visszafizetni.

(4) Amennyiben az ellátást folyósító szerv a baleseti táppénz előleg folyósítását követően megállapítja, hogy az igénylő részére a baleseti táppénz a folyósított baleseti táppénz előleg összegnél alacsonyabb összegben jár és az a megállapított ellátás összegébe nem számítható be, az igénylő köteles a különbözetet felróhatóságra való tekintet nélkül, a visszafizetésre kötelező határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül visszafizetni.”

10. § Az Ebtv. 65. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az üzemi baleset jogerős megállapításáig a biztosítottnak az általános szabályok szerint rendelt gyógyszer, gyógyászati segédeszköz és gyógyászati ellátás árához, továbbá az 54. § (3) bekezdésében foglalt fogászati ellátásért a biztosított által kifizetett térítési díjat a baleset üzemiségének elismerését követően az egészségbiztosító, vasutas dolgozók esetén a vasutas egészségbiztosítási szerv a rendelkezésre álló nyilvántartás, az üzemi baleset megállapításáról szóló határozat, valamint a kezelőorvos igazolása alapján téríti meg.”

11. § Az Ebtv. 69. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„69. § Ha az egészségbiztosító a pénzbeli ellátási igény érvényesítéséről az előírt határidőn belül nem gondoskodik, az Art.-ben meghatározott késedelmi pótlékkal azonos mértékű kamatot köteles fizetni a jogosult részére. Nem kell megfizetni a kamatot a 39/B. §, 52/A. § és 55/A. § szerinti előleg összege után, valamint ha a kamat összege nem haladja meg az 1000 forintot.”

12. § Az Ebtv. 82. §-a a következő (12)–(15) bekezdéssel egészül ki:

„(12) Az egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: Módtv.) hatálybalépésének napján finanszírozási szerződéssel rendelkező egészségügyi szolgáltatók, illetve az általuk igénybe vett közreműködő egészségügyi szolgáltatók 2012. december 31-éig nyilatkoznak arról, hogy a nemzeti vagyonról szóló törvény szerinti átlátható szervezetnek minősülnek. A Módtv. hatálybalépésének napján finanszírozási szerződéssel rendelkező egészségügyi szolgáltatók vonatkozásában a Módtv.-nyel megállapított 30. § (5) és (6) bekezdése és 31. § (5) bekezdés c) és d) pontja, illetve az abban foglaltak elmulasztásához fűződő jogkövetkezmény – ideértve a finanszírozási szerződés felmondását is – 2013. január 1-jétől alkalmazható.

(13) A Módtv.-nyel megállapított 37. § (5a) és (8) bekezdést a 2012. június 30-át követően keletkezett jogsértések vonatkozásában kell alkalmazni.

(14) A Módtv.-nyel megállapított 39/B. §-t a 2012. június 30-át követően benyújtott kérelmek tekintetében kell alkalmazni.

(15) A Módtv.-nyel megállapított 52/A. §-t, 55/A. §-t, valamint a 65. § (2) bekezdést a 2012. június 30-át követően bekövetkezett balesetek tekintetében kell alkalmazni.”

- 13. §** (1) Az Ebtv. 83. §-a a következő (2c)–(2e) bekezdéssel egészül ki:
- „(2c) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy az alapellátási vállalkozás körében betegellátást szolgáló eszközök beszerzéséhez nyújtható támogatás feltételeit és részletes szabályait, valamint a támogatásra jogosult alapellátási vállalkozások körét rendeletben meghatározza.
- (2d) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a finanszírozási szerződés részét képező, a nemzeti vagyonról szóló törvény szerinti átlátható szervezetnek minősülésről szóló nyilatkozat kötelező tartalmi elemeit rendeletben meghatározza.
- (2e) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben határozza meg azoknak az eseteknek a körét, amikor nem köthető a nem finanszírozott egészségügyi szolgáltató orvosával gyógyszer, illetve gyógyászati segédeszköz támogatással történő rendelésére jogosító szerződés.”
- (2) Az Ebtv. 83. § (3) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:
- (Felhatalmazást kap az egészségbiztosításért felelős miniszter, hogy az államháztartásért felelős miniszterrel egyetértésben rendeletben határozza meg)*
- „a) a gyógyászati ellátások körét, az árukhoz nyújtott támogatás alapját és mértékét, valamint a támogatott gyógyászati segédeszközök körét funkcionális csoport vagy alcsoport szintig, az árukhoz nyújtott támogatás mértékét, az egyes funkcionális csoportokra vagy alcsoportokra megállapított támogatási módszert, a támogatási csoportra vonatkozó kihordási időket, a kihordási időre maximálisan felírható mennyiségeket, rendelkezési feltételeket,
- b) a társadalombiztosítási támogatással kölcsönözhető, kizárólag kölcsönzés keretében kiszolgáltatható vagy a beteg tulajdonába csak a kölcsönzési időszakot követően adható gyógyászati segédeszközök körét funkcionális csoport vagy alcsoport szintig, valamint a kölcsönzési díjhoz nyújtott támogatás mértékét,”
- 14. §** Az Ebtv.
- a) 12. § (1) bekezdés c) pontjában a „60 éves” szövegrész helyébe a „62 éves” szöveg,
- b) 27. § (7) bekezdésében az „az általa indokoltan igénybe vett egészségügyi ellátás felmerült és igazolt költsége 85 százalékanak” szövegrész helyébe az „az általa igénybe vett egészségügyi ellátás költségeinek (5) bekezdés szerinti” szöveg,
- c) 30. § (1) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény” szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.)” szöveg,
- d) 37. § (5) bekezdés a) pontjában a „valótlan” szövegrész helyébe a „betegdokumentációban szereplőnél nagyobb” szöveg,
- e) 40. § (3) bekezdésében az „a Munka Törvénykönyvében” szövegrész helyébe az „a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvényben (a továbbiakban: Mt.)” szöveg,
- f) 67. § (2) bekezdésében az „a Munka Törvénykönyve 193/C. § c) pontjában” szövegrész helyébe az „az Mt.-ben” szöveg,
- g) 83. § (4) bekezdés k) pontjában az „a tételes elszámolás alá eső hatóanyagok körét és kódját” szövegrész helyébe az „a tételes elszámolás alá eső hatóanyagok körét, kódját és a tételes elszámolás részletszabályait;” szöveg lép.

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény módosítása

- 15. §** Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 3. §-a a következő h) ponttal egészül ki:
- (E törvény alkalmazásában)*
- „h) *orvostechnikai eszköz*: minden olyan, akár önállóan, akár más termékkel együttesen használt készülék, berendezés, anyag, szoftver vagy más termék – ideértve az azok megfelelő működéséhez szükséges szoftvert, amely a gyártó szándéka szerint kifejezetten diagnosztikai, illetve terápiás célra szolgál, valamint a rendelésre készült eszköz, továbbá a klinikai vizsgálatra szánt eszköz is –, amely a gyártó meghatározása szerint emberen vagy emberből származó mintán történő alkalmazásra szolgál és amely
- ha) betegség megelőzése, diagnosztizálása, megfigyelése, kezelése vagy a betegség tüneteinek enyhítése,
- hb) sérülés vagy fogyatékoság diagnosztizálása, megfigyelése, kezelése, tüneteinek enyhítése vagy kompenzálása,
- hc) az anatómiai felépítés vagy valamely fiziológiai folyamat vizsgálata, helyettesítése, illetve pótlása vagy módosítása,
- hd) fogamzásszabályozás
- céljából, és amely rendeltetészerű hatását az emberi szervezetben vagy szervezetre elsősorban nem farmakológiai, immunológiai vagy metabolikus módon fejtí ki, de működése ilyen módon elősegíthető,”

- 16. §** Az Eütv. II. Fejezet 3. Cím „A betegjogi képviselő” alcíme a következő 33/A. §-sal egészül ki:
„33/A. § (1) Betegjogi, ellátottjogi és gyermekjogi képviselő az a személy lehet, aki szerepel a betegjogi, ellátottjogi és gyermekjogi képviselők nyilvántartásában.
(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartást – a betegjogi, ellátottjogi és gyermekjogi képviselőt foglalkoztató szerv feladat- és hatásköréről szóló kormányrendeletben foglaltak szerint – a Kormány által kijelölt szerv vezeti.
(3) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás tartalmazza a betegjogi, ellátottjogi és gyermekjogi képviselő családi és utónevét, születési nevét, születési helyét és idejét, az anya születési családi és utónevét, lakóhelyét és tartózkodási helyét, állampolgárságát, a képzésére vonatkozó adatot, valamint a betegjogi, ellátottjogi és gyermekjogi képviselőt foglalkoztató szerv feladat- és hatásköréről szóló kormányrendelet szerinti adatokat.”
- 17. §** Az Eütv. 101. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Orvostechikai eszköz akkor hozható forgalomba, illetve az egészségügyi ellátás során akkor használható fel, ha az egészségügyért felelős miniszter rendeletében meghatározott követelményeket kielégíti.”
- 18. §** Az Eütv. 113/A. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:
„(2) Az egészségügyi szolgáltató a nevében és felelősségére egészségügyi tevékenységet végző egészségügyi dolgozóknak a 112. § (4) bekezdés f) pontja szerinti adataiban történő változásokról, annak bekövetkeztétől számított 90 napon belül tájékoztatja a működési nyilvántartást vezető szervet.”
- 19. §** Az Eütv. a következő 116/C. §-sal egészül ki:
„116/C. § (1) A 116/B. § (1) bekezdésében meghatározott személyek – általuk elektronikus úton megtekinthető formában – továbbképzési kötelezettségük teljesítéséhez szükséges, megszerzett továbbképzési pontjait, illetve a továbbképzési kötelezettség alóli mentességet külön jogszabályban meghatározott szerv, a külön jogszabályban meghatározott formában folyamatosan, elektronikusan nyilvántartja.
(2) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás tartalmazza a továbbképzésre kötelezett személynek
a) a természetes személyazonosító adatait, e-mail címét, lakóhelyét, illetve tartózkodási helyét,
b) a megszerzett szakképzése megnevezését, az erről kiállított oklevél, bizonyítvány számát, a kiállítás helyét és időpontját, továbbá a kiállító intézmény megnevezését,
c) az alap- és működési nyilvántartási számát,
d) működési nyilvántartási ciklusa megújításának, meghosszabbításának és lejártának időpontját,
e) a felügyelet melletti tevékenységgyakorlás kezdetét, befejezését,
f) a teljesített továbbképzés külön jogszabályban meghatározott formáját, címét, helyét, idejét, nyilvántartási számát, típusát, a teljesítéssel szerzett pontértéket.
(3) A továbbképzési pontok nyilvántartását végző szerv – a 113. § (2) bekezdésben meghatározott célból – a továbbképzésre kötelezett által az adott szakképzése tekintetében teljesített továbbképzési kötelezettségről vagy továbbképzési kötelezettség alóli mentesülés tényéről elektronikus úton értesíti a működési nyilvántartást vezető szervet.
(4) A továbbképzési pontok nyilvántartását vezető szerv a nyilvántartási feladatai ellátása érdekében jogosult megismerni a 111. § (3) bekezdés a)–c) pontja, valamint a 112. § (4) bekezdés a)–c), g), k) és m) pontja szerinti adatokat.
(5) A működési nyilvántartást vezető szerv jogosult megismerni a továbbképzési pontok nyilvántartásában rögzített adatokat.”
- 20. §** Az Eütv. 119–124. §-a, valamint a 119. §-t és a 121–124. §-t megelőző alcímek helyébe a következő rendelkezések lépnek, és a IV. cím a következő 124/A. §-sal egészül ki:
„A minőségügyi rendszer
119. § (1) A minőségügyi rendszer célja az egészségügyi szolgáltatások minőségének biztosítása.
(2) Az (1) bekezdésben meghatározott cél elérése érdekében a minőségügyi rendszer magában foglalja a minőségi követelmények meghatározását, ezek teljesítésének nyomon követését, ellenőrzését, értékelését, akkreditálását, illetve tanúsítását és a folyamatos minőségfejlesztést.
(3) Az egészségügyi szolgáltatás megfelelő minőségének alapvető feltétele, hogy
a) azt kizárólag jogszabályban meghatározott személyi és tárgyi feltételekkel rendelkező szolgáltató nyújtja;

b) az ellátás során érvényesüljenek a jogszabályban foglalt vagy egyéb szakmai szabályok, így különösen a tudomány mindenkori állását tükröző és bizonyítékokon alapuló szakmai irányelvek, ezek hiányában a megalapozott, széles körben elfogadott szakirodalmi közlésekre, vagy szakmai konszenzusra támaszkodó szakmai ajánlások;

c) az egyén számára

ca) egészségi állapotában az elérhető legnagyobb tényleges állapotjavulást eredményezze,

cb) lehetővé tegye a betegjogok érvényesülését,

d) a rendelkezésre álló erőforrások optimális felhasználásával szakmailag hatásosan nyújtható legyen;

e) biztonságos legyen mind a betegek, mind az ellátásban közreműködők részére.

120. § Az egészségügyi szolgáltatások minőségét és minőségfejlesztését az egészségügyi szolgáltató minőségfejlesztési és ellenőrzési rendszere (a továbbiakban: belső minőségügyi rendszer), a hatósági szakfelügyeletet ellátó szerv, a szakmai munka minőségértékelését végző szerv, az egészségügyi szolgáltatások akkreditációja és a megfelelés-tanúsítás (a továbbiakban: külső minőségügyi rendszer) biztosítja.

A belső minőségügyi rendszer

121. § Minden egészségügyi szolgáltató biztosítja a belső minőségügyi rendszer működését, amelynek célja

a) a szolgáltatások minőségének folyamatos fejlesztése, a szolgáltatás folyamatainak megismerése és részletes tervezése, ideértve a lehetséges hibák megelőzésének tervezését is,

b) a szolgáltatás során felmerülő hiányosságok időben történő felismerése, a megszüntetéséhez szükséges intézkedések megtétele és ezek ellenőrzése,

c) a hiányosságok okainak feltárása, az azokból fakadó költségek, károk csökkentése,

d) a szakmai és működési követelményeknek való megfelelés és a saját követelményrendszer fejlesztése,

e) a betegek jogainak, igényeinek és véleményének figyelembe vétele, valamint

f) hatékony és biztonságos munkavégzést támogató környezet biztosítása belső követelményrendszer fejlesztése során.

A külső minőségügyi rendszer

122. § A külső minőségügyi rendszer működése az egészségügyi szolgáltatók működési engedélyezési rendjére épül, és

a) a szolgáltatások biztonságos nyújtáshoz szükséges követelményeknek,

b) az egyes szolgáltatások szakmai tartalmának,

c) a szolgáltatások értékelési szempontjainak,

d) az alkalmazott eljárások dokumentációs rendszere és adatszolgáltatás minőségi követelményeinek meghatározásán, nyilvánosságra hozatalán és rendszeres felülvizsgálatán, továbbá az egészségügyi szolgáltató hatósági szakfelügyeletén, valamint szakmai minőségértékelésén, az akkreditációs rendszeren, valamint a megfelelés-tanúsítás rendszerén keresztül valósul meg.

A hatósági szakfelügyelet és a minőségértékelés

123. § (1) Az egészségügyi szolgáltatók és az egészségügyi szolgáltatások tekintetében az arra kijelölt egészségügyi államigazgatási szerv

a) hatósági szakmai felügyeletet gyakorol,

b) szakmai minőségértékelést végez.

(2) A hatósági szakfelügyelet keretében az egészségügyi államigazgatási szerv feladata az egészségügyi ágazati jogszabályok érvényesülésének ellenőrzése.

(3) A szakmai minőségértékelés keretében az egészségügyi államigazgatási szerv feladata a betegellátás szabályokkal, érvényben levő szakmai irányelvekkel, eljárásrendekkel, ajánlásokkal, nemzetközi legjobb gyakorlattal való összevetése, értékelése és javaslattétel a minőségfejlesztés irányára.

(4) A (2) és (3) bekezdés szerinti tevékenység irányítását végző szervek feladataik ellátása során együttműködnek.

Az egészségügyi szolgáltatók akkreditációja és tanúsítása

124. § (1) Az egészségügyi szolgáltatók akkreditációja az adott ellátási formára specifikus standardok szerinti működés elismerése.

(2) Az akkreditációra való jelentkezés önkéntes.

(3) Az akkreditáció alapjául szolgáló standardok az egészségügyi ellátás biztonságát támogatják, és az eredményességet elősegítő tevékenységek szabályozására vonatkoznak.

(4) Az akkreditációs felülvizsgálatot az egészségügyért felelős miniszter által kijelölt szerv végzi, amelynek eredményéről akkreditációs dokumentumot állít ki.

124/A. § (1) A tanúsítás az egészségügyi szolgáltató nemzetközi vagy magyar egészségügyi ellátási standardok szerinti minőségirányítási rendszerének nemzetközi szabvány alapján történő felülvizsgálata és elismerése.

(2) Az egészségügyi szolgáltatók a tanúsítást az általuk önkéntesen teljesített, az ellátás szabályozottságának, a minőségirányítási rendszer megfelelőségének elismerése érdekében kérelmezhetik.

(3) A (3) bekezdésben foglaltaknak való megfelelést az irányítási rendszerek tanúsítására jogosult szervezet – miniszteri rendeletben meghatározott időtartamra – tanúsító okirat kiadásával igazolja.”

21. § Az Eütv. VI. Fejezete a következő 140/A. §-sal és azt megelőző alcímmel egészül ki:

„Egyes egészségügyi dolgozók szervezett érdekvédelme

140/A. § (1) A központi gyakornokokat, illetve rezidenseket foglalkoztató egészségügyi szolgáltatónál – az egészségügyi szolgáltatóval munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló központi gyakornokok, illetve rezidensek részvételével – helyi érdekképviselői szerv hozható létre, amely előzetes véleményt nyilvánít a központi gyakornokokat, illetve rezidenseket érintő döntéseket megelőzően.

(2) Az (1) bekezdés szerint létrehozott helyi érdekképviselői szervek országos érdekképviselői szervet hozhatnak létre.”

22. § Az Eütv. 150. § (1) bekezdése a következő i) ponttal egészül ki:

(A miniszter az e törvényben foglaltaknak, valamint a Kormány egészségpolitikai döntéseinek megfelelően ellátja az egészségügy ágazati irányítását. Így különösen)

„i) meghatározza az egészségügyi rendszer teljesítményértékelésére vonatkozó részletes szabályokat, a teljesítményértékelés intézményrendszerét, az egyes indikátorok meghatározásának és gyűjtésének, valamint az egészségpolitikai döntéshozatal során az értékelések felhasználásának szabályait.”

23. § Az Eütv. 155. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„155. § (1) Az egészségügyi intézmények fenntartójának hatáskörét képezi különösen

- a) az egészségügyi intézmény szakmai felügyelete,
- b) az egészségügyi intézmény költségvetési irányítása, így az alapítói jogok, a létesítés, az átalakítás, illetve a megszüntetés gyakorlása,
- c) az intézmény költségvetésével kapcsolatos, külön jogszabályban meghatározott, az irányító szerv jogkörébe tartozó jogok gyakorlása,
- d) az intézmény vezetője tekintetében a vezetői megbízás adása, a vezetői megbízás visszavonása vagy – költségvetési szerv esetében, ha a vezetővel a Munka Törvénykönyve vezető állású munkavállalóra vonatkozó rendelkezései alkalmazásával munkaviszonyt kell létesíteni – a munkaviszony létesítése és megszüntetése, valamint az egyéb munkáltatói jogok gyakorlása,
- e) az intézmény gazdasági vezetője tekintetében a vezetői megbízás adása, a vezetői megbízás visszavonása vagy – költségvetési szerv esetében, ha a vezetővel a Munka Törvénykönyve vezető állású munkavállalóra vonatkozó rendelkezései alkalmazásával munkaviszonyt kell létesíteni – a munkaviszony létesítése és megszüntetése, valamint a díjazás megállapítása,
- f) az intézmény működését szabályozó dokumentumok (pl. szervezeti és működési szabályzat, házirend, szakmai program, munkaterv) jóváhagyása,
- g) az intézmény működésének szakmai, illetve költségvetési ellenőrzése.

(2) Az egészségügyi intézmény fenntartója a külön törvényben foglaltaknak megfelelően köteles biztosítani az általa fenntartott egészségügyi intézményben

- a) az egészségügyi szolgáltatás nyújtásához szükséges szakmai feltételeket, valamint
- b) az egészségügyi intézmény működőképességét és szükség szerinti fejlesztését.

(3) Az állam tulajdonában és fenntartásában levő egészségügyi intézmények esetében egyes fenntartói jogok, valamint az államháztartási törvényben felsorolt, az egyes költségvetési szervekre vonatkozó irányítói hatáskörök a fenntartóként kormányrendeletben kijelölt szervezet részére jogszabályban meghatározottak szerint átadhatóak.

(4) Az állam tulajdonában és fenntartásában lévő fekvő- és járóbeteg-szakellátást nyújtó egészségügyi szolgáltatók esetében – azon egészségügyi szolgáltatók kivételével, amelyek nem az egészségügyért felelős miniszter irányítása alá tartoznak vagy fenntartásában vannak – az (1) bekezdésben foglalt jogkörök közül a miniszter kizárólagos irányítási jogkörébe tartozik az egyes fenntartói jogokat gyakorló szervezet javaslatára

- a) az alapítói jogok – létesítés, átalakítás, megszüntetés – gyakorlása,

b) a jogszabályban meghatározott mértékű kapacitás módosulását eredményező szervezeti változások jóváhagyása,
c) a költségvetési irányítás tekintetében az intézmények éves költségvetési keretszámainak megállapítása és költségvetésének jóváhagyása, valamint az államháztartási törvény és végrehajtási rendelete szerint az irányító szerv jogkörébe tartozó és a középírányító szerv részére át nem adott intézkedések megtétele,
d) az intézmény vezetője, gazdasági igazgatója tekintetében a munkáltatói jogok gyakorlása közül a kinevezés vagy megbízás és felmentés vagy a megbízás visszavonása, illetve – költségvetési szerv esetében, ha a vezetővel a Munka Törvénykönyve vezető állású munkavállalóra vonatkozó rendelkezései alkalmazásával munkaviszonyt kell létesíteni – a munkaviszony létesítése és megszüntetése.”

- 24. §** Az Eütv. 164/A. §-a a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:
„(3) A (2) bekezdéstől eltérően az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló törvény szerinti beavatkozással nem járó vizsgálatok esetében
a) a más EGT-tagállamot nem érintő vagy nem hatósági határozat végrehajtása érdekében végzett vizsgálatok megkezdéséhez hatósági engedély szükséges, amelynek kiadásáról a kérelem benyújtásától számított 60 napon belül kell döntenet,
b) a más EGT-tagállamot is érintő és hatósági határozat végrehajtása érdekében végzett beavatkozással nem járó gyógyszerbiztonsági vizsgálatok elvégzéséhez az emberen végzett orvostudományi kutatásokról szóló kormányrendeletben szabályozott etikai engedély, valamint a vizsgálat megkezdéséig történő bejelentés szükséges. Az engedély kiadásáról az emberen végzett orvostudományi kutatásokról szóló kormányrendelet szerinti farmakovigilanciái kockázatértékelő bizottság által jóváhagyott vizsgálati terv és a kérelem benyújtásától számított 45 napon belül kell döntenet.
(4) Az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló törvény szerinti beavatkozással nem járó vizsgálatok engedélyezése során született határozattal szemben fellebbezésnek helye nincs.”
- 25. §** (1) Az Eütv. 200. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:
„(2a) A kötelező gyógykezelés elrendelésére irányuló eljárást az ügyész kezdeményezi a büntetőeljárást követően, ha a büntetendő cselekmény elkövetőjénél a kényszergyógykezelés egyéb törvényi feltételei fennállnak, azonban az elkövető büntethetősége esetén egyévi szabadságvesztésnél nem súlyosabb büntetést kellene kiszabni.”
(2) Az Eütv. 200. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) A (2) bekezdés szerinti eljárás esetén a bíróság a határozat meghozatala előtt meghallgatja a beteget és a meghallgatásra idézett független – a beteg gyógykezelésében részt nem vevő – igazságügyi elmeorvos szakértőt, valamint az eljárást kezdeményező szakorvost.”
(3) Az Eütv. 200. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:
„(4a) A (2a) bekezdés szerinti eljárás esetén, a bíróság a határozat meghozatala előtt meghallgatja a beteget, a beteg gyógykezelésében részt vevő szakorvost és a meghallgatásra idézett független – a beteg gyógykezelésében részt nem vevő – igazságügyi elmeorvos szakértőt.”
- 26. §** Az Eütv. 228. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) Különleges jogrenden kívüli eseményt
a) ha a (2) bekezdés a) pontja szerinti egészségügyi válsághelyzet
aa) egy megye területét érinti – a megyei vagy fővárosi tisztifőorvos javaslatára a megyei vagy fővárosi védelmi bizottság elnöke,
ab) több megyét érint, az országos tisztifőorvos javaslatára a miniszter,
b) ha a (2) bekezdés b) pontja szerinti egészségügyi válsághelyzet
ba) egy megye területét érinti – az országos tisztifőorvos egyetértésével a megyei vagy fővárosi tisztifőorvos,
bb) több megyét érint, az országos tisztifőorvos javaslatára a miniszter minősíthet egészségügyi válsághelyzetnek.”
- 27. §** Az Eütv. 229. § (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:
„(3) Egészségügyi válsághelyzetben – a Magyar Honvédség, a honvédelmi szervek, a rendvédelmi szervek egészségügyi szolgáltatóinál dolgozók kivételével – bármely egészségügyi dolgozó más egészségügyi tevékenység ellátására járóbeteg-szakellátást vagy fekvőbeteg-szakellátást nyújtó egészségügyi intézménybe vagy időszakosan

működő gyógyintézetbe kirendelhető. Az egészségügyi dolgozó kirendelésére a megyei tisztifőorvos rendelkezése alapján az egészségügyi szolgáltató vezetője, ez utóbbi hiányában a megyei tisztifőorvos jogosult. Több megye érintettsége esetén a kirendeléseket az országos tisztifőorvos koordinálja.

(4) Ha az egészségügyi válsághelyzet több megyét érint, a Kormány határozhat arról, hogy a Magyar Honvédség, a honvédelmi szervek, a rendvédelmi szervek egészségügyi szolgáltatóinál dolgozók a (3) bekezdés szerinti eljárásban kirendelhetők."

- 28. §** Az Eütv. 231. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Egészségügyi válsághelyzet idején a Kormány gondoskodik az Állami Egészségügyi Tartalék folyamatos pótlásának költségvetési fedezetéről, amelyhez szükséges forrásokról utólag el kell számolni. Ez esetben az eszközök és anyagok beszerzése nem tartozik a közbeszerzésekre vonatkozó rendelkezések hatálya alá.”
- 29. §** Az Eütv. 232. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A miniszter köteles gondoskodni arról, hogy a kizárólag az egészségügyi válsághelyzet idején hatályba léptethető egészségügyi jogszabályok kihirdetésre alkalmas állapotban rendelkezésre álljanak.”
- 30. §** Az Eütv. 232/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„232/B. § (1) A katasztrófa-egészségügyi ellátást országos szinten az országos tisztifőorvos közreműködésével a miniszter, kihirdetett veszélyhelyzetben a Kormány a miniszter útján az országos tisztifőorvos közreműködésével irányítja.
(2) Az egészségügyi válsághelyzet kezeléséhez szükséges feladatok helyi szintű összehangolt koordinálását és irányítását
a) a 228. § (2) bekezdés a) pontja szerinti egészségügyi válsághelyzet esetén a megyei, fővárosi védelmi bizottság,
b) a 228. § (2) bekezdés b) pontja szerinti egészségügyi válsághelyzet esetén a megyei tisztifőorvos látja el.”
- 31. §** (1) Az Eütv. 247. § (1) bekezdés k) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy)
„k) a betegjogi, ellátottjogi és gyermekjogi képviselőt foglalkoztató, az egészségügyi dokumentációt kezelő és a betegjogok érvényesülését elősegítő szervezet kijelölje, valamint jogállását, feladat- és hatáskörét, a betegjogi, ellátottjogi és gyermekjogi képviselő jogállását és eljárását, a betegjogi, ellátottjogi és gyermekjogi képviselői szervezetre vonatkozó részletes szabályokat, valamint a betegjogi, ellátottjogi és gyermekjogi nyilvántartás vezetésének szabályait, továbbá a betegjogi, ellátottjogi és gyermekjogi képviselők továbbképzésére vonatkozó szabályokat,”
(rendeletben megállapítsa.)
- (2) Az Eütv. 247. § (1) bekezdése a következő w) ponttal egészül ki:
(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy)
„w) a holttest hűtésének naponkénti legmagasabb árát”
(rendeletben megállapítsa.)
- (3) Az Eütv. 247. § (2) bekezdés g) pontja a következő gi) és gj) alponttal egészül ki:
(Felhatalmazást kap a miniszter, hogy az egészségügyi szolgáltatásokkal kapcsolatban:)
„gi) az egészségügyi rendszer teljesítményértékelésére vonatkozó részletes szabályokat, a teljesítményértékelés intézményrendszerét, az egyes indikátorok meghatározásának és gyűjtésének, valamint az egészségpolitikai döntéshozatal során az értékelések felhasználásának szabályait,
gj) az egészségügyi szolgáltatók akkreditációs felülvizsgálatát végző szervezet kijelölje, valamint az egészségügyi szolgáltatók hatósági szakfelügyeletére, illetve a szakmai munka minőségügyi értékelésére vonatkozó szakmai szabályokat, továbbá az egészségügyi szolgáltatók akkreditációjának és tanúsításának követelményeit, feltételeit, az akkreditációs dokumentum és a tanúsító okirat tartalmi és formai követelményeit,”
(rendeletben állapítsa meg.)

- (4) Az Eütv. 247. § (2) bekezdése a következő v) ponttal egészül ki:
(*Felhatalmazást kap a miniszter, hogy*)
„v) az orvosi bélyegzők adattartalmára, kérelmezésére, kiállítására, cseréjére, visszavonására, valamint – az államháztartásért felelős miniszterrel egyetértésben – az ezzel kapcsolatos igazgatási szolgáltatási díjakra vonatkozó szabályokat”
(*rendeletben állapítsa meg.*)
- (5) Az Eütv. 247. § (3) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:
(*Felhatalmazást kap a miniszter, hogy*)
„g) az egészségügyi tevékenységet e törvény alapján felügyelet mellett végzők felügyeletének módjával, illetve a felügyelet szintjével kapcsolatos szabályokat”
(*rendeletben állapítsa meg.*)
- (6) Az Eütv. 247. § (6) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(*Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:*)
„f) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a farmakovigilancia tekintetében történő módosításáról szóló 2010. december 15-i 2010/84/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv. 107m. cikk (1)–(4) és (8) bekezdések, 107n. cikk (2) bekezdés;”
- (7) Az Eütv. 247. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:
„(7) Az egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi LXXIX. törvénnyel megállapított 113/A. § (2) bekezdése alapján az egészségügyi szolgáltató első alkalommal 2012. szeptember 30-ig szolgáltató adatokat.”

32. §

Az Eütv.

- a) 112. § (4) bekezdés f) pontjában a „jogviszony jellege” szövegrész helyébe a „jogviszony jellege, a szolgáltató ellátási szintje (alapellátás, járóbeteg-ellátás, fekvőbeteg-ellátás), valamint – alkalmazott egészségügyi dolgozó esetén – az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvény 12. §-ában meghatározott munkarendje, illetve munkavégzési formája, valamint az önként vállalt többletmunka ténye és mértéke, a heti munkaidő,” szöveg,
- b) 164/C. § (1) bekezdésében az „a szakmai-etikai engedélyt” szövegrész helyébe az „az engedélyt” szöveg,
- c) 232/A. §-ában a „232. §” szövegrész helyébe a „232. § (1) bekezdése” szöveg,
- d) 247. § (1) bekezdés e) pontjában az „a Kormány 232/B. § szerinti feladat- és hatásköreit, az egészségügyi védelmi bizottság összetételére, feladat- és hatáskörére, illetékességére vonatkozó szabályokat,” szövegrész helyébe az „a katasztrófa-egészségügyi ellátás során megtehető intézkedésekre, az egészségügyi dolgozók kirendelésére, a katasztrófa-egészségügyi ellátásra való felkészülésre, az egyes egészségügyi válsághelyzetek kezelésére vonatkozó részletes szabályokat” szöveg,
- e) 35. § (1) bekezdésében, 151. § (1) bekezdésében, 151. § (2) bekezdés nyitó szövegrészében és c) pontjában, 156. § (5) bekezdésében a „társadalmi” szövegrész helyébe a „civil” szöveg lép.

33. §

Hatályát veszti az Eütv.

- a) 156/A–156/D. §-a és az azt megelőző alcím,
- b) 247. § (2) bekezdés b) pontja,
- c) 247. § (2) bekezdés g) pont ga) alpontjában az „, az egészségügyi szolgáltatók szakmai felügyeletére” szövegrész.

Az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerekről szóló 1998. évi XXV. törvény módosítása**34. §**

Az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerekről szóló 1998. évi XXV. törvény Melléklete az 1. melléklet szerint módosul.

Az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvény módosítása

- 35. §** (1) Az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Eütev.) 7. § (2) bekezdésének nyitó szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:
 „Egészségügyi tevékenység végzésére az alábbi jogviszonyokban kerülhet sor:”
a) szabadfoglalkozás keretében,
b) egyéni egészségügyi vállalkozóként,
c) társas vállalkozás tagjaként,
d) közalkalmazotti jogviszonyban,
e) munkaviszonyban,
f) közszolgálati jogviszonyban, kormányzati szolgálati jogviszonyban,
g) szolgálati jogviszonyban,
h) egyházi személyként,
i) önkéntes segítőként,
j) egyéni cég tagjaként.]
- (2) Az Eütev. 7. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(3) A 4. § a) pont ab) alpontja szerinti egészségügyi dolgozó az egészségügyi tevékenység végzésében a (2) bekezdés c)–i) pontja szerinti jogviszonyban működhet közre.”
- 36. §** (1) Az Eütev. a 11. §-t követő alcímet követően a következő 11/A. §-sal egészül ki:
 „11/A. § (1) E törvény meghatározza a közalkalmazotti, valamint munkaviszonyban foglalkoztatott egészségügyi dolgozók (a továbbiakban együtt: alkalmazott egészségügyi dolgozók), valamint a Kormány által rendeletben meghatározott egészségügyben dolgozó számára – az egészségügyi tevékenységgel járó különös felelősségre és az egészségügyi dolgozók leterheltségére tekintettel – a sajátos egészségügyi ágazati előmeneteli szabályokat.
 (2) Az e fejezetben, valamint a 29–31. §-ban meghatározott egészségügyi ágazati előmeneteli szabályokat
 a) a Kormány által rendeletben meghatározott, érvényes finanszírozási szerződéssel rendelkező, kizárólag – ide nem értve a munkavállalói résztulajdont – állami, önkormányzati vagy az egészségügyi közszolgáltatások nyújtása tekintetében ezekkel egy tekintet alá eső egyházi, valamint felsőoktatási intézményi – ideértve az egészségtudományi centrumokat, az egyetemi klinikai központokat, klinikákat – tulajdonban, illetve fenntartásban álló, fekvő- vagy járóbeteg-szakellátást, valamint a Kormány által rendeletben meghatározott egyéb egészségügyi ellátást, szolgáltatást nyújtó, egészségügyi szolgáltató munkáltatónál, ide nem értve az Eütv. 4. § (3) bekezdése szerinti intézményeket,
 b) az a) pontban meghatározott ellátások, szolgáltatások nyújtása keretében tevékenységet végző, a (4)–(6) bekezdésben meghatározott munkakörben foglalkoztatott alkalmazott egészségügyi dolgozókra és egészségügyben dolgozókra kell alkalmazni.
 (3) Az alkalmazott egészségügyi dolgozókat
 a) a munkakör ellátásához előírt iskolai végzettség, egészségügyi szakképesítés, továbbá a munkájuk ellátásához közvetlenül kapcsolódó, azt közvetlenül segítő doktori cím, tudományos fokozat, valamint akadémiai tagság, szakmai gyakorlat, publikációs tevékenység, és minősítés (a továbbiakban együtt: szakmai követelmények) alapján besorolási osztályokba, és
 b) a jogviszonyban töltött idő alapján fizetési fokozatba kell sorolni.
 (4) Az orvos, fogorvos, szakorvos, szakfogorvos munkakörben (a továbbiakban együtt: orvos munkakörben) foglalkoztatott – ideértve a 12/H. §-ban említett oktató orvos munkakörben foglalkoztatottakat is – egészségügyi dolgozó havi alapbére (illetménye) nem lehet kevesebb, mint a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) szerinti besorolási illetmény és az 1. melléklet szerinti táblázatban szereplő egyösszegű illetmény- vagy bérnövelés együttes összege.
 (5) A Kormány által rendeletben meghatározott munkakörben foglalkoztatott egészségügyi szakdolgozó és egészségügyben dolgozó havi alapbére (garantált illetménye) nem lehet kevesebb, mint a 2. melléklet szerint számított összeg.
 (6) A Kormány által rendeletben meghatározott munkakörben foglalkoztatott, felsőfokú végzettséggel rendelkező egészségügyi dolgozó havi alapbére (illetménye) nem lehet kevesebb, mint a Kjt. szerinti besorolási illetmény és havi 31 435 Ft egyösszegű illetmény- vagy bérnövelés együttes összege.

(7) Az egészségügyi dolgozó, egészségügyben dolgozó átsorolására, az osztályba soroláshoz szükséges szakmai követelményekre, a jogviszonyban töltött idő számítására, az illetményalapra (munkaviszonyban foglalkoztatottak esetén a munkabérré), valamint az átsorolással kapcsolatos eljárási szabályokra a Kjt. szabályait kell alkalmazni.

(8) A (4) és (6) bekezdés alkalmazásában Kjt. szerinti besorolási illetményként kell figyelembe venni a Kjt. 66. §-a szerinti garantált illetményt, a garantált illetmény feletti, a munkáltató döntése alapján megállapított illetményrészt, továbbá a közalkalmazott számára a Kjt. 70–75. §-a alapján megállapított illetménypótlékot.

(9) Az első szakorvosi, szakfogorvosi, szakgyógyszerési és klinikai szakpszichológusi szakképzésben részt vevő részére a képzés ideje alatt, foglalkoztatási jogviszonytól függetlenül havonta legalább

a) az orvos munkakörben foglalkoztatott egészségügyi dolgozó részére a (4) bekezdés alapján,

b) a (6) bekezdésben meghatározott munkakörben foglalkoztatott egészségügyi dolgozó részére a (6) bekezdés alapján

járó bért, illetve illetményt kell folyósítani. Ha a szakképzésben részt vevő foglalkoztatására heti 36 órát elérő időben, tartós megbízási szerződés alapján vagy vállalkozói jogviszonyban kerül sor, e rendelkezéseket az egészségügyi dolgozó havi megbízási vagy vállalkozói díjazására kell alkalmazni."

(2) Az Eütev. 11/A. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az orvos, fogorvos, szakorvos, szakfogorvos munkakörben (a továbbiakban együtt: orvos munkakörben) foglalkoztatott – ideértve a 12/H. §-ban említett oktató orvos munkakörben foglalkoztatottakat is – egészségügyi dolgozó havi alapbére (garantált illetménye) nem lehet kevesebb, mint az 1. melléklet szerint számított összeg.”

37. §

Az Eütev. 12–12/B. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„12. § (1) Ha az egészségügyi szolgáltató tevékenysége a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 90. § a) pontja alapján megszakítás nélküli (a továbbiakban: megszakítás nélkül működő egészségügyi szolgáltató), az alkalmazott egészségügyi dolgozó egészségügyi tevékenységet

a) műszakbeosztás szerinti munkarendben,

b) egészségügyi ügyelet keretében,

c) készenlét útján vagy

d) rendkívüli munkavégzés keretében

végezhet.

(2) Ha az egészségügyi szolgáltató – ide nem értve a háziorvosi ügyeleti szolgálatokat – 22 óra és 6 óra között nem nyújt egészségügyi szolgáltatást, egy vagy két műszakos munkarendet kell megállapítani.

(3) Amennyiben az egészségügyi szolgáltató munkarendje szerint az egészségügyi szolgáltatások folyamatosan több mint 10 órán át, de nem 24 órán keresztül hozzáférhetők, több műszakot kell szervezni.

(4) Ha a folyamatos egészségügyi ellátást, továbbá a fekvőbeteg-ellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató külön jogszabály alapján nem köteles a folyamatos működését műszakszervezéssel biztosítani, a folyamatos betegellátás egészségügyi ügyelet és készenlét szervezésével is ellátható.

12/A. § (1) Az alkalmazott egészségügyi dolgozó számára a megszakítás nélkül működő egészségügyi szolgáltatók esetében az Mt. 94. § (1) bekezdésében foglaltaktól eltérően hathavi munkaidőkeret állapítható meg.

(2) Az egészségügyi szolgáltatóknál az Mt. 98. §-ában meghatározott elszámolási időszak szabályai nem alkalmazhatók.

12/B. § (1) Az alkalmazott egészségügyi dolgozó a munkaidőkeret átlagában számított heti 48 órás, a munkáltató által elrendelhető munkaidőn felül többletmunkát vállalhat (a továbbiakban: önként vállalt többletmunka), amelynek mértéke nem haladhatja meg a munkaidőkeret átlagában a heti 12 órát, illetve ha a többletmunka kizárólag egészségügyi ügyelet ellátására irányul, akkor a heti 24 órát.

(2) Az egészségügyi dolgozó többletmunka vállalására nem kényszeríthető, jogos érdeke ezzel összefüggésben nem csorbítható, érdekvédelem biztosítása nem korlátozható. Az egészségügyi dolgozók között tilos hátrányos megkülönböztetést tenni az önként vállalt többletmunka vállalásával összefüggésben.

(3) Az önként vállalt többletmunkáról a munkáltató és az alkalmazott egészségügyi dolgozó megállapodást köt. A megállapodást írásba kell foglalni. A megállapodást

a) határozatlan időre vagy

b) határozott időre, legalább a munkáltatónál irányadó munkaidőkeret tartamára, munkaidőkeret hiányában egy hónapos határozott időre

lehet megkötöni.

- (4) Az önként vállalt többletmunkára irányuló megállapodásban
- a meg kell határozni egész órában kifejezve, a törvényes maximális óraszámig az alkalmazott egészségügyi dolgozó által önként vállalt többletmunka mértékét, és ezen belül az előre tervezetten beosztható és – amennyiben az annak elrendelésére alapot adó ok bekövetkezik – előre nem tervezett rendkívüli munkára igénybe vehető önként vállalt többletmunka időtartamát,
 - meg lehet határozni az e törvényben foglaltaknál magasabb díjazást.
- (5) Az önként vállalt többletmunkára irányuló megállapodást – a felek vagy kollektív szerződés eltérő rendelkezése hiányában – a felmondás közlésének időpontját követő hónap utolsó napjával felmondhatja
- a határozatlan időre szóló megállapodás esetében bármelyik fél indokolás nélkül,
 - a határozott időre szóló megállapodás esetében
 - az alkalmazott egészségügyi dolgozó abban az esetben, ha a megállapodás teljesítése – a megkötését követően bekövetkezett, illetve ismertté vált okból – személyi, családi vagy egyéb körülményeire tekintettel rá nézve aránytalan sérelemmel járna,
 - a munkáltató abban az esetben, ha a munkáltató a megállapodás megkötését követően felmerült új körülmények alapján a folyamatos ellátást a megállapodás szerinti munkaszervezési eszközök nélkül is biztosítani tudja.
- (6) A munkáltató az önként vállalt többletmunkáról nyilvántartást köteles vezetni, amely havonkénti bontásban tartalmazza:
- azon egészségügyi dolgozók nevét, akivel önként vállalt többletmunkáról megállapodást kötött,
 - az általuk vállalt többletmunka órakeretét a (4) bekezdés a) pontja szerinti bontásban,
 - a vállalt órakeret terhére ténylegesen elrendelt munkaidőt.
- (7) Az önként vállalt többletmunkáról vezetett nyilvántartást az egészségügyi szolgáltató az Eütv.-ben foglaltak szerint, a működési nyilvántartási adatok körében közli az egészségügyi államigazgatási szervvel. Az egészségügyi államigazgatási szerv az egészségügyi dolgozó egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzéshez való jogával vagy az ellátottak biztonságával összefüggő okok alapján – különös tekintettel a több vagy többfajta jogviszonyban álló egészségügyi dolgozó 5. § (5) bekezdésben rögzített tevékenységvégségi korlátozására – a (8)–(9) bekezdésben foglaltak szerint megtilthatja vagy korlátozhatja az adott alkalmazott egészségügyi dolgozónak a munkaidőkeret átlagában a heti 48 órát meghaladó munkavégzését.
- (8) Az egészségügyi dolgozó heti 48 órát meghaladó munkavégzésének korlátozását vagy megtiltását
- az egészségügyi dolgozó egészségi állapotában, különösen teherbírásában vagy egyéb, munkavégzési képességét érintő személyi körülményében beállt változásra tekintettel vagy
 - az ellátottak biztonságával összefüggő okok alapján
- a munkáltató felett szakmai felügyeletet gyakorló egészségügyi államigazgatási szerv hivatalból vagy az egészségügyi dolgozó, a munkáltató, az egészségbiztosítási szerv vagy a működési nyilvántartást vezető szerv kezdeményezése alapján állapítja meg.
- (9) A (8) bekezdés szerinti határozat határozott ideig, de legfeljebb hat hónapig hatályos. A határozatot az első fokon eljáró szerv az egészségügyi dolgozó ügyfél kérelmére hatályossága alatt bármikor – de legfeljebb két alkalommal – soron kívül felülvizsgálja. A határozat nem nyilvánítható fellebbezésre való tekintet nélkül végrehajthatónak.”

38. § Az Eütev. a következő 12/C–12/H. §-sal egészül ki:

„12/C. § (1) Ügyeleti feladatellátásra

- a 12/D. § (2) bekezdése szerint munkaidő-beosztás szerinti rendes munkaidőben,
- a munkáltató által a 12/D. § (3) bekezdése alapján, vagy
- a 12/B. § alapján önként vállalt többletmunka terhére elrendelt egészségügyi ügyelet keretében kerülhet sor.

(2) A munkáltató az alkalmazott egészségügyi dolgozót egészségügyi ügyeletre és készenlétre együttesen összesen havonta legfeljebb tizennégy alkalommal oszthatja be. Munkaidőkeret alkalmazása esetén e korlátozást a munkaidőkeret átlagában kell figyelembe venni.

(3) Készenléti jellegű munkakör állapítható meg, ha az egészségügyi dolgozó foglalkoztatására

- kizárólag ügyeleti feladatok, vagy
- az Eütv. 94. §-ában meghatározott mentési feladatok ellátása érdekében kerül sor.

12/D. § (1) Az egészségügyi ügyeletben történő munkavégzés – az Mt. 107. § d) pontjában foglaltaktól eltérően – nem minősül rendkívüli munkavégzésnek.

(2) A munkáltató a heti 40 órás teljes munkaidőben foglalkoztatott egészségügyi dolgozó rendes munkaideje terhére naptári hetenként legfeljebb 16 óra egészségügyi ügyeletet rendelhet el. A rendes munkaidő terhére beosztott egészségügyi ügyeletnek az egészségügyi szolgáltató, illetve az adott szervezeti egység Eütv. 93. § szerinti ügyeleti szolgálatának időtartamára kell esnie.

(3) Az alkalmazott egészségügyi dolgozó számára – a heti 40 órás rendes munkaidőn felül – naptári évenként legfeljebb 416 óra egészségügyi ügyelet rendelhető el azzal, hogy a rendkívüli munkavégzés és az elrendelt egészségügyi ügyelet együttes időtartama nem haladhatja meg naptári évenként a 416 órát.

12/E. § (1) Az egészségügyi dolgozó készenlétre az egészségügyi szolgáltató napi munkarendjén kívüli időszakban, vagy – megszakitás nélkül működő egészségügyi szolgáltató esetében – az Mt. 97. § (2) bekezdésében foglalt általános munkarendje alapulvételével meghatározott napi munkarend szerinti munkaidő befejezésétől a következő napi munkarend szerinti munkaidő kezdetéig osztható be.

(2) Készenlét az Mt. 112. § (2) bekezdésében foglaltaktól eltérően – a 12/C. § (2) bekezdésében foglalt korlátozásra is figyelemmel – havonta legfeljebb tíz alkalommal rendelhető el. Munkaidőkeret alkalmazása esetén a havonta elrendelhető készenlétek számát a munkaidőkeret átlagában kell figyelembe venni.

(3) Egészségügyi tevékenység végzésére irányuló készenlét esetében az Mt. 113. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt alkalmazott egészségügyi dolgozó tekintetében az Mt. 113. § (2) bekezdés c) pontjában foglaltaktól eltérően készenlét rendelhető el.

(4) Ha a készenlét alatti munkavégzés elrendelésére önként vállalt többletmunka terhére kerül sor, a készenlét alatti munkavégzés az Mt. 107. § a) pontjától eltérően nem minősül rendkívüli munkának. Készenlét alatti munkavégzés esetén munkaidőnek minősül a munkavégzésre való behívás időpontjától a munkavégzés befejezéséig terjedő idő.

12/F. § (1) Az alkalmazott egészségügyi dolgozó beosztás szerinti napi munkaideje – az Mt. 99. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltaktól eltérően, a (2) bekezdésben foglaltak szerint – a 12 órát akkor haladhatja meg, ha az egészségügyi dolgozó a 12 órát meghaladó munkaidejében kizárólag egészségügyi ügyeletet lát el.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt esetben az alkalmazott egészségügyi dolgozó napi 12 órát meghaladó munkaideje beosztható

a) 12/B. § (1) bekezdése szerinti keret terhére, ha a felek között önként vállalt többletmunkára kötött megállapodás van hatályban vagy

b) két naptári hetente legfeljebb egy alkalommal a 12/D. § (2) bekezdése alapján a rendes munkaidő, vagy a 12/D. § (3) bekezdése szerinti egészségügyi ügyeleti keret terhére.

(3) A heti munkaidő – az önként vállalt többletmunkáról szóló megállapodást kötött alkalmazott egészségügyi dolgozó esete kivételével – a munkáltató rendelkezése szerint a munkaidőkeret átlagában a 48 órát nem haladhatja meg azzal, hogy ennek terhére a munkáltató a napi munkarend szerinti munkaidőn túl

a) rendkívüli munkavégzést vagy

b) egészségügyi ügyeletet

rendelhet el.

(4) A rendes munkaidő, a 12/D. § (3) bekezdése szerinti keret terhére elrendelt egészségügyi ügyelet, valamint az önként vállalt többletmunka együttes időtartama – munkaidőkeret alkalmazása esetén annak átlagában – az Mt. 99. § (2) bekezdés b) pontjában, valamint 135. § (5) bekezdésében foglaltaktól eltérően nem haladhatja meg

a) a heti hatvan órát, vagy

b) ha az egészségügyi dolgozó egészségügyi ügyeletet is ellát, a heti hetvenkét órát.

(5) Az Mt. 99. § (5) bekezdésében foglaltaktól eltérően az alkalmazott egészségügyi dolgozó munkaidejének az (1) és (2) bekezdésben foglaltak szerinti legmagasabb mértékére vonatkozó szabály alkalmazásakor munkaidőnek tekintendő az egészségügyi ügyelet teljes időtartama. A heti munkaidő (3) és (4) bekezdésben meghatározott legmagasabb időtartamába az egészségügyi ügyelet teljes időtartamát, valamint az egészségügyi ügyeleten kívül elrendelt rendkívüli munkavégzés időtartamát is be kell számítani.

12/G. § (1) Az egészségügyi tevékenység befejezése és a következő, munkarend szerint megkezdett egészségügyi tevékenység között legalább tizenegy óra időtartamú megszakitás nélküli pihenőidőt kell biztosítani, amely a megszakitás nélkül működő egészségügyi szolgáltatók esetében a felek megállapodása alapján legalább nyolc óra időtartamú megszakitás nélküli pihenőidőre csökkenthető. Egészségügyi ügyelet esetén ezt a pihenőidőt közvetlenül az egészségügyi ügyelet befejezését követően kell kiadni.

(2) Az Mt. 113. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt alkalmazott egészségügyi dolgozó tekintetében az Mt. 113. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltaktól eltérően a heti pihenőnapok egyenlőtlenül is beoszthatók feltéve, hogy az

alkalmazott egészségügyi dolgozó munkaköri feladataként munkaidejének legalább ötven százalékában ügyeleti feladatokat lát el azzal, hogy hat nap munkavégzést követően legalább egy pihenőnap kiadása kötelező.

12/H. § Az egészségügyi szolgáltatóval munkavégzésre irányuló jogviszony alapján oktatói feladatokat is ellátó egészségügyi dolgozók tekintetében a 12/F–12/G. §-ban foglaltakat az oktatói és az egészségügyi tevékenység együttes végzésére kell alkalmazni.”

39. § Az Eütev. 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § (1) Az alkalmazott egészségügyi dolgozóval a munkaidő-beosztást, amely tartalmazza az egészségügyi ügyelet és a készenlét beosztását is – kollektív szerződés eltérő rendelkezése hiányában – az Mt. 110. § (6) bekezdésében foglaltaktól eltérően legalább egy hónappal korábban és legalább egy hónapra előre, írásban kell közölni.

(2) Kollektív szerződés az (1) bekezdés szerinti írásbeli közlés módját, formáját – különös tekintettel a közzététel helyben szokásos módjára vagy az elektronikus úton történő közlés lehetőségére – szabályozhatja.

(3) A munkáltató az alkalmazott egészségügyi dolgozóval az (1) bekezdés szerinti munkaidő-beosztásban közli

a) az egészségügyi dolgozó napi rendes munkaidejének tartamát, a heti pihenőnap (pihenőidő) megjelölését,

b) a munkaidő (4) bekezdés szerinti minősítését.

(4) A munkáltató a munkaidő-beosztásban a beosztás szerinti munkaidő egyes óráit annak megfelelően minősíti, hogy az

a) rendes munkaidőnek – ezen belül a munkaköri feladatok ellátására szolgáló időnek vagy a munkáltató által a 12/D. § (2) bekezdése alapján elrendelt egészségügyi ügyeletnek –,

b) egészségügyi ügyeletnek – ezen belül a munkáltató által a 12/D. § (3) bekezdése szerinti keret terhére egyoldalúan elrendelt ügyeleti időnek, vagy önként vállalt többletmunkának –, vagy

c) készenlétnek

minősül.

(5) A munkaidő-beosztásban önként vállalt többletmunka előírására akkor kerülhet sor, ha a felek legkésőbb a munkaidő-beosztás közléséig megkötik az önként vállalt többletmunkára vonatkozó megállapodást.”

40. § Az Eütev. 13/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13/A. § (1) Az egészségügyi ügyelet, valamint a készenlét ellátásáért az alkalmazott egészségügyi dolgozót ügyeleti díj, illetve készenléti díj illeti meg, amelynek mértékét kollektív szerződés vagy a felek megállapodása határozza meg azzal, hogy az ügyeleti díj mértéke kollektív szerződés vagy a felek megállapodása alapján sem lehet a 13/B. és a 14. §-ban megállapítottnál alacsonyabb.

(2) Az Mt. 145. §-a alapján pótlékot is magában foglaló alapbér, illetve pótlékátalány alkalmazására nem kerülhet sor.”

41. § Az Eütev. a következő 13/B. §-sal egészül ki:

„13/B. § (1) Az ügyeleti díj legkisebb mértéke:

a) hétköznap vagy – általánostól eltérő munkaidő-beosztás esetén – az egészségügyi dolgozóra irányadó, nem hétköznapra eső munkanapon az egészségügyi ügyelet minden munkaórája után az alapbér, illetve az illetmény egy órára eső összegének 70%-a,

b) az egészségügyi dolgozóra irányadó heti pihenőnapon az egészségügyi ügyelet minden munkaórája után az alapbér, illetve az illetmény egy órára eső összegének 80%-a,

c) munkaszüneti napon az egészségügyi ügyelet minden munkaórája után az alapbér, illetve az illetmény egy órára eső összegének 90%-a.

(2) Ha az egészségügyi dolgozó egészségügyi ügyeletet az egészségügyi dolgozóra irányadó munkaidő-beosztás szerinti heti pihenőnapon vagy munkaszüneti napon látott el, akkor – az (1) bekezdés b) vagy c) pontja alapján irányadó ügyeleti díjon túl – elsősorban másik pihenőnap kiadásával vagy legalább az adott naptári napon teljesített egészségügyi ügyelettel azonos tartamú pihenőidővel kell kompenzálni. Ha a munkáltató kivételes esetekben, objektív munkaszervezési okokból másik pihenőnapot (pihenőidőt) kiadni nem tud,

a) az e napot is érintő egészségügyi ügyelet minden munkaórája után – az (1) bekezdés b) vagy c) pontja alapján irányadó ügyeleti díj helyett – az alkalmazott egészségügyi dolgozóra irányadó, heti pihenőnapra vagy munkaszüneti napra járó ügyeleti díj 50%-kal emelt összegét meg kell fizetni, és

b) az egészségügyi dolgozó részére – az Mt. 105. § és 106. §-ának alkalmazása körében – a kiesett heti pihenőnap (pihenőidő) napját követő naptól számított hét naptári napon belül kell legalább 24 órát kitevő, megszakítás nélküli pihenőidőt biztosítani.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően, az Mt. 97. § (2) bekezdésében foglalt általános munkarend szerinti heti pihenőnapra eső rendes munkaidőben elrendelt egészségügyi ügyelet után az alkalmazott egészségügyi dolgozót az egészségügyi ügyelet idejére járó munkabérén, illetményén felül 50%-os mértékű ügyeleti pótlék illeti meg.

(4) Az egészségügyi ügyelet díjazására az Mt. 143. § (1) bekezdés b) és c) pontja nem alkalmazható.

(5) A 12/F. § (2) bekezdése szerint beosztott egészségügyi ügyelet esetében a 12 órát meghaladó napi munkaidőre a) a 14/A. § szerint jár díjazás abban az esetben, ha azt az egészségügyi dolgozó önként vállalt többletmunkaként teljesíti,

b) minden más esetben az egészségügyi dolgozóra egyébként irányadó ügyeleti díj – ideértve a (2) bekezdés alapján megállapított díjat is – 50%-kal megemelt mértékben jár, vagy – ha az egészségügyi ügyelet ellátására rendes munkaidő terhére kerül sor – 50%-os pótlék jár.”

42. § Az Eütev. 14–14/B. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek, valamint az Eütev. a következő 14/C–14/E. §-sal egészül ki:

„14. § A készenléti díj mértéke legalább a készenlét minden órájára az alpbér, illetve az illetmény egy órára eső összegének 25%-a. A készenlét során elrendelt munkavégzés díjazására az Mt. 144. § (2) bekezdését kell alkalmazni azzal, hogy a munkavégzés időtartamának kezdetét az alkalmazott egészségügyi dolgozó értesítésétől kell számítani.

14/A. § Az alkalmazott egészségügyi dolgozó által önként vállalt többletmunkavégzés keretében végzett munka pótlékának mértéke egészségügyi ügyelet ellátása esetén azon ügyeleti díj 50%-kal megemelt összege, amelyet a munkáltató abban az esetben lenne köteles megfizetni, ha a munkavégzésre nem önként vállalt többletmunkavégzés keretében kerülne sor. Ha az önként vállalt többletmunkavégzésre nem ügyeleti feladatellátás keretében, hanem rendes munkarend szerinti (műszak szerinti) feladatok ellátása érdekében vagy készenlét alatti munkavégzésként kerül sor, az önként vállalt többletmunkavégzés pótlékának mértéke a rendkívüli munkavégzés pótlékának 50%-kal megemelt összege.

14/B. § Az Mt. 141. §-ában foglaltaktól eltérően, az egészségügyi dolgozót és az egészségügyben dolgozót

a) a b) és c) pontban meghatározott munkaidő-beosztásban történő foglalkoztatás kivételével a 22–06 óra közötti munkavégzés esetén tizenöt százalékos éjszakai pótlék,

b) többműszakos munkaidő-beosztásban történő foglalkoztatás esetén a 14–22 óra közötti munkavégzés idejére tizenöt százalékos délutáni műszakpótlék, a 22–06 óra közötti munkavégzés idejére harminc százalékos éjszakai műszakpótlék,

c) a megszakítás nélküli munkarendben történő foglalkoztatás esetén a 14–22 óra közötti munkavégzés idejére húsz százalékos délutáni műszakpótlék és a 22–06 óra közötti munkavégzés idejére negyven százalékos éjszakai műszakpótlék

illeti meg.

14/C. § A bérpótlék számítási alapjának eltérő meghatározásáról az Mt. 139. § (2) bekezdésében foglaltaktól eltérően megállapodás nem köthető.

14/D. § A Kjt. hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltatónál történő foglalkoztatás esetén a Kjt. 41. § (2) bekezdés a) pontja nem alkalmazható.

14/E. § (1) Az Mt. 122. § (2) bekezdésében foglaltaktól eltérően a munkáltató az alkalmazott egészségügyi dolgozó számára az alapszabadság egynegyedét – a munkaviszony első három hónapját kivéve – a munkavállaló kérésének megfelelő időpontban köteles kiadni. A munkavállalónak erre vonatkozó igényét legalább tizenöt nappal a szabadság kezdete előtt be kell jelentenie.

(2) Az Mt. 122. § (3) bekezdésében foglaltaktól eltérően a szabadságot kettőnél több részletben csak a munkavállaló kérésére lehet kiadni. Kivételesen fontos gazdasági érdekek, illetve a munkáltató működési körét közvetlenül és súlyosan érintő ok miatt a munkáltató kettőnél több részletben is kiadhatja a szabadságot, azonban – a felek eltérő megállapodása hiányában – ebben az esetben is megilleti a munkavállalót naptári évenként legalább egyszer legalább tizennégy összefüggő naptári nap távollétet biztosító szabadság.

(3) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően a munkáltató a közalkalmazott kérése nélkül kettőnél több, legfeljebb négy részletben is kiadhatja a szabadságot a Kjt. 57. § (3) bekezdés szerinti pótszabadságra jogosító munkakört betöltő közalkalmazott esetében.”

- 43. §** Az Eütev. 15/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„15/B. § (1) Július 1-je Semmelweis-nap, amely az egészségügyi szolgáltatóknál foglalkoztatási jogviszonyban álló egészségügyi dolgozókra és egészségügyben dolgozóakra kiterjedően munkaszüneti nap.
(2) Semmelweis-napon
a) egészségügyi tevékenység a 7. § (2) bekezdés a)–c) és h)–j) pontja szerinti jogviszonyban, valamint közforgalmú gyógyszerár esetében a személyi jog alapján is csak az Mt. 102. §-a szerinti munkaszüneti napokra egyébként irányadó rend szerint végezhető,
b) a folyamatos ellátást az Mt. 102. §-a szerinti munkaszüneti napokra egyébként irányadó munkarend szerint kell megszervezni és biztosítani.”
- 44. §** Az Eütev. a „Közszolgálati jogviszony, kormányzati szolgálati jogviszony és szolgálati viszony” alcímet megelőzően a következő 15/C–15/D. §-sal egészül ki:
„15/C. § Az Mt. 179. § (3) bekezdésében foglaltaktól eltérően az alkalmazott egészségügyi dolgozó által – kizárólag az egészségügyi tevékenysége végzésével a betegnek – okozott kár esetén a kártérítés mértéke súlyosan gondatlan károkozás esetén nem haladhatja meg a munkavállaló négyhavi távolléti díjának összegét.
15/D. § A 11/A–15/D. §-ban foglaltaktól kollektív szerződés – az Mt. 135. § (2) bekezdésében, valamint 165. § (2) bekezdésében foglaltakon túlmenően, a Kjt. 83. §-ában foglaltaktól eltérően – csak az alkalmazott egészségügyi dolgozó javára térhet el.”
- 45. §** (1) Az Eütev. 16. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
„(3) Az (1)–(2) bekezdés szerinti jogviszonyban álló egészségügyi dolgozó illetménye nem lehet kevesebb, mint a 11/A. § alapján megállapított illetmény.”
(2) Az Eütev. 16. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) Az (1)–(2) bekezdés szerinti jogviszonyban álló egészségügyi dolgozó által végzett egészségügyi tevékenységre a 4. § e) pontjában, valamint a 12–13. §-ban foglaltakat, illetve továbbképzésére a 15. §-ban foglaltakat, továbbá a 15/B–15/C. §-t értelemszerűen alkalmazni kell.”
(3) Az Eütev. 16. §-a a következő (5)–(7) bekezdéssel egészül ki:
„(5) A 11/A. § alkalmazásában a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) hatálya alá tartozók esetében, ahol e törvény
a) „Kjt. szerinti besorolási illetményt” vagy „alpbért (illetményt)” említ, ott „távolléti díjat”,
b) ahol „egyösszegű illetmény- vagy bérnövelést” említ, ott „egészségügyi dolgozók kiegészítő illetményét” kell érteni.
(6) A Hjt. hatálya alá tartozók esetében a 11/A. § (5) bekezdésében foglaltak végrehajtásához az érintett egészségügyi szakdolgozók esetében meg kell állapítani, hogy amennyiben közalkalmazotti jogviszonyban állnának, akkor iskolai végzettségüknek és közalkalmazotti jogviszonyban figyelembe vehető szolgálati idejüknek megfelelően mely Kjt. szerinti besorolási osztályba és fizetési fokozatba tartoznának.
(7) A Hjt. hatálya alá tartozók esetében a (3) bekezdésben foglaltak végrehajtásához szükséges esetleges illetménykülönbötetet egészségügyi dolgozók kiegészítő illetményeként kell megállapítani és folyósítani.”
(4) Az Eütev. 16. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:
„(8) A Hjt. hatálya alá tartozók esetében a 11/A. § (4) bekezdésben foglaltak végrehajtásához az érintett orvosok esetében meg kell állapítani, hogy amennyiben közalkalmazotti jogviszonyban állnának, akkor iskolai végzettségüknek és közalkalmazotti jogviszonyban figyelembe vehető szolgálati idejüknek megfelelően mely Kjt. szerinti besorolási osztályba és fizetési fokozatba tartoznának.”
- 46. §** Az Eütev. 17. §-a a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:
„(6) Az önkéntes segítő egészségügyi dolgozó által – kizárólag az egészségügyi tevékenysége végzésével a betegnek – okozott kár esetén a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvény alapján a foglalkoztató által követelhető kártérítés mértéke gondatlan károkozás esetén nem haladhatja meg
a) az (1) bekezdés a) vagy b) pontja szerinti, egészségügyi szakképesítéssel rendelkező személy esetében az egészségügyi szolgáltatónál azonos munkakörben, azonos gyakorlati idővel foglalkoztatott egészségügyi dolgozó munkabére, illetménye, ilyen egészségügyi dolgozó hiányában az adott szakképesítéssel rendelkező egészségügyi dolgozók – Kjt. szabályainak alapulvételével meghatározott besorolási osztályhoz és fokozathoz tartozó – garantált illetménye alapján számított távolléti díja,

b) az (1) bekezdés c) pontja szerinti, egészségügyi szakképesítéssel nem rendelkező személy esetében a minimálbér négy havi összegét. Szándékos károkozás esetén a teljes kárt kell megtéríteni.

(7) Az első szakorvosi, szakfogorvosi, szakgyógyszerési és klinikai szakpszichológusi szakképzésben részt vevő személynek a képzés ideje alatt, önkéntes segítői jogviszonyban végzett egészségügyi tevékenysége a képzés megszerzéséhez szükséges szakmai gyakorlatként nem ismerhető el."

47. § (1) Az Eütev. 28. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy

a) az egészségügyi ágazati előmeneteli szabályok hatálya alá tartozó

aa) egészségügyi szakdolgozói, egészségügyben dolgozói, valamint felsőfokú végzettséggel betölthető munkakörök körét, a munkakörbe sorolás és a béremeléssel összefüggő besorolás részletes szabályait,

ab) az e törvényben foglalt feltételeknek megfelelő egészségügyi szolgáltató munkáltatók körét,

ac) ellátásokat és egészségügyi szolgáltatásokat,

b) a 30. §-ban meghatározott támogatás igénylési feltételeit, az igény bejelentésének, az azzal összefüggő kötelező adatszolgáltatásnak, a támogatás folyósításának, elszámolásának és a felhasználás ellenőrzésének szabályait rendeletben meghatározza."

(2) Az Eütev. 28. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Ez a törvény a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja."

48. § Az Eütev. a következő 29–33. §-sal egészül ki:

„29. § (1) A 2012. július 1-jén alkalmazásban álló, a 11/A. § (4)–(6) bekezdésében meghatározott munkakörben foglalkoztatottakat az egészségügyi ágazati előmeneteli rendszer keretében

a) a 2012. január 1-je és 2012. június 30-a közötti időszak tekintetében visszamenőleges, valamint

b) havonta megillető folyamatos,

illetmény- vagy bérnövelés illeti meg a (2)–(18) bekezdésben foglaltak szerint.

(2) A 2012. január 1-je és 2012. június 30-a közötti időszakban a 11/A. § (2) bekezdésében meghatározott munkáltatónál a 7. § (2) bekezdés d)–g) pontjában felsorolt jogviszonyban álló, a 11/A. § (4) bekezdése szerinti orvos munkakörben foglalkoztatott egészségügyi dolgozót

a) alapbére (garantált illetménye) és

b) az öt jogszabály, kollektív szerződés, kinevezés vagy munkaszerződés alapján munkavégzés esetén folyamatosan megillető bér- vagy illetménypótlékok, munkavállalók esetében ide nem értve a prémiumot (a továbbiakban: rendszeres pótlék)

együttes összegének mértékétől függően az 1. melléklet szerinti táblázatban szereplő visszamenőleges illetmény- vagy bérnövelés illeti meg.

(3) A 2012. január 1-je és 2012. június 30-a közötti időszakban a 11/A. § (2) bekezdésében meghatározott munkáltatónál a 7. § (2) bekezdés d)–g) pontjában felsorolt jogviszonyban álló, a 11/A. § (5) bekezdése szerinti egészségügyi szakdolgozót, egészségügyben dolgozót a 3. melléklet szerinti táblázatban szereplő visszamenőleges illetmény- vagy bérnövelés illeti meg.

(4) A 2012. január 1-je és 2012. június 30-a közötti időszakban a 11/A. § (2) bekezdésében meghatározott munkáltatónál a 7. § (2) bekezdés d)–g) pontjában felsorolt jogviszonyban álló, a 11/A. § (6) bekezdése szerinti egészségügyi dolgozót havi 31 435 Ft összegű visszamenőleges illetmény- vagy bérnövelés illeti meg.

(5) A (2)–(4) bekezdés szerinti visszamenőleges illetmény- vagy bérnövelés végrehajtásánál

a) az egészségügyi dolgozó 2012. január 1. és 2012. június 30. közötti időszakban érvényes legmagasabb összegű kinevezés szerinti havi illetményét, illetve munkaszerződés szerinti személyi alapbérét,

b) rendszeres pótlékként pedig az a) pont szerint megállapított havi illetmény, személyi alapbér hónapjában kifizetett rendszeres pótlékok összegét – azzal, hogy ha több hónapban azonos összegű havi illetmény, alapbér állapítható meg, akkor e hónapok közül a legmagasabb összegben kifizetett rendszeres pótlékok összegét – kell figyelembe venni.

(6) A (2)–(4) bekezdés szerinti visszamenőleges illetmény- vagy bérnövelés a 2012. január 1-je és június 30-a között a 7. § (2) bekezdés d)–g) pontjában felsorolt jogviszonyban, bérnövelésre jogosító munkakörben töltött, munkavégzési kötelezettséggel járó időre jár. Nem jogszerző időszak a fizetés nélküli szabadság, valamint az egész napos igazolatlan távollét időtartama. A visszamenőleges illetmény- vagy bérnövelés emiatt kieső összegét

a tárgyhónapban kieső munkanapok számának a foglalkoztatott munkarendje szerinti, a tárgyhónap egészére megállapított munkanapok számához viszonyított arányában, 100 forintra kerekítve kell megállapítani. A munkanapok számába be kell számítani a fizetett munkaszüneti napokat is.

(7) A visszamenőleges illetmény- vagy bérnövelés nem illeti meg azt az egészségügyi dolgozót, egészségügyben dolgozót, aki a prémiumévek programban vesz részt.

(8) A 2012. január 1-je és 2012. június 30-a között fennállt jogviszony (jogviszonyok) esetén a visszamenőleges illetmény- vagy bérnövelés a munkáltatónál (munkáltatóknál) munkavégzési kötelezettséggel járó, illetmény- vagy bérnövelésre jogosító munkakörben töltött időszakra (időszakokra) időarányosan jár.

(9) A visszamenőleges illetmény- vagy bérnövelést annál a munkáltatónál kell – az egészségügyi dolgozó, egészségügyben dolgozó korábbi alkalmazotti jogviszonyára (jogviszonyaira) is tekintettel – kifizetni, ahol az egészségügyi dolgozó 2012. július 1-jén alkalmazásban áll. Az egészségügyi dolgozó, egészségügyben dolgozó a korábbi, illetmény- vagy bérnövelésre jogosító jogviszonyainak tartamát, valamint az egyösszegű illetmény- vagy bérnövelés alapjául szolgáló kereseti adatait 2012. július 8. napjáig igazolja az őt 2012. július 1-jén foglalkoztató munkáltatónak. Abban az esetben, ha az egészségügyi dolgozó, egészségügyben dolgozó 2012. július 1-jén több munkáltatónál is jogviszonyban áll, a korábbi illetmény- vagy bérnövelésre jogosító jogviszonyának vagy jogviszonyainak tartama csak egyszeresen vehető figyelembe; több korábbi jogviszony esetében azonban az e jogviszonyokra tekintettel járó bérnövelés különböző munkáltatóknál is érvényesíthető.

(10) A (2)–(4) bekezdés szerinti visszamenőleges illetmény- vagy bérnövelés összegét a 2012. júliusi bér (illetmény) kifizetésével egyidejűleg egy összegben kell az egészségügyi dolgozó, egészségügyben dolgozó részére kifizetni.

(11) A 11/A. § (2) bekezdésében meghatározott munkáltatónál 2012. július 1. napján vagy ezt követően a 7. § (2) bekezdés d)–g) pontjában felsorolt jogviszonyban álló, a 11/A. § (4) bekezdése szerinti orvos munkakörben foglalkoztatott egészségügyi dolgozót alapbéré (garantált illetménye) és az őt megillető rendszeres pótlék vagy pótlékok együttes összegének mértékétől függően az 1. melléklet szerinti táblázatban szereplő folyamatos illetmény- vagy bérnövelés illeti meg.

(12) A 11/A. § (2) bekezdésében meghatározott munkáltatónál 2012. július 1. napján vagy ezt követően a 7. § (2) bekezdés d)–g) pontjában felsorolt jogviszonyban álló, a 11/A. § (5) bekezdése szerinti egészségügyi szakdolgozót, egészségügyben dolgozót a 3. melléklet szerinti táblázatban szereplő folyamatos illetmény- vagy bérnövelés illeti meg.

(13) A 11/A. § (2) bekezdésében meghatározott munkáltatónál 2012. július 1. napján vagy ezt követően a 7. § (2) bekezdés d)–g) pontjában felsorolt jogviszonyban álló, a 11/A. § (6) bekezdése szerinti egészségügyi dolgozót havi 31 435 Ft összegű folyamatos illetmény- vagy bérnövelés illeti meg.

(14) A (11)–(13) bekezdés szerinti folyamatos illetmény- vagy bérnövelés

a) végrehajtásánál az emelés alapjaként az egészségügyi dolgozó 2012. június 30-án irányadó – kinevezés szerinti – illetményét, alapbérét, illetve az őt megillető rendszeres pótlék vagy pótlékok összegét kell figyelembe venni,

b) jogosultsági feltételeire a (6)–(9) bekezdésben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.

(15) A (2)–(4) és (11)–(13) bekezdés szerinti visszamenőleges és folyamatos illetmény- vagy bérnövelés az alkalmazott egészségügyi dolgozót, egészségügyben dolgozót a munkáltató egyoldalú döntése alapján a garantált illetményén vagy a személyi alapbéré felül megillető juttatás – különösen az illetménykiegészítés – terhére, annak visszavonásával vagy csökkentésével nem biztosítható. Részmunkaidő esetén az illetmény- vagy bérnövelés a munkaidő teljes munkaidőhöz viszonyított arányában jár.

(16) Az Mt. 139. § (2) bekezdésétől és a 14. §-tól eltérően az ügyeleti díj, a 14/B. § szerinti pótlék, a készenléti díj, valamint a rendkívüli munkavégzés bérpótlékának alapja:

a) a közalkalmazotti jogviszonyban foglalkoztatott egészségügyi dolgozó, egészségügyben dolgozó esetén,

aa) ha közalkalmazotti jogviszonya 2012. június 30-án, valamint 2012. július 1-jén fennállt, a 2012. június 30-án hatályos kinevezésében meghatározott illetménnyel azonos összeg,

ab) a 2012. június 30. után létesített közalkalmazotti jogviszony esetén a Kjt. 2012. június 30-án hatályos szabályainak alapulvételével meghatározott besorolási osztályához és fokozatához tartozó garantált illetménnyel, vagy – ha az magasabb – a kormányrendeletben megállapított minimálbérrel, garantált bérminimummal azonos összeg,

b) a munkaviszonyban foglalkoztatott egészségügyi dolgozó esetén,

ba) ha munkaviszonya 2012. június 30-án, valamint 2012. július 1-jén is fennállt, a 2012. június 30-án hatályos munkaszerződésében meghatározott személyi alapbérével azonos összeg,

bb) a 2012. június 30. után létesített munkaviszony esetén a munkáltatónál azonos munkakörben, azonos gyakorlati idővel 2012. június 30-án foglalkoztatott munkavállalók munkaszerződés szerinti személyi alapbéré – több ilyen

munkavállaló esetén alapbérük átlaga –, ilyen munkavállalók hiányában a Kjt. 2012. június 30-án hatályos szabályainak alapulvételével meghatározott besorolási osztályhoz és fokozathoz tartozó garantált illetménnyel azonos összeg.

(17) A 11/A. §, a (2)–(4) bekezdés és a (11)–(13) bekezdés szerinti visszamenőleges és folyamatos illetmény- vagy bérnövelést a 2011–2012. évi adó- és járulékváltozások ellentételezésére szolgáló, a foglalkoztatottat 2012. évre megillető kompenzációra való jogosultság és a kompenzáció összegének számítása tekintetében nem kell figyelembe venni.

(18) A 11/A. §, a (2)–(4) bekezdés és a (11)–(13) bekezdés szerinti illetmény- vagy bérnövelés az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény 460. §-a szerinti elvárt béremelésként az ott meghatározott adókedvezmény szempontjából nem vehető figyelembe.

30. § (1) Az egészségügyi szolgáltató az egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi LXXIX. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) megállapított visszamenőleges és folyamatos illetmény- vagy bérnöveléssel járó többlet személyi juttatások és az azokhoz kapcsolódó, a munkaadókat terhelő járulékok és szociális hozzájárulási adó kifizetéséhez az egészségügyi dolgozók 2012. évi egyszeri bérkiegészítéséhez, illetménykiegészítéséhez kapcsolódó támogatásról szóló kormányrendeletben meghatározottak szerint – működési célú, támogatásértékű bevételként – támogatásban részesül.

(2) A visszamenőleges és folyamatos illetmény- vagy bérnövelésre jogosult egészségügyi dolgozó, egészségügyben dolgozó kinevezését, munkaszerződését, – a Hjt. hatálya alá tartozók esetében a Hjt. 109/B. §-ában foglaltak alapján illetménymegállapítási parancsát (határozatát) – a munkabér, illetmény törvényi változására tekintettel legkésőbb 2012. augusztus 31-ig kell módosítani.

31. § A Hjt. hatálya alá tartozók esetében, ahol

a) a 29–30. §-ok, az 1. melléklet és a 3. melléklet „alapbért (illetményt)” említenek, ott „távolléti díjat”, ahol „visszamenőleges és folyamatos illetmény- vagy bérnövelést” említenek „egészségügyi dolgozók kiegészítő illetményét”,

b) a 29. § (5) bekezdése a „legmagasabb kinevezés szerinti havi illetményt, illetve munkaszerződés szerinti személyi alapbért” említ, ott „legmagasabb távolléti díjat”,

c) a 29. § (11) bekezdése „különösen az illetménykiegészítés”-t említ, ott „különösen a Hjt. 108. § (3) bekezdése szerinti beosztási illetmény kiemelés”-t

kell érteni.

32. § A 13. § (1) bekezdés végrehajtásakor a Módtv. hatálybalépését követő hónapra vonatkozó munkaidő-beosztást annak kezdetétől számított 15 nappal megelőzően is lehet közölni.

33. § (1) Annál a munkáltatónál, ahol a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről és törvénymódosításokról szóló törvény alapján az Mt. XI. fejezetét – 2012. június 30-át megelőzően kezdődött munkaidőkeretre vagy közölt munkaidő-beosztásra tekintettel – nem kell alkalmazni, e munkaidőkeret vagy közölt munkaidő-beosztás tartama alatt, de legfeljebb 2012. december 31-éig e törvény 2012. június 30-án hatályos 12. §-át, 13. §-át és 13/A. § (2) bekezdését kell a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvénynek a munkaidőre és a pihenőidőre vonatkozó rendelkezéseivel együtt alkalmazni.

(2) A 2012. június 30-án hatályos 12. § (6) bekezdése és 13. § (2) bekezdése alapján 2012. június 30-ig megkötött megállapodások a felek eltérő rendelkezése hiányában

a) 2012. augusztus 1-jén a törvény erejénél fogva megszűnnek,

b) az a) pontban foglaltaktól eltérően az (1) bekezdés szerinti esetben az (1) bekezdésben meghatározott időtartamig hatályban maradnak, azzal, hogy e megállapodások felmondására a 2012. június 30-án hatályos 14/A. § (2) bekezdését kell alkalmazni.”

49. § (1) Az Eütev. a 2–4. melléklet szerinti 1–3. melléklettel egészül ki.

(2) Az Eütev. 1. melléklete helyébe az 5. melléklet lép.

50. § Az Eütev.

a) 2. § (4) bekezdésében a „törvény II. és III. fejezetének hatálya” szövegrész helyébe a „törvény II. és III. fejezetének hatálya – a 15/B. § kivételével –” szöveg,

b) 5. § (5) bekezdésében a „13. § (2) és (4) bekezdésében” szövegrész helyébe a „12/B. § (1) bekezdésében, valamint 12/F. § (4) bekezdésében” szöveg,

c) 28. § (2) bekezdésében a „minősítésének” szövegrész helyébe a „minősítésének és elszámolásának” szöveg lép.

51. § Hatályát veszti az Eütev.
- 11/A. § (8) bekezdésében a „(4) és” szöveg,
 28. § (5) bekezdése,
 - 29–32. §-a, valamint 3. melléklete.

Az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény módosítása

52. § Az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 1. §-a a következő 38–41. ponttal egészül ki:
(*E törvény alkalmazásában*)
- „38. *hatóanyag*: gyógyszer gyártására szánt bármely anyag vagy azok keveréke, amely a gyártás során azon készítmény aktív összetevőjévé válik, amelyet farmakológiai, immunológiai vagy metabolikus hatás kiváltására szánunk valamely élettani funkció fenntartása, helyreállítása, javítása vagy módosítása, illetve orvosi diagnózis felállítása érdekében;
39. *segédanyag*: a gyógyszernek a hatóanyagtól és a csomagolóanyagtól eltérő bármely összetevője;
40. *gyógyszerközvetítés*: a gyógyszer-nagykereskedelem kivételével a gyógyszerek értékesítésével vagy beszerzésével kapcsolatos bármely tevékenység, amely nem jár a gyógyszer fizikai kezelésével, és amely valamely másik jogi vagy természetes személy nevében folytatott és független tárgyalás formájában valósul meg;
41. *gyógyszerközvetítő*: gyógyszerközvetítéssel foglalkozó természetes vagy jogi személy.”
53. § A Gytv. 2. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(3) E törvény rendelkezéseit nem kell alkalmazni az emberi eredetű teljes vérre, plazmára vagy vérésejtekre, – kivéve az olyan plazmát, amelyet ipari folyamat bevonásával járó módszerrel dolgoznak fel – az orvostechikai eszközre, az élelmiszerre, az étrend-kiegészítő termékekre, a kozmetikai termékekre, az emberi fogyasztásra szánt más jogszabály által szabályozott egyéb termékekre, valamint az emberi szervezetbe nem kerülő, illetve emberi szervezeten nem alkalmazott fertőtlenítőszerre és az orvosi laboratóriumi diagnosztikumra.”
54. § A Gytv. 4. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:
- „(6a) Ha a gyógyszerek vagy azok kiindulási anyagaként felhasznált hatóanyagok és segédanyagok gyártóhelyeinek vagy a gyógyszer-nagykereskedők létesítményeinek helyszíni ellenőrzése során, mintavétel, vagy ellenőrzés tárgyával kapcsolatos dokumentumok megvizsgálása eredményeként megállapítást nyer, hogy az ellenőrzött szerv nem tartja be a jogszabályi előírásokat vagy a helyes gyártási gyakorlat vagy helyes gyógyszer-nagykereskedelmi gyakorlat uniós jogi aktusokban előírt elveit és iránymutatásait, a szükséges intézkedések megtétele mellett a megállapításokat a gyógyszerészeti államigazgatási szerv megküldi az Európai Gyógyszerügynökségnek.”
55. § A Gytv. 4/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(2) Nem szükséges gyógyszergyártási engedély beszerzése abban az esetben, ha a gyógyszer nem az EGT-ből történő importjára kutatási célból – ide nem értve az emberen végzett kutatási célt – kerül sor, és ezt az importáló az egészségügyért felelős miniszter rendelete szerint a gyógyszerészeti államigazgatási szerv részére bejelentette. Az e bekezdés alapján importált gyógyszer a kutatási céltól eltérő célra nem használható fel. A kutatási célra fel nem használt gyógyszert meg kell semmisíteni. A kutatási tevékenység befejezéséről a gyógyszerészeti államigazgatási szervet haladéktalanul tájékoztatni kell.”
56. § A Gytv. 5. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(7) Az (1)–(6) bekezdés szerint kiadott forgalomba hozatali engedély öt évig hatályos. Az engedély – a hatályosság lejártát megelőzően legalább kilenc hónappal benyújtott kérelemre, az előny/kockázat arány újraértékelése alapján – megújítható. A megújítást követően a gyógyszer forgalomba hozatali engedélye korlátlan ideig hatályos, kivéve, ha a gyógyszerészeti államigazgatási szerv úgy dönt, hogy az e bekezdés alapján benyújtott farmakovigilanciával kapcsolatos adatok alapján vagy az adott gyógyszerrel történő betegexpozíció elégtelensége miatt öt évre újítja meg.”

- 57. §** A Gytv. 7/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A gyógyszerészeti államigazgatási szerv a forgalomba hozatali engedély megadását követően felhívhatja a forgalomba hozatali engedély jogosultját arra, hogy végezzen engedélyezés utáni gyógyszerbiztonsági vizsgálatot, amennyiben valamely engedélyezett gyógyszerrel összefüggő új, vagy korábban csekélynek vélt, de valójában súlyosabb biztonsági kockázat azt indokolja. Ha egynél több gyógyszer esetében ugyanazok az aggályok merülnek fel, a gyógyszerészeti államigazgatási szerv a farmakovigilancia kockázatértékelési bizottsággal való információcserét követően az érintett forgalomba hozatali engedély jogosultjainak közös engedélyezés utáni gyógyszerbiztonsági vizsgálat elvégzését javasolja.”
- 58. §** A Gytv. 10. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) Amennyiben a gyógyszert nem közvetlenül a betegnek való kiadásra szánják, vagy a gyógyszer elérhetőségével kapcsolatban súlyos zavarok merültek fel, vagy a forgalomba hozatali engedélyt a 6. § (1) bekezdése alapján adják ki, és az a betegek egészségét nem veszélyezteti, a gyógyszerészeti államigazgatási szerv eltekinthet attól, hogy a csomagoláson és betegtájékoztatón minden egyes adat feltüntetésre kerüljön, továbbá attól, hogy a betegtájékoztatón szereplő adatok magyar nyelven kerüljenek feltüntetésre.”
- 59. §** A Gytv. 12. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:
„(6) A fekvőbeteg-szakellátást nyújtó intézmények részére történő gyógyszer-, orvostechnikai eszköz- és fertőtlenítőszer-beszerzések országos központosított rendszeréről szóló kormányrendelet szerinti saját hatáskörben történő beszerzés keretében az intézeti gyógyszertár a gyógyszert az Állami Egészségügyi Tartalékkal való gazdálkodás feladatait ellátótól is beszerezheti.”
- 60. §** A Gytv. 20. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A gyógyszerek gyártásával, forgalomba hozatalával, forgalmazásával, farmakovigilanciájával és a gyógyszerellátási felelősséggel, valamint a vizsgálati készítmények klinikai vizsgálatával, továbbá a gyógyszerek biztonságos alkalmazhatóságát vizsgáló laboratórium tevékenységével kapcsolatos, valamint az e törvényben, illetve az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályokban meghatározott kötelezettségek betartásának hatósági ellenőrzése a gyógyszerészeti államigazgatási szerv feladata. A gyógyszertárak és egyéb egészségügyi szolgáltatók esetén az ellenőrzést az egészségügyi államigazgatási szerv is végzi. A gyógyszerek ismertetésére, valamint a gyógyszerrel kapcsolatos, fogyasztókkal szembeni egyes kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozó előírások ellenőrzésére, és az ezek megsértése esetén irányadó eljárásra vonatkozó szabályokat a biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló törvény állapítja meg.”
- 61. §** A Gytv. a következő 22. §-sal és az azt megelőző alcímmel, valamint 23. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:
„Hatóanyagokra és segédanyagokra vonatkozó külön rendelkezések
22. § A hatóanyagok gyártása, behozatala és forgalmazása a hatóanyagokra vonatkozó helyes gyártási gyakorlatnak és a helyes forgalmazási gyakorlatnak, a segédanyagok gyártása a segédanyagokra vonatkozó helyes gyártási gyakorlatnak megfelelően történhet az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerek gyártásának személyi és tárgyi feltételeiről szóló rendeletben foglalt követelményekkel összhangban.
Gyógyszerközvetítés
23. § (1) Gyógyszerek közvetítésére kizárólag az EGT-ben állandó címmel rendelkező, az állandó cím szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál nyilvántartásba vett személy jogosult.
(2) A gyógyszerközvetítők nyilvántartásba vételével és a gyógyszerközvetítéssel kapcsolatos részletes szabályokat külön jogszabály tartalmazza.”
- 62. §** A Gytv. 25/B. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(7) A befizetett díj – jogszabályban foglaltak kivételével – a gyógyszerészeti államigazgatási szerv, valamint az eljárásában jogszabály szerint közreműködő szakhatóság bevétele, és a díjak nyilvántartására, elszámolására az államháztartás alrendszerébe tartozó költségvetés alapján gazdálkodó szervek beszámolási és könyvviteli kötelezettségéről szóló hatályos jogszabályi előírásokat kell alkalmazni. A befizetett díjból a szakhatóság az egészségügyért felelős miniszter rendeletében meghatározott díjmegosztás szerint részesül. A gyógyszerészeti

államigazgatási szervnél az egészségügyért felelős miniszter rendelete alapján maradó bevétel jogszabály szerinti intézményfenntartási feladatai ellátására felhasználható.”

- 63. §** (1) A Gytv. 32. § (5) bekezdés i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(*Felhatalmazást kap az egészségügyért felelős miniszter, hogy*)
„i) a gyógyszergyártásnál közreműködő meghatalmazott személyek, valamint a gyógyszer-nagykereskedelmi tevékenység folytatásánál közreműködő felelős személyek szakképesítési követelményeit,”
(*rendeletben szabályozza.*)
- (2) Gytv. 32. § (5) bekezdése a következő v)–w) ponttal egészül ki:
(*Felhatalmazást kap az egészségügyért felelős miniszter, hogy*)
„v) a gyógyszerközvetítéssel kapcsolatos szabályokat,
w) a hatóanyagokra vonatkozó helyes gyártási gyakorlat és helyes forgalmazási gyakorlat, valamint a segédanyagokra vonatkozó helyes gyártási gyakorlat szabályait”
(*rendeletben szabályozza.*)

- 64. §** A Gytv. 33. § (1) bekezdése a következő i) ponttal egészül ki:
[Ez a törvény a törvény végrehajtására a 32. § (5) bekezdésében adott felhatalmazás alapján megalkotott miniszteri rendeletekkel együtt a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:]
„i) Az Európai Parlament és a Tanács 2011/62/EU irányelve (2011. június 8.) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló 2001/83/EK irányelvnek a hamisított gyógyszerek jogszerű ellátási láncba való bekerülésének megakadályozása tekintetében történő módosításáról.”

- 65. §** A Gytv.
- a) 15/C. § (1) bekezdésében a „minősítést követő egy éven belül” szövegrész helyébe „minősítést követő három éven belül” szöveg,
b) 18/B. §-ában a „farmakovigilancia végrehajtása céljából” szövegrész helyébe a „farmakovigilanciái feladatok végrehajtása céljából” szöveg,
c) 18/C. § (2) bekezdés d) pontjában az „az intenzív” szövegrész helyébe az „a kiegészítő” szöveg lép.

A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény módosítása

- 66. §** A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény (a továbbiakban: Gyftv.) 3. § 35. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(*E törvény alkalmazásában*)
„35. *Preferált referencia ársávba tartozó gyógyszer:* az egészségbiztosításért felelős miniszter rendelete alapján történő fixesítés során meghatározott gyógyszerek közül, a hatóanyag alapú fix támogatás esetén a referenciagyógyszer napi terápiás költségét legfeljebb 10%-kal meghaladó és az annál alacsonyabb napi terápiás költségű gyógyszer, valamint a terápiás fix elven működő támogatás esetén normatív támogatási kategóriába tartozó csoportban a napi terápiás költség átlagát legfeljebb 10%-kal meghaladó és az annál alacsonyabb napi terápiás költségű gyógyszer;”

- 67. §** (1) A Gyftv. 14. § (12) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(*A bejelentéshez csatolni kell:*)
„b) a rendezvénnyel összefüggésben kötött szerződések másolatát;”
- (2) A Gyftv. 14. § (12) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:
(*A bejelentéshez csatolni kell:*)
„c) a rendezvényhez nyújtott támogatás összegét igazoló dokumentumok másolatát.”

- 68. §** (1) A Gyftv. 16. § (2) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A gyógyszerészeti államigazgatási szerv az általa vezetett 13/A. § szerinti nyilvántartás és a 14. § (11) bekezdés szerint bejelentett adatok alapján honlapján, díjmentesen bárki számára hozzáférhető módon, az ismertetésben részesülő

személyek tájékoztatása, továbbá az adóhatóság felé teljesítendő, a 36. § (4) bekezdése szerinti díj befizetési kötelezettségének ellenőrizhetősége érdekében naprakészen közlésezi az alábbi adatokat:]

„e) a bejelentéstől a rendezvény lezajlásáig a tervezett rendezvény nevét, helyszínét, időpontját, programját és a rendezvény támogatójának nevét,”

- (2) A Gyftv. 16. § (2) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

[A gyógyszerészeti államigazgatási szerv az általa vezetett 13/A. § szerinti nyilvántartás és a 14. § (11) bekezdés szerint bejelentett adatok alapján honlapján, díjmentesen bárki számára hozzáférhető módon, az ismertetésben részesülő személyek tájékoztatása, továbbá az adóhatóság felé teljesítendő, a 36. § (4) bekezdése szerinti díj befizetési kötelezettségének ellenőrizhetősége érdekében naprakészen közlésezi az alábbi adatokat:]

„f) a rendezvény lebonyolítását követő egy évig a rendezvény nevét, a rendezvényt kapcsolatban eszközölt támogatások összegét, továbbá a rendezvény támogatójának nevét.”

- 69. §** A Gyftv. 17. §-a a következő (10)–(11) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A nyomdai vagy elektronikus úton előállított egészségügyi felvilágosító, tájékoztató, egészséges életmóddal, prevencióval, betegségek kezelésével kapcsolatos, gyógyszerészeti gondozást támogató könyvek, kiadványok, brosrák kivételével tilos a beteg, illetve a fogyasztó részére a gyógyszertárban forgalmazható termékek ajándékozása.

(11) A gyógyszertár és a gyógyszertár által nyújtott szolgáltatások hirdetése körében a gyógyszertár elnevezéséről, címéről, elérhetőségéről, szolgálati idejéről, szolgáltatásairól adható tájékoztatás, beleértve az elektronikus eszközök alkalmazását is. A más gyógyszertárakkal történő összehasonlítást tartalmazó adatközlés és figyelemfelkeltő tájékoztatás tilos.”

- 70. §** A Gyftv. 20. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A gyógyszerészeti államigazgatási szerv – amennyiben a tényállás tisztázása érdekében szükségesnek tartja – elrendelheti az általa meghallgatott tanú adatainak zártan kezelését.”

- 71. §** A Gyftv. 29. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha az egészségbiztosító a gyógyszer társadalombiztosítási támogatásba való befogadására irányuló kérelmet kizárólag költségvetési fedezet hiányára való hivatkozással utasította el, a gyógyszer forgalomba hozatali engedély jogosultja a társadalombiztosítási támogatásba való befogadásra irányuló kérelmét, az elutasító határozat jogerőre emelkedésétől számított két éven belül változatlan formában, újbóli igazgatási szolgáltatási díj fizetés nélkül benyújthatja.”

- 72. §** (1) A Gyftv. 31. § (1) bekezdés h) pontja helyébe a következő szöveg lép:

(Az egészségbiztosítási szerv kizárja a társadalombiztosítási támogatásból a gyógyszert, ha:)

„h) a hatóanyag-alapú fix összegű támogatási csoportba tartozó gyógyszer esetén a gyógyszer napi terápiás költsége, illetve egységnyi hatóanyagra számított ára legalább 50%-kal meghaladja a referenciakészítmény napi terápiás költségét,”

- (2) A Gyftv. 31. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1) és (1a) bekezdés, valamint a (3) bekezdés alapján a társadalombiztosítási támogatásból kizárt gyógyszer a kizárásról szóló döntés jogerőre emelkedésétől számított kilenc hónapon belül nem részesíthető társadalombiztosítási támogatásban.”

- (3) A Gyftv. 35. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A gyógyászati segédeszköz forgalmazója a kiszolgáltatás során az egészségbiztosítási szerv által a támogatás megállapítására irányuló eljárásban

a) a közfinanszírozás alapjául elfogadott árnál alacsonyabb és a b) pontban foglalt kivételtől eltekintve magasabb áron nem értékesítheti az adott eszközt,

b) a közfinanszírozás alapjául elfogadott árnál a miniszteri rendeletben foglalt eszközcsoportok esetében legfeljebb 5%-kal magasabb áron értékesítheti az adott eszközt,

c) megállapított támogatási összegtől sem közvetlenül, sem pedig közvetett módon nem térhet el,

d) megállapított térítési díjtól a b) pontban foglaltaknak megfelelően térhet el.

(2a) A (2) bekezdés b) pontja szerinti eltérés esetében a gyógyászati segédeszköz forgalmazója – a 9. §-ban foglaltakkal egyidejűleg és azonos módon – köteles tájékoztatni a beteget az eltérés mértékéről.”

73. § A Gyftv. a következő 40/A. §-sal egészül ki:

„40/A. § (1) A gyógyszer forgalombahozatali engedélyének jogosultját, abban az esetben pedig, ha az belföldön forgalmazási tevékenységet nem végez a forgalmazóval kötött és az állami adóhatóság által jóváhagyott megállapodás alapján a forgalmazót (a továbbiakban együtt e § alkalmazásában: a gyógyszer forgalombahozatali engedélyének jogosultja) – a 36. § (1) bekezdése szerinti befizetésen túl – valamennyi legalább hat éve közfinanszírozásban részesülő és a közfinanszírozás alapjául elfogadott 1000 Ft-ot meghaladó árú gyógyszerárban forgalmazott gyógyszere után a tárgyhavi vényforgalmi adatok alapján adódó társadalombiztosítási támogatásnak a termelői árral vagy importbeszerzési árral (a továbbiakban együtt: termelői ár) arányos (termelői ár/fogyasztói ár) részére 10%-os befizetési kötelezettség terheli, amennyiben nincs az adott készítménnyel megegyező hatóanyagú, beviteli formájú, eltérő márkanévű, eltérő forgalomba hozatali engedély jogosult által forgalomba hozott közfinanszírozásban részesülő készítmény. A befizetési kötelezettség számítását termékenként és támogatási jogcímenként kell végezni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a társadalombiztosítási támogatáson általános forgalmi adót tartalmazó (bruttó) támogatást, fogyasztói áron bruttó fogyasztói árat, termelői áron áfát nem tartalmazó (nettó) termelői árat kell érteni.

(3) A gyógyszer forgalomba hozatali engedélyének jogosultját az (1) bekezdés szerinti befizetési kötelezettség nem terheli az egyedi méltányosság alapján támogatott gyógyszereknek az egészségbiztosítási szerv által megállapított társadalombiztosítási támogatási összege után, ide nem értve azokat a gyógyszereket, amelyek forgalomba hozatalát a gyógyszerészeti államigazgatási szerv vagy az Európai Bizottság engedélyezte.

(4) Az (1) bekezdésben foglalt befizetési kötelezettségre az Art. rendelkezéseit az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(5) Az állami adóhatóság az (1) bekezdés szerinti, a forgalomba hozatali engedély jogosultja és a forgalmazó közötti megállapodás jóváhagyásáról, a jóváhagyás napját követő nyolc napon belül tájékoztatja az egészségbiztosítási szervet.

(6) Az Egészségbiztosítási Alap kezeléséért felelős egészségbiztosítási szerv az (1) bekezdésben meghatározott fizetési kötelezettség teljesítéséhez szükséges támogatási, illetve forgalmi adatokat a tárgyhónapot követő második naptári hónap 10. napjáig közli a fizetésre kötelezettel, illetve honlapján közlésezi azokat.

(7) A gyógyszer forgalomba hozatali engedélyének jogosultja az (1) bekezdésben meghatározott fizetési kötelezettség alapján a tárgyhónapot követő harmadik naptári hónap 20. napjáig az állami adóhatósághoz az állami adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon bevallást nyújt be és egyidejűleg befizetést teljesít az állami adóhatóság által a kincstárnál külön erre a célra megnyitott számlára.

(8) Az Egészségbiztosítási Alap kezeléséért felelős egészségbiztosítási szerv a befizetésre kötelezettek ellenőrzéséhez szükséges adatokról a (6) bekezdésben meghatározott adatszolgáltatással egyidejűleg elektronikus úton adatszolgáltatást teljesít az állami adóhatósághoz.

(9) Az állami adóhatóság az (1) bekezdés alapján beszedett összeget az E. Alap kincstárnál vezetett, külön jogszabályban meghatározott számlájára a befizetést követően haladéktalanul átutalja.”

74. § A Gyftv. 51. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„51. § (1) Intézeti gyógyszerárát fekvőbeteg-gyógyintézet létesíthet és működtethet. Az erre vonatkozó engedélyt az egészségügyi államigazgatási szerv adja meg a fekvőbeteg-gyógyintézet kérelmére, amennyiben a kérelmező megfelel az e törvényben és a közforgalmú, fiók- és kézigyógyszertárak, továbbá intézeti gyógyszerárak működési, szolgálati és nyilvántartási rendjéről szóló miniszteri rendeletben előírt feltételeknek. Az intézeti gyógyszerár fekvőbeteg-gyógyintézetben történő felhasználásra és közvetlen lakossági gyógyszerellátás céljából szolgáltatni ki gyógyszert.

(2) Az intézeti gyógyszerár köteles biztosítani az intézeti és a közvetlen lakossági gyógyszerellátási feladatok elkülönítését szolgáló feltételeket. Az intézeti gyógyszerár működésének részletes szakmai szabályait, személyi és tárgyi feltételeit, nyilvántartási kötelezettségeit az intézeti és közvetlen lakossági gyógyszerellátási feladatok elkülönítésével kapcsolatos feladatok részletes szabályait jogszabály állapítja meg.”

75. § A Gyftv. 52. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A kézigyógyszertárban tartható gyógyszereket csak közforgalmú gyógyszerárból lehet beszerezni. A kézigyógyszertár ellátására elsősorban a működési engedélyben megjelölt székelyhez legközelebb található közforgalmú gyógyszerárral köthető megállapodás. Egy közforgalmú gyógyszerár legfeljebb négy kézigyógyszertár ellátására köthet megállapodást.”

- 76. §** A Gyftv. 58. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A személyi jog gyakorlására vonatkozó engedélyt vissza kell vonni, ha)
„d) a személyi joggal rendelkező gyógyszerész, vagy a gyógyszertárban dolgozó más személy a 17. § (8)–(10) bekezdésében és a 35. § (1) bekezdésében foglaltakat ismételtlen megsérti,”
- 77. §** A Gyftv. 75. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„75. § Nem valósítható meg olyan összefonódás, amelynek eredményeképpen négynél több gyógyszertár kerülne az adott vállalkozás vagy vállalkozáscsoport vagy ugyanazon természetes személy közvetlen vagy közvetett irányítása alá, továbbá nem valósítható meg olyan összefonódás sem, amelynek következményeként húszezer lélekszám alatti településen három vagy annál több gyógyszertár kerülne az adott vállalkozás vagy vállalkozáscsoport vagy ugyanazon természetes személy közvetlen vagy közvetett irányítása alá.”
- 78. §** A Gyftv. 77. § (2) bekezdése a következő x) ponttal egészül ki:
(Felhatalmazást kap az egészségügyért felelős miniszter, hogy rendeletben szabályozza)
„x) azon gyógyászati segédeszközök körét, amelyek esetében a gyógyászati segédeszköz forgalmazója a kiszolgáltatás során eltérhet a közfinanszírozás alapjául elfogadott ártól és az egészségbiztosítási szerv által a támogatás megállapítására irányuló eljárásban megállapított térítési díjtól.”
- 79. §** A Gyftv. a következő 87/C. §-sal egészül ki:
„87/C. § A 31. §-nak az egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi LXXIX. törvénnyel megállapított (4) bekezdésében foglaltakat azon gyógyszerek tekintetében kell alkalmazni, amelyekre nézve a társadalombiztosítási támogatásból való kizárásra vonatkozó döntést 2012. június 30-át követően hozták meg. Ha a gyógyszer társadalombiztosítási támogatásból való kizárására vonatkozó döntést 2012. július 1. napját megelőzően hozták meg, a 31. § 2012. június 30-án hatályos (4) bekezdését kell alkalmazni.”
- 80. §** A Gyftv. a következő 87/D. §-sal egészül ki:
„87/D. § Az egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi LXXIX. törvénnyel megállapított 51. § (1)–(2) bekezdésében foglaltaknak a fekvőbeteg-gyógyintézeteknek az e rendelkezések hatálybalépésekor működő intézeti gyógyszertárak tekintetében 2014. január 1-jétől kell megfelelniük.”
- 81. §** A Gyftv. a következő 87/E. §-sal egészül ki:
„87/E. § (1) Az egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi LXXIX. törvénnyel megállapított 52. § (4) bekezdését a 2012. július 1-jét követően létrejött megállapodások tekintetében kell alkalmazni.
(2) Az egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi LXXIX. törvénnyel megállapított 75. §-t a 2012. július 1-jét követően létrejött összefonódások tekintetében kell alkalmazni.”
- 82. §** A Gyftv.
3. § 41. pontjában az „a Munka Törvénykönyve” szövegrész helyébe az „a munka törvénykönyvéről szóló törvény” szöveg,
 14. § (10) bekezdésében a „tanfolyam kezdő időpontját megelőzően 30 nappal korábban” szövegrész helyébe a „tanfolyam kezdő időpontját megelőzően 10 nappal korábban” szöveg,
 16. § (2) bekezdésében az „a 36. § (4) bekezdése” szövegrész helyébe az „a 36. § (4)–(4a) bekezdése” szöveg,
 17. § (9) bekezdésében a „társadalmi” szövegrész helyébe a „civil” szöveg,
 20. § (1) bekezdésében a „14.§-ban foglaltak” szövegrész helyébe a „14–15. §-okban foglaltak” szöveg,
 20. § (2) bekezdésében a „14. § rendelkezéseinek” szövegrész helyébe a „14–15. §-ok rendelkezéseinek” szöveg,
 20. § (3) és (7) bekezdésében a „14. § rendelkezései” szövegrész helyébe a „14–15. §-okban foglaltak” szöveg,
 27. § (3) bekezdésében a „(2) bekezdés” szövegrész helyébe a „(2)–(2a) bekezdés” szöveg,
 37. § (4) bekezdésében az „a 36. § (4) bekezdésében” szövegrész helyébe az „a 36. § (4)–(4a) bekezdésében” szöveg,
 - 38/A. §-ában az „a 36. § (4) bekezdése” szövegrész helyébe az „a 36. § (4)–(4a) bekezdése” szöveg,
 40. § a) pontjában az „a 36. § (1)–(2) és (4) bekezdése” szövegrész helyébe az „a 36. § (1)–(2) és (4)–(4a) bekezdése” szöveg,
 42. § (6) bekezdésében

- la) az „, adott első félévre, háromnegyed évre” szövegrész helyébe az „az első kilenc hónapra” szöveg,
- lb) a „hatályos, vizsgált időszakra vonatkozó, azaz fele, illetve” szövegrész helyébe a „hatályos előirányzata” szöveg,
- lc) az „az első félévet követően augusztus 10-ig közölt támogatási adatok alapján tárgyév szeptember 20-ig, az 1–9 hónapot követően november 10-ig” szövegrész helyébe a „november 10-ig” szöveg

lép.

83. § Hatályát veszti a Gyftv.

- a) 14. § (12) bekezdés b) pontjában a „tanácsadói” szövegrész,
- b) 36. § (4a) bekezdésében az „önálló” szövegrész,
- c) 42. § (10) bekezdésében az „első féléves adatokról augusztus 10-éig,” szövegrész,
- d) 44. § (1) bekezdésében és 45. § (1) bekezdésében az „és bioekvivalens” szövegrész.

Az egészségügyi ellátórendszer fejlesztéséről szóló 2006. évi CXXXII. törvény módosítása

84. § Az egészségügyi ellátórendszer fejlesztéséről szóló 2006. évi CXXXII. törvény (a továbbiakban: Eftv.) 2. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervek közül

- a) a helyi önkormányzat az egészségügyi szakellátási intézményműködtetési kötelezettségét,
- b) a magyar állam az egészségügyi szakellátási kötelezettségét,
- c) az a) és a b) pont alá nem tartozó szerv az egészségügyi szakellátási feladatát

a 3. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetben az 5/A. § (7) bekezdése szerinti nyilvántartásban meghatározott kapacitások mértékének és szakmai összetételének megfelelően az 5/A. § (7) bekezdése szerinti nyilvántartásban szereplő ellátási területen, a 3. § (1) bekezdés b) pontja szerinti esetben pedig a 2012. augusztus 31-én lekötött kapacitások mértékének és szakmai összetételének megfelelően teljesíti.”

85. § Az Eftv. 3. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az egészségügyi szakellátásban rendelkezésre álló országos kapacitásmennyiség

- a) az 5/A. § (7) bekezdése szerinti nyilvántartásban szereplő szakellátási kapacitások (ide értve az egészségügyi államigazgatási szervnek bejelentve szüneteltetett kapacitásokat is),
- b) az a) pont szerinti nyilvántartásban nem szereplő kapacitások tekintetében a 2012. augusztus 31-én lekötött kapacitások,
- c) a 11. § (3) bekezdése szerinti nyilvántartásban szereplő szakellátási kapacitások, és
- d) a 14. § (8) bekezdése szerinti tartalékkapacitások összessége.”

86. § (1) Az Eftv. 5/A. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az egészségügyi szolgáltatóknak az e törvény és a végrehajtásáról szóló kormányrendeletben foglaltak alapján megállapított szakellátási kapacitásaikról és – amennyiben jogszabály kivételt nem tesz – a hozzá tartozó ellátási területekről – egészségügyi szolgáltatóként – az egészségügyi államigazgatási szerv közhiteles nyilvántartást vezet. A nyilvántartásba bárki betekinthez. Az egészségügyi államigazgatási szerv a saját honlapjáról biztosítja a betekintést a nyilvántartásba.”

(2) Az Eftv. 5/A. §-a a következő (11a) bekezdéssel egészül ki:

„(11a) Az (1) és a (11) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem kell ellátási területet megállapítani az e törvény végrehajtásáról szóló rendeletben meghatározott szakmák, ellátási formák és esetek tekintetében, ha

- a) az ellátási terület megállapítása következtében az intézmény által végzett szakmák tekintetében a területi ellátási kötelezettségbe tartozó települések között területi hézag alakulhatna ki, vagy
- b) az ellátási terület megállapítása a szakmánál kisebb egységekben valósulna meg, és ennek következtében az egészségügyi szolgáltatók által ellátott feladatokkal lefedett települések között területi hézag alakulhatna ki, vagy
- c) az ellátási érdek alapján a beutalási rend keretében a betegút pontosan meghatározható ellátási terület külön megállapítása nélkül is.”

- 87. §** Az Eftv. 5/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„5/B. § (1) Az 5/A. § (7) bekezdése szerinti nyilvántartásban szereplő ellátási területet az egészségügyi államigazgatási szerv
a) a (2) bekezdésben meghatározott esetekben kérelemre,
b) a (4) bekezdésben meghatározott esetben hivatalból módosítja.
(2) Az 5/A. § (7) bekezdése szerinti nyilvántartásban szereplő ellátási terület módosítása iránt kérelmet nyújthatnak be az ellátási terület módosításával érintett
a) egészségügyi szolgáltatók fenntartói közösen,
b) egészségügyi szolgáltatók közös fenntartója, ha több érintett szolgáltatónak ugyanaz a fenntartója,
c) települési önkormányzatok.
(3) Abban az esetben, ha az érintett egészségügyi szolgáltatók fenntartói – megállapodás hiányában – nem tudtak a (2) bekezdés a) pontja alapján közösen kérelmet benyújtani, a kérelmet az érintett fenntartók bármelyike külön is benyújthatja azzal, hogy az eljárás során az egyezség érdekében a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 64. és 75. §-át alkalmazni kell.
(4) Az egészségügyi államigazgatási szerv hivatalból állapítja meg, illetve módosítja az ellátási területet, ha az jogszabályváltozás, vagy a kapacitást érintő e törvény szerinti módosulás miatt, illetve ellátási érdekből szükséges.
(5) Az egészségügyi államigazgatási szerv az (1) bekezdés alapján indult eljárásban a Kormány által kijelölt szerv szakértői véleményének és a (6) bekezdésben foglaltak, továbbá
a) a járóbeteg-szakellátási kapacitásokhoz kapcsolódó ellátási területek esetében az 5/A. § (2)–(6), (9) és (10) bekezdésében,
b) a fekvőbeteg-szakellátási kapacitásokhoz kapcsolódó ellátási területek esetében az 5/A. § (11) bekezdésében foglaltak figyelembevételével dönt.
(6) Az ellátási terület módosítása – az 5/A. § (3) bekezdésében és (11) bekezdésének e) pontjában foglaltakon túl – akkor eredményezheti az egészségügyi szolgáltatók ellátási területének a térséghatáron történő túlterjeszkedését, ha azt ellátási érdek indokolja.
(7) Az 5/A. § szerinti és az (1)–(6) bekezdés szerinti eljárásban ügyfél az egészségügyi szolgáltató, annak fenntartója, az egészségbiztosító, valamint annak a településnek az önkormányzata, amelyikre az egészségügyi szolgáltató területi ellátási kötelezettsége kiterjed.”
- 88. §** Az Eftv. 7. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:
„(11) Az egészségügyi államigazgatási szerv hivatalból indult eljárásban – az e törvény végrehajtásáról szóló rendeletben foglaltak szerint – átcsoportosíthat szakellátási kapacitást két vagy több egészségügyi szolgáltató között, amennyiben a térségi betegút-szervezésért felelős szerv vagy az egészségbiztosító tájékoztatása, illetve olyan adatok alapján, amelyekről hivatalos tudomása van, az átcsoportosítás ellátási érdekből való szükségességét megállapítja.”
- 89. §** Az Eftv. 11. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) Az (1) bekezdés szerint előzetesen befogadott többletkapacitásokat az egészségügyi államigazgatási szerv tartja nyilván az e törvény végrehajtásáról szóló rendeletben foglaltak szerint. A nyilvántartásra az 5/A. § (7) bekezdésében foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.”
- 90. §** (1) Az Eftv. 14. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(5) Az egészségügyi szolgáltatók járóbeteg-szakellátási kapacitásaihoz kapcsolódó ellátási területeknek 2012. december 31-éig nem kell megfelelnie a térséghatár figyelembevétele – 5/A. § (3) bekezdésében meghatározott – követelményének. 2013. január 1-jétől az 5/A. § (7) bekezdése szerinti nyilvántartásban szereplő járóbeteg-szakellátási ellátási terület módosítása, illetve új járóbeteg-szakellátási ellátási terület megállapítása során – a jogszabályban meghatározott esetek kivételével – a térséghatártól eltekinteni nem lehet. Ha az ellátási terület módosítása, illetve új ellátási terület megállapítása miatt – a térséghatár figyelembevétele követelményének történő megfelelés érdekében – szükséges, egyidejűleg módosítani kell, illetve át kell csoportosítani az érintett egészségügyi szolgáltatók ellátási területeit, illetve kapacitásait.”
- (2) Az Eftv. 14. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(8) A megyei önkormányzatok konszolidációjáról, a megyei önkormányzati intézmények és a Fővárosi Önkormányzat egyes egészségügyi intézményeinek átvételéről szóló 2011. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: konszolidációs törvény)

7. § (2) bekezdése alapján indult eljárásokban kiosztásra nem kerülő fekvőbeteg-szakellátási kapacitások tartalékkapacitásnak minősülnek. Ezek a tartalékkapacitások a konszolidációs törvény 7. § (2) bekezdése alapján indult egyes eljárások során hozott érdemi határozatok közlésének időpontjától kezdve felhasználhatóak az e törvény végrehajtásáról szóló rendeletben meghatározottak szerint, amennyiben a folyamatban lévő többi eljárás, illetve a már meghozott többi döntés alapján megállapítható, hogy ezek a kapacitások a konszolidációs törvény 7. § (2) bekezdése szerinti eljárásokban nem kerülnek kiosztásra, azzal, hogy ezen tartalékkapacitásokról és a hozzájuk tartozó ellátási területekről hozott határozatokkal szemben nincs helye fellebbezésnek.”

(3) Az Eftv. 14. §-a a következő (10)–(12) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi LXXIX. törvénnyel megállapított 2/B. § (1) bekezdését a hatálybalépését megelőzően megkötött szerződésekre nem kell alkalmazni.

(11) Az egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi LXXIX. törvénnyel megállapított 3. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazása során – a 2012. augusztus 31-én lekötött kapacitásokon túl – kapacitásként figyelembe kell venni

a) a többletkapacitás-befogadási eljárásban, illetve a már támogatott fejlesztéshez kapcsolódó, előzetes többletkapacitás-befogadási eljárásban 2012. augusztus 31-éig befogadott kapacitást,

b) az 5. §-ban és a 7. §-ban foglalt eljárások eredményeként 2012. augusztus 31-éig megvalósult, illetve engedélyezett kapacitás csökkentések, átcsoportosítások miatti változásokat.

(12) Az egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi LXXIX. törvénnyel megállapított 11. § (3) bekezdése szerinti nyilvántartásban rögzített adatokat 2012. augusztus 21-én az egészségbiztosítási szerv átadja az egészségügyi államigazgatási szerv részére. A 11. § (3) bekezdése szerinti nyilvántartást 2012. augusztus 31-éig továbbra is az egészségbiztosítási szerv vezeti azzal, hogy a 2012. augusztus 21. és 2012. augusztus 31. közötti adatváltozásokról és új adatokról folyamatosan tájékoztatja az egészségügyi államigazgatási szervet. A 11. § (3) bekezdése szerinti nyilvántartást 2012. szeptember 1-jétől az egészségügyi államigazgatási szerv vezeti, az egészségbiztosítási szerv 2012. október 1-jén törli nyilvántartás részeként általa kezelt adatokat.”

91. § Az Eftv. 16. § (14) bekezdése a következő t) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben határozza meg)

„t) azoknak a szakmáknak, ellátási formáknak és eseteknek a körét, amikor nem kell ellátási területet megállapítani.”

92. § (1) Hatályát veszti az Eftv.

a) 14. § (4) bekezdése,

b) 14. § (5) bekezdésében az „– a (4) bekezdésben foglalt eset kivételével –” szövegrész.

(2) Az Eftv.

a) 1. § (2) bekezdés j) pontjában a „járóbeteg- és fekvőbeteg-szakellátásoknak” szövegrész helyébe az „egészségügyi szakellátásoknak” szöveg,

b) 1. § (2) bekezdés n) pontjában a „járóbeteg-, illetve fekvőbeteg-szakellátásokat” szövegrész helyébe az „egészségügyi szakellátásokat” szöveg,

c) 1. § (2) bekezdés p) pontjában a „járóbeteg- és fekvőbeteg-szakellátásokat” szövegrész helyébe az „egészségügyi szakellátásokat” szöveg,

d) 2/B. § (1) bekezdésében a „három évre” szövegrész helyébe a „két évre” szöveg,

e) 2/E. § (1) bekezdésében a „3 évig” szövegrész helyébe „2 évig” szöveg,

f) 3. § (5) bekezdésében az „e törvény szerinti eljárások” szövegrész helyébe az „e törvény és a végrehajtásáról szóló kormányrendelet szerinti eljárások” szöveg,

g) 4. § (2) bekezdésében az „az illetékes egészségügyi államigazgatási szervnek” szövegrész helyébe az „az illetékes egészségügyi államigazgatási szervnek, valamint a Kormány által kijelölt véleményezésre jogosult szakértői szervnek” szöveg,

h) 5. § (2) bekezdésében az „az egészségügyi államigazgatási szerv” szövegrész helyébe az „az egészségügyi államigazgatási szerv – a Kormány által kijelölt szerv szakértői véleményének figyelembevételével –” szöveg,

i) 8. § (1) bekezdésében a „3. § (1) bekezdés a)–c) pontja szerinti” szövegrész helyébe a „3. § (1) bekezdés a), b) és d) pontja szerinti” szöveg,

j) 16. § (14) bekezdés l) pontjában a „szakmánkénti megállapítás követelményét” szövegrész helyébe a „szakmánkénti megállapítás követelményét, valamint a térséghatárt” szövegrész,

- k) 16. § (14) bekezdés n) pontjában az „a szakellátási kapacitások” szövegrész helyébe az „a szakellátási kapacitások (ide értve az előzetesen befogadott szakellátási kapacitásokat is)” szöveg lép.

A megyei önkormányzatok konszolidációjáról, a megyei önkormányzati intézmények és a Fővárosi Önkormányzat egyes egészségügyi intézményeinek átvételéről szóló 2011. évi CLIV. törvény módosítása

- 93. §** (1) A megyei önkormányzatok konszolidációjáról, a megyei önkormányzati intézmények és a Fővárosi Önkormányzat egyes egészségügyi intézményeinek átvételéről szóló 2011. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: konszolidációs törvény) 7. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) Az ellátási területeket az érintett egészségügyi szolgáltatók számára a (2) bekezdés szerinti eljárás során – az Eftv. 5/A. § (2) és (10) bekezdésében foglaltak figyelembevételével –
a) azoknak az eseteknek a kivételével, amikor szakmai szempontból indokolatlan az ellátási területnek az adott szakmához tartozóan valamennyi progresszivitási szinten történő megállapítása, az aktív fekvőbeteg-szakellátások tekintetében a külön jogszabály szerinti progresszivitási szintenként külön-külön,
b) a 15. § (2) bekezdése szerinti kormányrendeletben meghatározott ellátások kivételével az Eftv. végrehajtására kiadott kormányrendelet szerinti fekvőbeteg-szakellátásban finanszírozható szakmánként,
c) az Eftv. 5/A. § (9) bekezdés b) pontja szerinti eset, valamint a 15. § (2) bekezdése szerinti kormányrendeletben meghatározott ellátások kivételével átfedésmentesen,
d) hézagmentesen,
e) a 15. § (2) bekezdése szerinti kormányrendeletben meghatározott esetek kivételével az Eftv. 1. § (2) bekezdés g) pontja szerinti egészségügyi térség határainak figyelembevételével,
f) aktív fekvőbeteg-szakellátások tekintetében a progresszivitás alapszintjén az Eftv. 4/A. § (4) és (6) bekezdésében foglalt elérési szabályok figyelembevételével,
g) a szolgáltató rendelkezésére álló kapacitás, valamint a szolgáltató által ellátott terület közötti arányoknak az adott szakma országos átlagához viszonyított aránya figyelembevételével kell meghatározni.”
- (2) A konszolidációs törvény 7. §-a a következő (5b) bekezdéssel egészül ki:
„(5b) Amennyiben a kapacitások és az ellátási területek tárgyában a (2) és a (4) bekezdés alapján indult, illetve az Eftv. 14. § (8) bekezdése szerinti tartalékkapacitások tárgyában indult eljárásokban hozott határozatok miatt szükséges, az egészségügyi államigazgatási szerv hivatalból módosítja az egészségügyi szolgáltatók működési engedélyeit és a működési engedélyek nyilvántartását. Ebben az esetben a működési engedélyek megállapítására, módosítására irányuló eljárásokban hozott döntések ellen nincs helye fellebbezésnek.”
- (3) A konszolidációs törvény 7. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:
„(6a) Az egészségbiztosítási szerv a (2) és a (4) bekezdés alapján meghozott határozatok és az (5b) bekezdésben foglaltak szerint elfogadott működési engedélyek alapján, az Eftv. 8. § (3) bekezdésében foglaltak és – a (4) bekezdés, illetve az Eftv. 14. § (8) bekezdése szerinti esetek kivételével – a 8. § (3) bekezdésében megállapított határidő figyelembevételével kezdeményezi az érintett egészségügyi szolgáltatóknál a finanszírozási szerződések módosítását, illetve az új finanszírozási szerződések megkötését.”
- 94. §** A konszolidációs törvény a következő 17/B. §-sal egészül ki:
„17/B. § Az egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi LXXIX. törvénnyel megállapított 7. § (5b) bekezdését az annak hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokra is alkalmazni kell. Abban az esetben, ha a 8. § (2) bekezdése alapján benyújtott kérelem elbírálására a működési engedély 7. § (5b) bekezdése szerinti módosításával egy eljárásban kerül sor, a 8. § (2) bekezdése alapján benyújtott kérelem tárgyában hozott döntésre is alkalmazni kell a 7. § (5b) bekezdés második mondatát.”

Egyéb, az egészségüggyel összefüggő törvények módosítása

- 95. §** (1) Az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Eüak.) 22/E. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:
„(5) Az igazságügyi szakértő a (3) bekezdés szerinti adatokat az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló törvényben meghatározott szabályok szerint kezeli.”
- (2) Az Eüak. 30. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:
„(6a) A betegjogi, ellátottjogi és gyermekjogi képviselő eljárása során keletkezett – egészségügyi és személyazonosító adatot is tartalmazó – dokumentációt az eljárás befejezését követően át kell adni a (4) bekezdés b) pontja szerinti szervnek.”
- (3) Az Eüak.
- a) 3. § i) pontjában a „rehabilitációs hatóság” szövegrész helyébe a „rehabilitációs hatóság, az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló törvény szerinti szakértő (a továbbiakban: igazságügyi szakértő)” szöveg,
- b) 8. §-ában és 23. § (1) bekezdés a) pontjában az „igazságügyi orvosszakértő” szövegrész helyébe az „igazságügyi szakértő” szöveg,
- c) 16. § (1) bekezdésében az „a kezelést végző orvos” szövegrész helyébe az „a kezelést végző orvos, ennek hiányában a rendellenességet észlelő orvos” szöveg,
- d) 22/E. § (1) bekezdés első mondatában a „rehabilitációs hatóság” szövegrész helyébe a „rehabilitációs hatóság, továbbá az igazságügyi szakértő” szöveg,
- e) 22/E. § (1) bekezdés második mondatában a „rehabilitációs hatóság” szövegrész helyébe a „rehabilitációs hatóság, az igazságügyi szakértő” szöveg,
- f) 22/E. § (3) bekezdésében a „rehabilitációs hatóság” szövegrész helyébe a „rehabilitációs hatóság, az igazságügyi szakértő” szöveg, az „f) pontjában” szövegrész helyébe az „f) pontjában vagy a tevékenységére vonatkozó törvényben” szöveg
- lép.
- 96. §** Az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvény
- a) 2. § (6) bekezdésében a „működtetési jogot” szövegrész helyébe a „praxisjogot” szöveg,
- b) 2/A. § (1) bekezdésében az „orvos” szövegrész helyébe a „személy” szöveg
- lép.
- 97. §** A Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) 95/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„95/B. § A kórházban, rehabilitációs intézetben és betegotthonban orvosi és egyéb egészségügyi tevékenységet folytató hivatásos és szerződéses katonák esetében a 91. § (1)–(4) bekezdésében, a 92. § (1), (3) és (4) bekezdésében, a 93. § (1)–(6) bekezdésében, a 94. §-ban, valamint a 95. § (1) bekezdésében foglaltak helyett az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvény 12–13. §-át, 15–15/C. §-át és 16. §-át kell alkalmazni.”
- 98. §** Az egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi CLXXVI. törvény 163. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(7) Az 54. § (1) bekezdése, az 55. §, a 79. § (2)–(3) bekezdése, a 82. § (1) bekezdése, a 83–84. §, a 87–88. §, a 89. § (2)–(3) bekezdése, a 92. § és a 93. § 2012. július 21-én lép hatályba.”
- 99. §** A helyi önkormányzatok címzett és céltámogatási rendszeréről szóló 1992. évi LXXXIX. törvény 1. § (3) bekezdésében az „a Regionális Egészségügyi Tanácsokkal” szövegrész helyébe az „a kijelölt térségi egészségszervezésért felelős államigazgatási szervvel” szöveg lép.
- 100. §** (1) Nem lép hatályba az egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi CLXXVI. törvény (a továbbiakban: 2011. évi CLXXVI. törvény) 54. § (2) bekezdése, 80. §-a, 82. § (2) bekezdése, 85. §-a, 89. § (1) bekezdése, 145. § (3) bekezdése, 152. § h) és i) pontja.
- (2) Nem lép hatályba az Eftv. 5/A. § (11) bekezdésének a 2011. évi CLXXVI. törvény 145. § (6) bekezdésével megállapított h) pontja.

- (3) A 2011. évi CLXXVI. törvény 145. § (6) bekezdésének az egészségügyi ellátórendszer fejlesztéséről szóló 2006. évi CXXXII. törvény 5/A. § (11) bekezdés g) pontját megállapító része a következő szöveggel lép hatályba:
„g) a szolgáltató rendelkezésére álló kapacitás, valamint a szolgáltató által ellátott terület közötti arányoknak az adott szakma országos átlagához viszonyított aránya figyelembevételével, és”

- 101. §** (1) A 2012. május 1-jén állami tulajdonba került Szarvasi Szakorvosi Egészségügyi Szolgáltató Kft. (a továbbiakban: Kft.) e törvény hatálybalépésével az állami tulajdonból visszakerül a 2012. április 30-án azt tulajdonló tulajdonába, illetve a Kft. használatában lévő, 2012. április 30-án a Szarvasi Városi Önkormányzat tulajdonában álló, egészségügyi közfeladatellátást szolgáló vagyon e törvény hatálybalépésével állami tulajdonba kerül.
- (2) A Kft. használatában lévő, (1) bekezdés szerinti vagyon állami tulajdonba vétele tekintetében a települési önkormányzatok fekvőbeteg-szakellátó intézményeinek átvételéről és az átvételhez kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi XXXVIII. törvény és a végrehajtására vonatkozó jogszabályok szerint kell eljárni.
- (3) A 2012. május 1-jén az állam tulajdonába került, az Emberbarát Alapítvány Alkohol-Drogrehabilitációs Intézet, valamint a Sirály Egészségügyi és Szociális Szolgáltató Kht., Csákvár által használt, önkormányzati tulajdonban volt vagyon e törvény hatálybalépésével az állami tulajdonból visszakerül a 2012. április 30-án azt tulajdonló önkormányzat tulajdonába.
- (4) A (3) bekezdés szerinti vagyon tekintetében a 2012. május 1-jei állami tulajdonba kerülés és az e törvény szerinti önkormányzati tulajdonba kerülés az ingatlan-nyilvántartásban nem kerül átvezetésre.
- (5) A települési önkormányzatok fekvőbeteg-szakellátó intézményeinek átvételéről és az átvételhez kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi XXXVIII. törvény 6. § (4) bekezdésében a „bejegyzésre kerülő vagyonkezelői jog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésére” szövegrész helyébe az „az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésekre” szöveg lép.

- 102. §** (1) Az egészségügyben működő szakmai kamarákról szóló 2006. évi XCVII. törvény (a továbbiakban: Ekt.) 12. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Kamarai tisztséget nem viselhet, ügyintéző szerv nem tisztségviselő tagja nem lehet a Kormány tagja, a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvény szerinti állami vezető, az egészségügy irányításában vagy finanszírozásában ügyszórázó jelleggel részt vevő kormánytisztviselő, országgyűlési képviselő, politikai párt vagy az egészségügy területén működő más érdekvédelmi szervezet tisztségviselője, polgármester.”
- (2) Az Ekt. a következő 13/B–13/D. §-sal egészül ki:
„13/B. § (1) A szakmai kamara választási szabályait az e törvényben foglalt választási minimumfeltételekkel összhangban, a területileg arányos, egyenlő választójog elvére figyelemmel a szakmai kamara alapszabályában kell meghatározni.
- (2) A tisztségviselők, az ügyintéző szervek nem tisztségviselő tagjai, valamint a küldöttek megválasztása történhet
- a) a választásra jogosult tagok egyidejű személyes jelenlétével megvalósuló gyűlésen (a továbbiakban: választói gyűlés),
- b) a választásra jogosult tagok személyes jelenlétét nem egyidejűleg igénylő választási időszakban, vagy
- c) a választásra jogosult tagok személyes jelenlétét nem igénylő távválasztás útján.
- (3) A kamarai szavazás a szakmai kamara alapszabályában meghatározott esetekben titkos, egyéb esetekben nem titkos.
- (4) A választási időszak tartama legalább 8, legfeljebb 30 nap. A választási időszak tartamát az arányos képviselő érdekében különösen a választásra jogosult kamarai tagok számára, a választási időszakra eső munkaszüneti napokra, valamint a választásra jogosult tagok személyes megjelenését érintő egyéb, előre látható körülményekre tekintettel kell megállapítani.
- (5) A távválasztás a szakmai kamara által üzemeltetendő, közjegyző által ellenőrzött biztonságos internetes felületen, elektronikus úton történik.
- 13/C. § (1) A kamarai választás első fordulója a szakmai kamara döntése szerint a 13/B. § (2) bekezdés a)–c) pontja szerinti eljárások bármelyike szerint történhet.
- (2) A kamarai választás első fordulója érvényes, ha a választásra jogosult kamarai tagok több mint a fele szavazott. A kamarai választás eredményességi feltételeit a szakmai kamara alapszabálya tartalmazza.
- (3) A második választási forduló érvényes, ha a választásra jogosult kamarai tagok legalább huszonöt százaléka szavazott.

(4) Ha a második forduló érvénytelen vagy eredménytelen, négy hónapon belül megismételt választást kell tartani, azzal, hogy az eredménytelen második forduló, illetve annak utolsó napja és a megismételt választás, illetve annak első napja között harminc napnál kevesebb nem telhet el. Ha a megismételt választás második fordulója is érvénytelen vagy eredménytelen, a tisztség, mandátum a soron következő általános választásig betöltetlen marad.

(5) Ha a választás (4) bekezdés szerinti eredménytelensége miatt valamely kamarai szerv működőképességének biztosítása vagy a be nem töltött tisztséggel járó feladatok ellátása érdekében az szükséges, a következő érvényes választás eredményes lezárásáig terjedő időszakra a szakmai kamara alapszabályban meghatározott szerve az el nem látott feladat elvégzésére más szervet vagy kamarai tagot jelölhet ki (a továbbiakban: ügyvivő). A tisztség, mandátum korábbi betöltője ügyvivőként nem jelölhető ki, és az ügyvivőre a 11–13/A. §-ban foglaltakat megfelelően alkalmazni kell. A kijelölt ügyvivő az általa ellátott feladat tekintetében a választott tisztségviselővel, taggal azonos jogokkal és kötelezettségekkel rendelkezik, tevékenységéről azonban annak befejeztét követő 60 napon belül beszámolni tartozik az őt kijelölő szervnek.

13/D. § (1) Választói gyűlés összehívása esetén a kamarai választásokat jegyzőkönyv vezetésével, vagy hang- vagy mozgókép-felvétel készítésével kell dokumentálni. A jegyzőkönyvnek alkalmasnak kell lennie legalább a következők megállapítására:

- a) a választási esemény helyszíne, időpontja,
- b) a levezető elnök és a jegyzőkönyv-hitelesítők személye,
- c) az eseményen megjelentek személyazonossága megállapításának (mandátumvizsgálat) módja és időpontja,
- d) a választásra jogosult és a megjelent kamarai tagok száma, valamint az érvényesség és a határozatképesség megállapításához szükséges egyéb adatok,
- e) a mandátumok száma és a megválasztható személyek neve,
- f) a kamarai választási névjegyzék lezárásának időpontja,
- g) a választás eredménye,
- h) a jegyzőkönyv-hitelesítés időpontja,
- i) a szakmai kamara alapszabályában meghatározott egyéb tartalmi elemek,
- j) jogszabályban, a szakmai kamara alapszabályában vagy belső szabályzatában kötelezően előírt egyéb követelmények megállapításához szükséges adatok.

(2) A választási jegyzőkönyv kötelezően alkalmazandó formáját a szakmai kamara alapszabálya tartalmazza.

(3) A választási jegyzőkönyveket és hang- vagy mozgókép-felvételeket négy évig meg kell őrizni.

(4) A választási időszak meghirdetése útján megtartott kamarai választás eredményét kamarai választási bizottság állapítja meg, amelynek tevékenységét az (1)–(3) bekezdés megfelelő alkalmazásával kell dokumentálni.

(5) A távválasztás eredményét – legalább a következő adatok rögzítésével – az elektronikus szavazási felület rögzíti:

- a) a szavazás kezdő és befejező időpontja,
- b) a választásra jogosult és szavazatot leadott kamarai tagok száma, valamint az érvényesség és a határozatképesség megállapításához szükséges egyéb adatok,
- c) a mandátumok száma és a megválasztható személyek neve,
- d) a kamarai választási névjegyzék lezárásának időpontja,
- e) a választás eredménye,
- f) a szakmai kamara alapszabályában meghatározott egyéb tartalmi elemek,
- g) az elektronikus szavazási felület működését hitelesítő közjegyző neve, címe,
- h) jogszabályban, a szakmai kamara alapszabályában vagy belső szabályzatában kötelezően előírt egyéb követelmények megállapításához szükséges adatok.

(6) A távválasztás eredményét az elektronikus szavazási felületen legalább négy évre visszamenőlegesen hozzáférhetővé kell tenni.”

- (3) Az Ekt. 27. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) A szakmai kamara az előző évi költségvetésének végrehajtásáról minden év május 31-ig írásban beszámol a miniszternek.”

- (4) Az Ekt. 33. §-a a következő (6)–(8) bekezdéssel egészül ki :

„(6) Az Eümod. tv. által megállapított 12. § (1) bekezdése szerinti összeférhetetlenséget 2012. szeptember 30-ig felül kell vizsgálni és az összeférhetetlenséget legkésőbb 2012. október 31-éig meg kell szüntetni. Az összeférhetetlenség megszüntetésére egyebekben a 12. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy ha az érintett az összeférhetetlenségi okot határidőben nem szünteti meg, szakmai kamarai megbízatása a tisztség, jogviszony másik személlyel történő betöltése napjával, de legkésőbb 2012. október 31-ével megszűnik.

(7) Az Eümód tv.-vel megállapított 27. § (11) bekezdése szerinti kötelezettségének a szakmai kamara 2012. évben 2012. augusztus 31-ig tesz eleget.

(8) Az Eümód tv. által megállapított 13/B–13/D. §-okat az azok hatálybalépését követően megindult választások során kell alkalmazni.”

Záró rendelkezések

- 103. §** (1) Ez a törvény – a (2)–(8) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
- (2) Az 1–23. §, a 25–30. §, a 31. § (1)–(5) és (7) bekezdése, a 32. § a), c) és d) pontja, a 33–35. §, a 36. § (1) bekezdése, a 37–44. §, a 45. § (1)–(3) bekezdése, a 46–48. §, a 49. § (1) bekezdése, az 50. §, az 51. § b) pontja, az 53. §, az 55. §, az 59. §, a 60. §, a 62. §, a 63. §, a 65. § a) pontja, a 66–72. §, 74–83. §, a 86–88. §, a 90. § (1) és (3) bekezdése, a 92. § (2) bekezdés a)–h) pontja, a 95–99. §, a 101. §, a 102. §, a 104. § és az 1–4. melléklet 2012. július 1-jén lép hatályba.
- (3) A 24. §, a 31. § (6) bekezdése, az 54. §, az 56. § és az 58. § 2012. július 21-én lép hatályba.
- (4) A 32. § b) pontja, az 57. §, a 65. § b)–c) pontja 2012. július 22-én lép hatályba.
- (5) A 73. § 2012. augusztus 1-jén lép hatályba.
- (6) A 84. §, a 85. §, a 89. §, a 92. § (2) bekezdés i) pontja 2012. szeptember 1-jén lép hatályba.
- (7) A 36. § (2) bekezdése, a 45. § (4) bekezdése, a 49. § (2) bekezdése, az 51. § a) és c) pontja és az 5. melléklet 2013. január 1-jén lép hatályba.
- (8) Az 52. §, a 61. § és a 64. § 2013. január 2-án lép hatályba.
- (9) Ez a törvény 2013. január 3-án hatályát veszti.
- 104. §** Ez a törvény a következő európai uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:
- a) az Európai Parlament és a Tanács 2011/62/EU irányelve (2011. június 8.) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló 2001/83/EK irányelvnek a hamisított gyógyszerek jogszerű ellátási láncba való bekerülésének megakadályozása tekintetében történő módosításáról,
- b) az Európai Parlament és a Tanács 2010/84/EU irányelve (2010. december 15.) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a farmakovigilancia tekintetében történő módosításáról.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. melléklet a 2012. évi LXXIX. törvényhez

Az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerekről szóló 1998. évi XXV. törvény mellékletének B) jegyzéke a „Poppy straw (mákszalma) A levágott máknövény minden része; azonban a magok a tokból való kifejtés és tisztítás után nem minősülnek ellenőrzött szernek” szövegrészt követően a következő sorral egészül ki:

„Tapentadol (tapentadol)	3-[(2R,3R)-1-(dimethylamino)-2-methylpentan-3-yl]- phenol”
--------------------------	--

2. melléklet a 2012. évi LXXIX. törvényhez

„1. melléklet a 2003. évi LXXXIV. törvényhez

Orvos munkakörben foglalkoztatott egészségügyi dolgozók visszamenőleges és folyamatos illetmény- vagy bérnövelése

Az orvos legmagasabb személyi alapbére (alapilletménye) és rendszeres illetménypótlékai összege (Ft/hó, bruttó)	Visszamenőleges és folyamatos illetmény- vagy bérnövelés (Ft/hó, bruttó)
350 000 alatt	65 820
350 000–359 999	60 820
360 000–369 999	55 820
370 000–379 999	50 820
380 000–389 999	45 820
390 000–399 999	40 820
400 000–409 999	35 820
410 000–419 999	30 820
420 000–429 999	25 820
430 000–439 999	20 820
440 000–449 999	15 820
450 000-től	10 000

3. melléklet a 2012. évi LXXIX. törvényhez

„2. melléklet a 2003. évi LXXXIV. törvényhez

Egészségügyi szakdolgozók, egyes egészségügyben dolgozók illetmény-, illetve bértáblája (Ft/hó, bruttó)

SZINT	ÉVEK	SZAKDOLGOZÓI BÉRTÁBLA SZORZÓI BESOROLÁSI OSZTÁLYOK									
		A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
1.	0–3	93 000 Ft	93 000 Ft	108 000 Ft	108 000 Ft	108 000 Ft	122 000 Ft	127 000 Ft	129 500 Ft	142 000 Ft	154 000 Ft
2.	4–6	1,011	1,016	1,014	1,023	1,032	1,045	1,047	1,058	1,060	1,071
3.	7–9	1,022	1,032	1,028	1,046	1,065	1,090	1,091	1,116	1,123	1,149
4.	10–12	1,032	1,048	1,042	1,069	1,097	1,135	1,134	1,174	1,190	1,230
5.	13–15	1,043	1,065	1,056	1,093	1,130	1,180	1,177	1,224	1,268	1,311
6.	16–18	1,065	1,091	1,079	1,125	1,162	1,225	1,220	1,286	1,345	1,392
7.	19–21	1,075	1,108	1,093	1,148	1,194	1,270	1,264	1,363	1,423	1,463
8.	22–24	1,086	1,124	1,106	1,162	1,227	1,316	1,319	1,440	1,507	1,534
9.	25–27	1,097	1,140	1,120	1,176	1,259	1,361	1,382	1,517	1,570	1,605
10.	28–30	1,108	1,156	1,134	1,190	1,292	1,406	1,445	1,595	1,634	1,676
11.	31–33	1,118	1,172	1,148	1,204	1,324	1,451	1,508	1,672	1,697	1,748
12.	34–36	1,129	1,188	1,162	1,218	1,356	1,512	1,571	1,749	1,761	1,819
13.	37–39	1,140	1,204	1,176	1,231	1,389	1,574	1,634	1,826	1,866	1,890
14.	40–42	1,151	1,220	1,190	1,245	1,421	1,635	1,697	1,903	1,940	1,961
15.	43–45	1,151	1,220	1,190	1,245	1,421	1,635	1,697	1,903	1,940	1,961

A szorzók vetítési alapja az 1. szint szerinti összeg.”

4. melléklet a 2012. évi LXXIX. törvényhez

„3. melléklet a 2003. évi LXXXIV. törvényhez

Béremelésre és illetménykiegészítésre jogosító egészségügyi szakdolgozó munkakörben foglalkoztatottak és egyes egészségügyben dolgozó foglalkoztatottak visszamenőleges és folyamatos illetmény- vagy bérnövelésének összege (Ft/hó, bruttó)

Évek	Besorolási osztályok									
	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
0–3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4–6	1 000	1 500	1 500	2 500	3 500	1 230	1 555	1 025	2 110	1 730
7–9	2 000	3 000	3 000	5 000	7 000	2 155	2 290	2 050	2 945	2 140
10–12	3 000	4 500	4 500	7 500	10 500	3 080	3 030	3 075	3 215	3 055
13–15	4 000	6 000	6 000	10 000	14 000	4 005	3 765	3 100	3 565	3 965
16–18	6 000	8 500	8 500	13 600	17 500	4 930	4 505	3 330	3 915	4 880
19–21	7 000	10 000	10 000	16 000	21 000	5 855	5 240	3 615	4 265	6 610
22–24	8 000	11 500	11 500	17 500	22 585	6 170	5 890	3 905	5 615	7 955
25–27	9 000	13 000	13 000	19 000	22 745	6 485	6 270	3 190	6 095	9 295
28–30	10 000	14 500	14 500	20 500	22 910	4 665	6 335	4 480	6 575	10 640
31–33	11 000	13 325	16 000	22 000	23 070	2 845	6 495	6 060	7 055	11 985
34–36	12 000	12 130	17 500	23 500	23 900	3 025	6 460	7 645	7 535	13 330
37–39	13 000	10 935	19 000	24 375	24 730	3 205	6 520	9 225	12 595	13 515
40–42	14 000	9 550	20 500	22 910	25 115	3 385	6 585	10 810	13 155	13 700
43–45	14 000	9 550	20 500	22 910	25 115	3 385	6 585	10 810	13 155	13 700

5. melléklet a 2012. évi LXXIX. törvényhez

„1. melléklet a 2003. évi LXXXIV. törvényhez

Orvosok illetmény-, illetve bértáblája (Ft/hó, bruttó)

SZINT	ÉVEK	ORVOSI BÉRTÁBLA SZORZÓI*		
		H	I	J
1.	0–3	1,809	1,924	2,040
2.	4–6	1,878	2,003	2,142
3.	7–9	1,947	2,086	2,253
4.	10–12	2,017	2,174	2,369
5.	13–15	2,077	2,276	2,484
6.	16–18	2,151	2,378	2,600
7.	19–21	2,244	2,480	2,702
8.	22–24	2,336	2,591	2,804
9.	25–27	2,429	2,674	2,906
10.	28–30	2,522	2,758	3,008
11.	31–33	2,614	2,841	3,109
12.	34–36	2,707	2,924	3,211
13.	37–39	2,799	3,063	3,313
14.	40–42	2,892	3,160	3,415
15.	43–45	2,892	3,160	3,415

A szorzók vetítési alapja 108 000 Ft/hó.”

2012. évi LXXX. törvény az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1996. évi LXV. törvény módosításáról*

- 1. §** Az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1996. évi LXV. törvény 2. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:
[E törvény alkalmazásában]
„a) *sportcélú ingatlan*: az az ingatlan, ingatlanrész, amelynek alapvető rendeltetése, hogy a sportról szóló törvényben meghatározott sporttevékenységre használják,”
- 2. §** (1) Az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1996. évi LXV. törvény 5. §-a a következő (5)–(8) bekezdéssel egészül ki:
„(5) A sportigazgatási szerv méltányosságból hozzájárulhat a sportcélú ingatlan
a) fejlesztését, korszerűsítését, felújítását szolgáló hitelfelvétel vagy állami, valamint európai uniós támogatás érdekében történő megterheléséhez, továbbá ezen teherrel biztosított igény kielégítése érdekében történő elidegenítéséhez;
b) elidegenítéséhez, ha azt azonos vagy hasonló sportcélú, értékében egyező vagy azt meghaladó ingatlan szerzése, építése érdekében kéri;
c) elidegenítéséhez vagy megterheléséhez, ha azt a helyi önkormányzat szociális, egészségügyi, oktatási vagy művelődési feladatainak megvalósítása érdekében kéri és az elidegenítendő ingatlan helyett azzal értékében és sportcélú használatában egyező másik ingatlant (a továbbiakban: csereingatlan) biztosít;
d) megterheléséhez, ha annak célja közszolgáltatás vagy közüzem működésének biztosítása a közszolgáltató javára történő szolgalmi jog, használati jog, vezetékjog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzése.
(6) Az (5) bekezdésben meghatározott méltányosság iránti kérelemhez jogszabályban meghatározott okiratokat, terveket és adatokat kell csatolni. A méltányossági eljárás szabályait jogszabály határozza meg.
(7) Kizárólag sportcélú használatra létrehozott repülőtér esetében az (5) bekezdés szerinti méltányosság gyakorlásának feltétele a közlekedésért felelős miniszter egyetértése.
(8) Az (5) bekezdés szerinti méltányosság gyakorlásakor a természet védelméről szóló törvény rendelkezéseit figyelembe kell venni.”
- (2) Az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1996. évi LXV. törvény 5. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(9) Az (5) bekezdés b) pontja alapján szerzett vagy épített sportcélú ingatlanra és a csereingatlanra e törvényt alkalmazni kell, azzal, hogy az elidegenítési és terhelési tilalom időtartamát a méltányossággal érintett ingatlan tulajdonjogának megszerzésétől kell számítani.”
- 3. §** Az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1996. évi LXV. törvény a következő 15. §-sal egészül ki:
„15. § Az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló törvény módosításáról szóló 2012. évi LXXX. törvénnyel megállapított 5. § (5)–(9) bekezdését az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló törvény módosításáról szóló 2012. évi LXXX. törvény hatálybalépésekor fennálló elidegenítési és terhelési tilalom tekintetében is alkalmazni kell.”
- 4. §** Az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1996. évi LXV. törvény a következő 16. §-sal egészül ki:
„16. § 2012. január 1-je után ingyenesen szerzett sportcélú ingatlanok esetében az 5. § (5) bekezdés a) és b) pontjában foglalt rendelkezések nem alkalmazhatóak.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2012. június 18-i ülésnapján fogadta el.

- 5. §** Az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1996. évi LXV. törvény
5. § (4) bekezdésében az „Az ingatlanon” szövegrész helyébe az „A sportcélú ingatlanon” szöveg,
 7. § (1) bekezdésében az „ingatlanok” szövegrész helyébe a „sportcélú ingatlanok”, az „az ingatlan” szövegrész helyébe az „a sportcélú ingatlan” szöveg,
 7. § (2) bekezdésében az „(1) bekezdésének b) pontjában” szövegrész helyébe a „(4) bekezdésében” szöveg,
 - 7/A. § (1) bekezdésében az „az 1. §-ban megjelölt és a 3. vagy 4. §-ban foglalt szervezet tulajdonába adott” szövegrész helyébe az „a sportcélú” szöveg, az „(1) bekezdésének b) pontjában” szövegrész helyébe a „(4) bekezdésében” szöveg, az „az ingatlant annak a 3. vagy 4. § szerinti” szövegrész helyébe az „a sportcélú ingatlan” szöveg,
 - 7/A. § (2) bekezdésében az „Az ingatlan” szövegrész helyébe az „A sportcélú ingatlan” szöveg lép.
- 6. §** Hatályát veszti az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1996. évi LXV. törvény
7. § (1) bekezdésében az „az 5. § (1) bekezdésében foglalt feltételek teljesülését” szövegrész és az „az Áht., illetőleg az ÁPV Rt.-nél a Priv. tv. rendelkezései szerint” szövegrész,
 8. §-a.
- 7. §** Ez a törvény 2012. július 1. napján lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

**2012. évi LXXXI. törvény
a sporthuliganizmus jelensége elleni fellépés érdekében szükséges egyes törvények módosításáról
szóló 2011. évi CIV. törvény módosításáról***

- 1. §** (1) A sporthuliganizmus jelensége elleni fellépés érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CIV. törvény 25. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) E törvény 16. §-a 2013. július 1-jén lép hatályba.”
- (2) A sporthuliganizmus jelensége elleni fellépés érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CIV. törvény a következő 25/A. §-sal egészül ki:
„25/A. § Ez a törvény 2013. július 2-án hatályát veszti.”
- 2. §** Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

* A törvényt az Országgyűlés a 2012. június 18-i ülésnapján fogadta el.

**2012. évi LXXXII. törvény
a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény módosításáról***

- 1. §** A kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Tv.) 32. § (1) bekezdése a következő f) és g) ponttal egészül ki:
[A kisajátítási határozat bírósági felülvizsgálata során a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény XX. fejezetének rendelkezéseit azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy]
„f) a bíróság a közigazgatási határozatot megváltoztathatja, kivéve, ha a kisajátítási hatóság a kisajátítást kérő kérelmét arra hivatkozva utasította el, hogy nincs helye kisajátításnak, és a közigazgatási határozat ezen rendelkezése jogszabálysértő; ebben az esetben a bíróság a közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi, és a kisajátítási hatóságot új eljárásra kötelezi,
g) az f) pont alapján hozott bírósági ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.”
- 2. §** A Tv. a következő 42. §-sal egészül ki:
„42. § E törvénynek a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény módosításáról szóló 2012. évi LXXXII. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) megállapított 32. § (1) bekezdés f) és g) pontját a Módtv. hatálybalépését követően indult bírósági eljárásokban kell alkalmazni.”
- 3. §** Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

* A törvényt az Országgyűlés a 2012. június 18-i ülésnapján fogadta el.

III. Kormányrendeletek

A Kormány 131/2012. (VI. 27.) Korm. rendelete a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 83. § (2) bekezdés k) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

- 1. §** A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 37. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:
„(5) Az Ebtv. 39/B. §-a, 52/A. §-a és 55/A. §-a szerinti előleget a jogosultság kezdő napján érvényes minimálbér alapulvételével kell megállapítani, kivéve, ha a rendelkezésre álló adatok alapján a jövedelem összege a minimálbér összegét nem éri el, ebben az esetben a rendelkezésre álló adatok alapján kell az előleget megállapítani.”
- 2. §** (1) A Kr. 39. §-a a következő (1) bekezdéssel egészül ki:
„(1) Ha a táppénz, a terhességi-gyermekágyi segély, a gyermekgondozási díj, a baleset üzemiségének megállapítása és a baleseti táppénz iránti kérelem – ideértve az Ebtv. 52/A. § (4) bekezdése szerinti esetet is – benyújtásakor rendelkezésre álló adatok alapján az igény teljes mértékben teljesíthető, az ügyintézési határidő tizennyolc nap. Ebben az esetben nem alkalmazható a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 33. § (3) bekezdése.”
(2) A Kr. 39. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:
„(1a) Ha az (1) bekezdés szerinti kérelem a kérelem benyújtásakor rendelkezésre álló adatok alapján nem bírálható el, az ügyintézési határidő harminc nap.”
- 3. §** A Kr. 39/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A gyermekgondozási díj iránti kérelemhez a gyermek születési anyakönyvi kivonatának másolatát csak abban az esetben kell csatolni, ha ugyanazon gyermekre vonatkozóan a gyermekgondozási díjat más személy igényli, mint aki részére a terhességi-gyermekágyi segélyt megállapították.”
- 4. §** A Kr. 41. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Amennyiben a biztosított a terhességi-gyermekágyi segélyt a szülést megelőző időponttól kéri, a szülés várható időpontját a terhesállományba vételt igazoló orvosi igazolással, vagy ha a szülő nőt nem vették terhesállományba, akkor a terhesgondozási könyv másolatával kell igazolni. A szülést megelőző időponttól való igénylés esetén, illetve ha a foglalkoztatónál kifizetőhely működik, a gyermek születésének tényét a szülést követően, a születési anyakönyvi kivonat másolatával igazolni kell. A terhességi-gyermekágyi segélyre való jogosultság perinatális halottvizsgálati bizonyítvánnyal is igazolható.”
- 5. §** (1) A Kr. 45. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(5) A baleset üzemiségének jogerős megállapításáig a társadalombiztosítási támogatással rendelt gyógyszer, gyógyászati segédeszköz, gyógyászati ellátás árához, illetve az Ebtv. 23. § b)–c) pontja szerint részleges térítés mellett igénybe vett fogászati ellátáshoz a térítési díj a biztosítottat terheli. A kezelőorvos az üzemi balesettel összefüggésben rendelt ellátásokról igazolást állít ki, melyet a baleset üzemiségét megállapító jogerős határozat kézhezvételét követő öt munkanapon belül megküld az egészségbiztosítási szakigazgatási szerv vagy a társadalombiztosítási kifizetőhely részére.”
(2) A Kr. 45. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:
„(6) A baleset üzemiségét megállapító egészségbiztosítási szakigazgatási szerv vagy társadalombiztosítási kifizetőhely a kezelőorvostól beérkező, a baleset üzemiségével összefüggő ellátásokról kiállított igazolást a baleset üzemiségének

elismeréséről szóló határozattal együtt az igazolás beérkezését követő 8 napon belül megküldi a biztosított lakóhelye szerint illetékes OEP szervezeti egységének, aki a biztosított által megfizetett térítési díjakat soron kívül visszafizeti.”

6. § A Kr. 50. §-a a következő (8) és (9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet módosításáról szóló 131/2012. (VI. 27.) Korm. rendelettel (a továbbiakban: Mód.R2.) megállapított 37. § (5) bekezdését, 39. § (1) bekezdését, 39. § (1a) bekezdését, 39/A. § (1) bekezdését, 41. § (2) bekezdését a 2012. június 30-át követően benyújtott kérelmek tekintetében kell alkalmazni.

(9) A Mód.R2.-vel megállapított 45. § (5) és (6) bekezdését a 2012. június 30-át követően bekövetkezett balesetek tekintetében kell alkalmazni.”

7. § Hatályát veszti a Kr.

- a) 39/A. § (2) bekezdése, és
- b) 45. § (7) bekezdése.

8. § Ez a rendelet 2012. július 1-jén lép hatályba, és 2012. július 2-án hatályát veszti.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletei, valamint az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendeletei

A Magyar Nemzeti Bank elnökének 15/2012. (VI. 27.) MNB rendelete a pénzforgalom lebonyolításáról szóló 18/2009. (VIII. 6.) MNB rendelet módosításáról szóló 12/2012. (VI. 12.) MNB rendelet módosításáról

A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2011. évi CCVIII. törvény 65. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2011. évi CCVIII. törvény 4. § (5) bekezdésében és 19. § (2) bekezdésében meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. § A pénzforgalom lebonyolításáról szóló 18/2009. (VIII. 6.) MNB rendelet módosításáról szóló 12/2012. (VI.12.) MNB rendelet 10. § (1) bekezdésének a pénzforgalom lebonyolításáról szóló 18/2009. (VIII. 6.) MNB rendelet 21. §-át módosító rendelkezése az „A 16. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti” szövegrész helyett az „A 16. § (1) bekezdés a) pontja szerinti” szöveggel lép hatályba.
2. § Ez a rendelet 2012. június 30-án lép hatályba és 2012. július 2-án hatályát veszti.

Simor András s. k.,
a Magyar Nemzeti Bank elnöke

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai és végzései

Az Alkotmánybíróság 30/2012. (VI. 27.) AB határozata utólagos normakontrollra irányuló indítvány elutasításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése jogszabály alaptörvény-ellenességének utólagos vizsgálatára, továbbá mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség megállapítására irányuló eljárásban – *dr. Balogh Elemér, dr. Holló András, dr. Kovács Péter és dr. Lévy Miklós* alkotmánybírók párhuzamos indokolásával, valamint *dr. Bragyova András, dr. Kiss László, dr. Paczolay Péter és dr. Stumpf István* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság a sztrájkról szóló 1989. évi VII. törvény 3. § (2) bekezdés második mondata alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére, valamint a mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megszüntetésére irányuló indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. 1.1. Az állampolgári jogok országgyűlési biztosa az Alkotmánybíróságnál kezdeményezte a sztrájkról szóló 1989. évi VII. törvény (a továbbiakban: Sztrájk tv.) 3. § (2) bekezdés második mondata alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványában kifejtett álláspontja szerint az Alkotmány 8. § (2) bekezdésébe ütközött a sztrájk jog olyan korlátozása, amely az államigazgatási szervek vonatkozásában a Kormány és az érintett szakszervezetek megállapodására bízta a sztrájk gyakorolhatósága szabályainak meghatározását. Az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált, a jogállamisághoz fűződő jogbiztonság sérelmét látta az állampolgári jogok országgyűlési biztosa az „államigazgatási szervek” megfogalmazásban, amely szerinte nem egyértelmű a tekintetben, hogy a köztisztviselők mely csoportjaira terjed ki.
Az Alkotmány 2. § (1) bekezdését, a 8. § (2) bekezdését és a 70/C. § (2) bekezdését sértő, mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását kérte az állampolgári jogok országgyűlési biztosa amiatt, hogy a Sztrájk tv. a) nem állapítja meg egyértelműen a sztrájk gyakorlására jogosultak körét, b) nem határozza meg a „szolidaritási sztrájk” fogalmát, gyakorlásának feltételeit, c) nem tartalmazza az egyeztető eljárás lefolytatásának garanciális szabályait, d) nem határozza meg „az elégséges szolgáltatást” és e) nem tartalmaz rendelkezést arra vonatkozóan, hogy „mely időpontban és milyen módon” kell bejelenteni a sztrájkot.
- 1.2. Az Alkotmánybíróság felhívására az állampolgári jogok országgyűlési biztosának jogutódja, az alapvető jogok biztosa az indítványt – az alábbiak szerint – fenntartotta.
Kérte, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg az időközben módosított Sztrájk tv. 3. § (2) bekezdésének második mondatát, mivel az „ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével (a jogállamiság elvével és az ebből következő jogbiztonság követelményével), valamint az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében, az Alaptörvény XVII. cikk (2) bekezdésében (sztrájkhoz való jog) foglaltakkal”. Érvelése szerint „nem lehet [a] Kormány és az érintett szakszervezetek megállapodásának tárgya a munkabeszüntetés gyakorolhatósága, mivel a sztrájkhoz való jog lényeges tartalmát kizárólag törvényben lehet korlátozni”.
Kérte továbbá mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapítását amiatt, hogy a Sztrájk tv. a) nem rendelkezik kellő egyértelműséggel a sztrájk jog gyakorlására jogosultak köréről, b) nem határozza meg az ún. szolidaritási sztrájk fogalmi elemeit, gyakorolhatósága feltételeit és korlátait, különös tekintettel a politikai sztrájk tilalmára, c) nem tartalmazza az egyeztető eljárás lefolytatására vonatkozó alapvető garanciális szabályokat és d) nincs rendelkezés arra vonatkozóan, hogy a sztrájk megkezdése előtt a sztrájkot mely időpontban és milyen módon kell bejelenteni. Mindez az alapvető jogok biztosa szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, az I. cikk (3) bekezdését és a XVII. cikk (2) bekezdését sérti. Az alaptörvény-ellenesség indokolásaként kérte az első indítványában kifejtettek figyelembe vételét.

- 1.3. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 71. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a 73. § (1) bekezdésére figyelemmel az Alkotmánybíróság az alapvető jogok biztosának indítványát érdemben vizsgálta.

II. 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

„B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„I. cikk

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

„XVII. cikk

(2) Törvényben meghatározottak szerint a munkavállalóknak, a munkaadóknak, valamint szervezeteiknek joguk van ahhoz, hogy egymással tárgyalást folytassanak, annak alapján kollektív szerződést kössenek, érdekeik védelmében együttesen fellépjenek, vagy munkabeszünetet tartssanak.”

2. A Sztrájk tv. érintett rendelkezése:

„3. § (2) Nincs helye sztrájknak az igazságszolgáltatási szerveknél, a Magyar Honvédségnél, a rendvédelmi, rendészeti szerveknél és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatoknál. Az államigazgatási szerveknél a Kormány és az érintett szakszervezetek megállapodásában rögzített sajátos szabályok mellett gyakorolható a sztrájk joga, de a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál a hivatásos állományúak nem jogosultak a sztrájkjog gyakorlására.”

III. Az indítvány nem megalapozott.

- 1.1. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatálybalépését megelőzően hozott döntései további alkalmazhatóságával kapcsolatban már állást foglalt. Hangsúlyozta, hogy az Alaptörvény szerint az „Alkotmánybíróság feladata az Alaptörvény védelme. Az Alkotmánybíróság az újabb ügyekben felhasználhatja azokat az érveket, amelyeket az Alaptörvény hatálybalépése előtt hozott korábbi határozata az akkor elbírált alkotmányjogi kérdéssel összefüggésben tartalmazott, feltéve, hogy az Alaptörvény konkrét – az előző Alkotmányban foglaltakkal azonos vagy hasonló tartalmú – rendelkezései és értelmezési szabályai alapján ez lehetséges. Az Alkotmánybíróság az egyes hatásköreiben eljárva alkotmányértelmezést végez, akkor is, ha ez nem elvont, mint az Abtv. 38. § (1) bekezdése szerinti hatáskörben, hanem jogszabály vagy bírói döntés vizsgálatához kapcsolódik. Az egyes intézményekről, alapelvekről és rendelkezésekről kialakított értelmezése a határozataiban található meg. Az Alkotmánybíróságnak azokra az alapértékekre, emberi jogokra és szabadságokra, továbbá alkotmányos intézményekre vonatkozó megállapításai, amelyek az Alaptörvényben nem változtak meg alapvetően, érvényesek maradnak. Az előző Alkotmányon alapuló alkotmánybírósági döntésekben kifejtett elvi jelentőségű megállapítások értelemszerűen irányadók az Alaptörvényt értelmező alkotmánybírósági döntésekben is. Ez azonban nem jelenti az előző Alkotmányon alapuló határozatokban kifejtettek vizsgálódás nélküli, mechanikus átvételét, hanem az előző Alkotmány és az Alaptörvény megfelelő szabályainak összevetését és gondos mérlegelést kíván. Ha az összevetésnek az az eredménye, hogy az alkotmányjogi szabályozás változatlan vagy jelentős mértékben hasonló, az átvételnek nincs akadálya. Másrészt az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kellene indokolni” [22/2012. (V. 11.) AB határozat, Magyar Közlöny 2012. évi 57. szám, 9737, 9737–9740.].

- 1.2. Az alapvető jogok biztosa a Sztrájk tv. 3. § (2) bekezdése második mondatának alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, az I. és a XVII. cikkével való ellentétre alapította. Az Alkotmánybíróság elsőként – mivel a második indítvány az első indítványban foglaltakra utalt vissza – a felhívott alaptörvénybeli és alkotmányi rendelkezéseket tekintette át.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és az Alkotmány 2. § (1) bekezdése azonosan deklarálja az ún. jogállam klauzulát.

Az Alaptörvény I. cikke az Alkotmány 8. § (2) bekezdésével szövegszerűen megegyezik annyiban, miszerint az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvénynek kell megállapítania. Az Alkotmány 8. § (2) bekezdése kimondta, hogy alapvető jog lényeges tartalmát törvény sem korlátozhatta. A korlátozás további követelményeit viszont az Alkotmánybíróság fogalmazta meg az ún. alapjogi tesztben, melynek lényege, hogy az „állam akkor nyúlhat az alapjog korlátozásának eszközeihez, ha másik alapvető jog és szabadság védelme vagy érvényesülése, illetve egyéb alkotmányos érték védelme más módon nem érhető el. Az alapjog korlátozásának alkotmányosságához tehát önmagában nem elegendő, hogy az másik alapjog vagy szabadság védelme vagy egyéb alkotmányos cél érdekében

történik, hanem szükséges, hogy megfeleljen az arányosság követelményeinek: az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlya megfelelő arányban legyen egymással. A törvényhozó a korlátozás során köteles az adott cél elérésére alkalmas legenyhébb eszközt alkalmazni. Alkotmányellenes a jog tartalmának korlátozása, ha az kényszerítő ok nélkül, önkényesen történik, vagy ha a korlátozás súlya az elérni kívánt célhoz képest aránytalan” [30/1992. (V. 26.) AB határozat, ABH 1992, 167, 171.]. Az Alaptörvény lényegében ezt az értelmezést követi, amikor akként rendelkezik, hogy alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan korlátozható. Ugyancsak tartalmi azonosság állapítható meg az Alaptörvény I. cikkében és az Alkotmány 8. § (2) bekezdésében a lényeges tartalom védelméről.

Nem található érdemi különbség a sztrájkjog szabályozásában sem. Mind az Alaptörvény, mind az Alkotmány szerint a sztrájk (vagy munkabeszüntetés) törvényben szabályozottak szerint gyakorolható.

Minderre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítvány elbírálása során eddig kialakított gyakorlatát vette alapul.

- 2.1. A sztrájkjog gyakorlásának korlátozását (kizárását) az Alkotmánybíróság korábban már több alkalommal, több szempontból vizsgálta.

A 88/B/1999. AB határozatában (ABH 2006, 1188.) összefoglalóan megállapította, hogy a sztrájkjog az alapvető jogokat és kötelezettségeket szabályozó fejezetben a gazdasági, szociális jogok között nyert elhelyezést. Az Alkotmánybíróság szerint az „Alkotmány 70/C. § (2) bekezdése alapján a sztrájkjog egy olyan sajátos alkotmányos jog, amely az Alkotmány rendelkezésénél fogva törvény által korlátozottan, »az ezt szabályozó törvény keretei között« gyakorolható. Az Alkotmány e szabályozási módjából következően a törvényhozó nagyobb szabadsággal rendelkezik a sztrájkhoz való jog szabályozásában, mint más, alanyi jogi jellegű alapvető alkotmányos jogok esetén. A sztrájkjog nem alanyi jogi természetű alapvető jog, nem áll az Alkotmány 8. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés védelme alatt, így a sztrájkjog szabályozása során a törvényhozó szélesebb körű felhatalmazással rendelkezik a sztrájkjog korlátozására is. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a törvényhozónak ez a felhatalmazása alkotmányos korlátok nélküli. Abból, hogy sztrájkjog az Alkotmány által szabályozott jog, következik az, hogy a törvényhozó köteles biztosítani a sztrájkjog gyakorlásának feltételeit, a sztrájkjog gyakorlásából való kizárásnak csak alkotmányos indokból, valamely alkotmányos jog, alkotmányos érték, cél védelme érdekében van helye.” (ABH 2006, 1188, 1195.). Az Alkotmánybíróság ebben a határozatában a honvédelmi és rendvédelmi szervek által ellátott sajátos, az alkotmányos rend és az alapvető emberi jogok védelmében megnyilvánuló feladatok jellegére figyelemmel nem találta alkotmányellenesnek az ezen szervek személyi állományába tartozó köztisztviselőkre és közalkalmazottakra vonatkozó sztrájktilalmat (ABH 2006, 1188.).

Hasonlóan foglalt állást az Alkotmánybíróság a sztrájkjog kizárásáról az igazságszolgáltatási szervek tekintetében a 673/B/1990. AB határozatában. Az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy az igazságszolgáltatás tagjainak a sztrájkja mások alapvető jogainak érvényesítését veszélyeztetné, súlyosabb esetben ténylegesen megakadályozná. Az állampolgári jogok védelme, e védelem hatékonysága, illetve annak a biztosítása szükségessé teszi az igazságszolgáltatás tagjai sztrájkjogának messzemenő korlátozását – gyakorlatilag annak eltörlését – mivel enélkül mások alapvető jogainak védelme nem biztosítható (ABH 1992, 446, 447–448.).

- 2.2. A jelen ügyben vizsgált rendelkezés értelmében az államigazgatási szerveknél gyakorolható a sztrájk joga, de csak a Kormány és az érintett szakszervezetek megállapodásában rögzített sajátos szabályok mellett. Az alapvető jogok biztosa szerint ez a korlátozás azért alaptörvény-ellenes, mert nem a törvény állapítja meg a feltételeket.

Az Alkotmánybíróság – a már hivatkozott 88/B/1999. AB határozatára (ABH 2006, 1188.) figyelemmel – abból indult ki, hogy a sztrájkjog egy sajátos, nem alanyi jogi természetű alapvető jog, amely nem áll alapjogi védelem alatt, ezért a szabályozása során a törvényhozó felhatalmazással rendelkezik a korlátozására is. Alaptörvényben foglalt jog lévén azonban a szabályozás nem korlátlan: a törvényhozó köteles biztosítani a sztrájkjog gyakorlásának feltételeit, a sztrájkjog gyakorlásából való kizárásnak csak valamely Alaptörvényben megfogalmazott jog, érték, cél védelme érdekében, azzal arányosan van helye.

Az Alkotmánybíróság ebben az esetben először is azt állapította meg, hogy a végrehajtó hatalom feladatait ellátó államigazgatási szervek zavartalan és folyamatos működéséhez fűződő érdek alapos indoka a sztrájkjog korlátozásának. Nem találta az Alaptörvény szempontjából aggályosnak az Alkotmánybíróság önmagában azt a törvényi megoldást, amely a Kormány és az érintett szakszervezetek megállapodására utalta a feltételek meghatározását. (Ezt a Megállapodást a Kormány a Közzsolgálati Szakszervezetek Szövetségével, a Közalkalmazottak Szakszervezetével, a Belügyi Dolgozók Szakszervezetével, az Adó- és Pénzügyi Dolgozók Országos Szakszervezeti Tanácsával, a Társadalombiztosítási Dolgozók Szakszervezetével és a Közegészségügyi Szakszervezettel 1994. január 13. napján megkötötte, melyhez a Községi Önkormányzatok Országos Szövetsége, a Magyar

Faluszövetség, a Kisvárosi Önkormányzatok Szövetsége, a Megyei Jogú Városok Szövetsége, a Megyei Önkormányzatok Országos Szövetsége, a Magyar Önkormányzatok és Önkormányzati Képviselők Szövetsége, valamint a Települési Önkormányzatok Országos Szövetsége csatlakozott. A Megállapodást a Magyar Közlöny 1994. évi 8. számában tették közzé.) Az Alkotmánybíróság kezdetektől követett gyakorlata, hogy „nem mindenfajta összefüggés az alapjogokkal követeli meg a törvényi szintű szabályozást. Valamely alapjog tartalmának meghatározása és lényeges garanciáinak megállapítása csakis törvényben történhet, törvény kell továbbá az alapjog közvetlen és jelentős korlátozásához is. Közvetett és távoli összefüggés esetében azonban elegendő a rendeleti szint is. Ha nem így lenne, mindent törvényben kellene szabályozni” [64/1991. (XII. 17.) AB határozat, ABH 1991, 297, 300.]. A Sztrájk tv. támadott rendelkezése nem zárja ki az államigazgatási szervek tekintetében a sztrájkhoz való jogot. Az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy önmagában a sztrájk gyakorlása valamennyi részletszabályának a megállapítása nem csak törvényi szinten lehetséges. Különösen nem kifogásolható a feltételek kialakításában az érintettek részvétele. Minderre figyelemmel az Alkotmánybíróság az alaptörvény-ellenességet – ebben a tekintetben – nem állapította meg.

- 2.3. Az alapvető jogok biztosa szerint a Sztrájk tv. 3. § (2) bekezdésében szereplő „államigazgatási szervek” megfogalmazás nem egyértelmű, ami a jogbiztonságot sérti. Az Alkotmánybíróság szerint a jogállamiság részét képező jogbiztonságból „nem következik a jogalkotónak olyan kötelezettsége, hogy minden fogalmat minden jogszabályban külön meghatározzon. Ha a jogrendszer valamelyik eleme már tartalmaz egy adott fogalomra vonatkozó meghatározást, akkor az – eltérő rendelkezés hiányában – más jogszabályok alkalmazása során is érvényesül” [71/2002. (XII. 17.) AB határozat, ABH 2002, 417, 424.]. Mivel az államigazgatási szervek körét a hatályos jogban több jogszabály is definiálja, mint például a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 1. § (2)–(4) bekezdései, a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvénnyel összefüggő átmeneti, módosuló és hatályát vesztes szabályokról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2012. évi V. törvény 2. § (8) bekezdés c) pontja, ezért az Alaptörvény B) cikkének sérelmét az Alkotmánybíróság nem állapította meg.

Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel az indítványt ebben a részében elutasította.

3. Az alapvető jogok biztosa több kérdésben kezdeményezte mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását. Az Abtv. 71. § (2) bekezdése értelmében 2012. január 1-jével megszűnt a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megszüntetése iránt kezdeményezett minden eljárás, kivéve, ha annak indítványozója a Kormány, az országgyűlési képviselők egynegyede vagy az alapvető jogok biztosa volt. Az Alkotmánybíróság ezért a jelen ügyben az alapvető jogok biztosa indítványát ebben a vonatkozásában is érdemben vizsgálta.

Az alapvető jogok biztosa a mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet arra alapította, hogy a törvényhozó bizonyos kérdéseket a Sztrájk tv.-ben nem, vagy nem megfelelően szabályozott. A Sztrájk tv.-t időközben a jogalkotó módosította. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata, hogy utólagos normakontroll keretében a hatályos rendelkezéseket vizsgálja (36/J/1990. AB végzés, ABH 1991, 669, 671.), ezért vizsgálatát az elbíráláskor hatályos szabályozás tekintetében folytatta le.

Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 49. § (1) bekezdése értelmében a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet az Alkotmánybíróság akkor állapította meg, ha a jogalkotó szerv a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta és ezzel alkotmányellenességet idézett elő. Az Alkotmánybíróság következetesen érvényesített álláspontja, hogy a jogalkotói mulasztásnak és az alkotmányellenes helyzetnek együttesen kell fennállnia [22/1990. (X. 16.) AB határozat, ABH 1990, 83, 86.; 37/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 227, 232.]. A jogalkotói feladat elmulasztása önmagában nem feltétlenül jelent alkotmányellenességet [14/1996. (IV. 24.) AB határozat, ABH 1996, 56, 58–59.; 479/E/1997. AB határozat, ABH 1998, 967, 968–969.; 1080/D/1997. AB határozat, ABH 1998, 1045, 1046.; 10/2001. (IV. 12.) AB határozat, ABH 2001, 123, 131.]. A mulasztásból következő alkotmányellenes helyzetet pedig mindenkor konkrét vizsgálat eredményeként lehet megállapítani [35/2004. (X. 6.) AB határozat, ABH 2004, 504, 508.]. A mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség egyik esete, ha a jogalkotó nem megfelelő tartalommal szabályozott és ezáltal keletkezett alkotmányellenes helyzet [15/1998. (V. 8.) AB határozat, ABH 1998, 132, 138.; 4/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 52, 63.].

Az alapvető jogok biztosa az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, az I. cikk (3) bekezdését és a XVII. cikk (2) bekezdését sértő jogalkotói mulasztást abban látta, hogy a Sztrájk tv. a) nem rendelkezik kellő egyértelműséggel a sztrájkjog gyakorlására jogosultak köréről, b) nem határozza meg az ún. szolidaritási sztrájk fogalmi elemeit, gyakorolhatósága feltételeit és korlátait, különös tekintettel a politikai sztrájk tilalmára, c) nem tartalmazza az egyeztető eljárás lefolytatására vonatkozó alapvető garanciális szabályokat és d) nincs rendelkezés arra vonatkozóan, hogy a sztrájk

megkezdése előtt a sztrájkot mely időpontban és milyen módon kell bejelenteni. Az Alkotmánybíróság az alapvető jogok biztosa által megjelölt kérdéseket – a hatályos jogi szabályozásra figyelemmel – egyenként vizsgálta meg. Az Alkotmánybíróság vizsgálata annak megállapítására irányult, hogy a sztrájkhoz való jog rendeltetésszerű gyakorlásához elengedhetetlenül szükséges-e a hiányolt szabályozás, és amennyiben igen, akkor a szabályozási hiány az Alaptörvény sérelmét eredményezi-e, különös tekintettel arra a jogalkotói – a törvényjavaslathoz fűződő indokolásban megfogalmazott – célra, hogy a Sztrájk tv. a nemzetközi gyakorlattal összhangban „csak a legáltalánosabb kérdéseket érinti, ugyanis a részletekbe menő szabályozás szükségképpen jogalkalmazási problémákhoz vezetne”. Megjegyzi továbbá az Alkotmánybíróság, hogy a 88/B/1999. AB határozatában éppen a Sztrájk tv. 3. § (2) bekezdésének vizsgálata során általános érvénnyel állapította meg, hogy a Sztrájk tv. „szabályozza a sztrájkjog gyakorlására jogosultak körét, azt, hogy mely célból van lehetőség sztrájkra, rendezi a jogszerű sztrájk anyagi jogi és eljárási feltételeit, megállapítja sztrájkjog érvényesülését, a jogszerű sztrájkban résztvevők védelmét biztosító garanciális rendelkezéseket, meghatározza azokat az eseteket, amikor a sztrájk jogellenesnek minősül” (ABH 2006, 1188, 1195.).

- 3.1. Az alapvető jogok biztosa szerint nem egyértelmű a sztrájkjog gyakorlására jogosultak köre, ideértve a sztrájk kezdeményezésére és az abban való részvételre jogosultakat. A Sztrájk tv. a „dolgozók” kifejezést használja, mint a sztrájkhoz való jog gyakorlására jogosult alanyi kört. Ez általános fogalom, az Alkotmánybíróság szerint egyértelmű, magában foglal minden foglalkoztatásra irányuló jogviszonyban munkát végző személyt. A sztrájkjog pedig kiterjed mind a sztrájk kezdeményezésére, mind az abban való részvételre. Az általános fogalmak használatával összefüggésben az 55/2001. (XI. 29.) AB határozatában (ABH 2001, 442.) az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy „a jogszabályok világossága, áttekinthetősége érdekében célszerű, ha a törvényhozó kerüli azoknak a helyzeteknek a teljeskörű felsorolását, melyekre a jogszabály adott rendelkezését alkalmazni kell; az életviszonyok folytonos alakulása, változásai következtében e helyzetek kimerítő felsorolása reménytelen vállalkozás volna. Ha pedig újból és újból kiderülne, hogy a törvény hatályát ki kell terjeszteni olyan helyzetekre is, melyekre a törvényhozó eredetileg nem gondolt vagy nem gondolhatott, ez a sorozatos törvénymódosítások kényszere folytán az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság egyik elemére, a jogbiztonságra nézve jelentene veszélyt. Ezért alkotmányossági szempontból önmagában nem eshet kifogás alá, ha a törvényhozó (...) általános fogalmakat alkalmaz” (ABH 2001, 442, 461.). Minderre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt ebben a részében, mint megalapozatlant, elutasította.
- 3.2. A szolidaritási sztrájkjal kapcsolatos mulasztással összefüggésben az Alkotmánybíróság elsőként ismét utal a Sztrájk tv. javaslatához fűzött indokolásra, miszerint kifejezetten törvényhozói cél volt a szolidaritási sztrájk sajátos szabályozása, tekintettel arra, hogy „az ilyen típusú sztrájk olyan munkáltatónál is hátrányt okozhat, amelyiknek a sztrájkkövetelés orvoslására nincs lehetősége, indokolt különleges garancia a sztrájk jogszerűségét illetően. Ezért ilyen sztrájkot csak a szakszervezet kezdeményezhet”. A fogalmát a törvény ugyan nem határozza meg, de annak jelentése a köztudatban egyértelmű, az ún. idegen cél érdekében való munkabeszüntetés a szolidaritási vagy szimpátia sztrájk (lásd a tényleges bírói gyakorlatot illetően: EBH2005. 1253, Legfelsőbb Bíróság Határozatainak Hivatalos Gyűjteménye 2005/1.). Az Alkotmánybíróság szerint önmagában az, ha „a jogrendszer nem definiál egyes, a jog- és a köznyelvben egyaránt bevezetett fogalmakat és kifejezéseket, nem eredményez sem értelmezhetetlenséget, sem pedig önkényes jogalkalmazást” (460/E/2000. AB határozat, ABH 2008, 1726, 1734.; lásd még: 983/B/2009. AB határozat, ABK 2011. november 1149, 1151.; 145/B/2000. AB határozat, ABH 2008, 1655, 1667–1670.)
Az Alkotmánybíróság ezért az alaptörvény-ellenességet e tekintetben sem állapította meg.
- 3.3. Az egyeztető eljárás szabályozási hiányosságaival összefüggésben az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a jogalkotó az eredeti indítvány benyújtását követően az „értelemzavaró” jogszabályi hivatkozást pontosította, miszerint „a vitatott kérdést érintő egyeztető eljárás” helyett, „a vitatott kérdést érintő kollektív munkaügyi vitában megtartott” egyeztetésről rendelkezik. A kollektív munkaügyi vita szabályait pedig mind az általános munkajogi szabályokat megállapító (a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 194/G. §–197. §), mind a speciális munkajogi szabályokat tartalmazó ágazati törvények tartalmazzák. A jogalkotói feladat elmulasztása tehát ebben a tekintetben sem volt megállapítható.
- 3.4. Hasonlóképpen nem találta megalapozottnak az Alkotmánybíróság a sztrájk bejelentésének időpontjára és módjára irányuló szabályokat hiányoló indítványt. Az Alkotmánybíróság szerint ugyanis a sztrájkjog gyakorlásához nem kényszerítően szükséges annak törvényi meghatározása, hogy az egyeztető eljárást követően mikor és milyen módon kell a sztrájkot bejelenteni. „A jogalkotásra tartozik annak eldöntése, hogy valamely élethelyzetet szabályoz-e és milyen részletességgel. Ebből a szempontból alkotmányossági kérdést csak az vet fel, ha a szabályozás hiányossága

alapvető jog vagy az Alkotmányban deklarált alkotmányos elv érvényesülését gátolja" (1621/E/1992. AB határozat, ABH 1993, 765, 766.).

A fentiek alapján az Alkotmánybíróság a mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapítására és megszüntetésére irányuló indítványt elutasította.

A határozat Magyar Közlönyben való közzététele az Abtv. 44. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2012. június 26.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter alkotmánybíró párhuzamos indokolása

A többségi határozat indokolását az alábbiakkal egészítem ki. Az indítványban érintett problémakör megítélésem szerint szorosan összefügg egy nagy horderejű kérdéssel, amelyet az indítvány nem exponált, hogy ti. a nemzetközi szerződési kötelezettségekkel inkonformmá vált a magyar jogi megoldás. Felmerül a kérdés, hogy ennek vizsgálata hivatalból elvégezhető, illetve elvégezendő-e. Az Abtv. 32. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközését bármely eljárása során hivatalból vizsgálja. E jogkör gyakorlása különösen indokolt akkor, amikor kiemelkedő fontossággal bíró vállalt nemzetközi jogi kötelezettségek nem teljesítését az arra illetékes nemzetközi fórumok megállapították, azonban a jogalkotó, illetve a végrehajtó hatalom nem tudta saját hatáskörében a nemzetközi jog és a magyar jog közötti összhangot helyreállítani. Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése kimondja, hogy Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját, vagyis a sztrájkjogra vonatkozó hazai jogi szabályozásnak is összhangban kell lennie a vállalt nemzetközi kötelezettségekkel. Minderre figyelemmel jelen eljárásban indokolt azon dokumentumok elemzése is, amelyek az Európa Tanácsban az Európai Szociális Karta keretében Magyarország által tett vállalások tekintetében a sztrájkjogot illetően születtek, és tanulmányozni kell az Emberi Jogok Európai Bíróságának az egyesülési jogról a szakszervezeti jogok vonatkozásában kifejlesztett ítélkezési gyakorlatát és annak újabb, de megszilárdultnak tekinthető tendenciáit.

1. Az Európai Szociális Karta kihirdetéséről az 1999. évi C. törvény rendelkezett. A Kartában foglalt, a tagállamok választásától függő opciók közül az 1999. július 8-án elhelyezett, a megerősítésről szóló okirat a 6. cikk 4. pontját is megjelölte, mint a magyar állam által vállalt kötelezettséget.

„6. cikk A béralkuhoz való jog

A béralku megkötésére irányuló tárgyalások folytatására való jog tényleges gyakorlásának biztosítására a Szerződő Felek kötelezettséget vállalnak arra, hogy (...) elismerik

4. a dolgozók és a munkaadók jogát az érdekkonfliktusok esetén történő kollektív fellépésre, beleértve a sztrájkhoz való jogot is, azon kötelezettségek függvényében, amelyek a korábban életbe lépett kollektív szerződésekből eredhetnek.”

A Kartából vállalt kötelezettségek betartásáról a Karta 21. cikke értelmében két évente kell jelentést tenni, a Miniszteri Bizottság által megszabott formában.

A vállalt kötelezettség végrehajtását az Európa Tanács több szervének együttműködése révén törekszik ellenőrizni: e szervek között a legfontosabb a Szociális Jogok Európai Bizottsága (Comité européen des droits sociaux), amely a kormányjelentésekről készített „Következtetések” c. szakvéleményeivel a Miniszteri Bizottság ajánlásait alapozza meg.

Ezen ajánlások véglegesítése során szerepet kap továbbá egy kormányszakértői bizottság (Comité gouvernemental de la Charte sociale européenne) is, amelyik a Kartának való meg nem felelést megállapító határozatok végrehajtását felügyeli, amelyet munkájában mint megfigyelők, az európai szociális partnerek szervezetei segítenek. Így tehát a független szakértelem, illetve a speciális kormányzati érdekek figyelembe vétele, valamint a külügyminiszteri nézőpont egyaránt megjelenik a Karta monitoring eljárásában.

A Miniszteri Bizottság a tagállamokhoz címzett határozataiban mindig azt a megfogalmazást használja, hogy „és azt ajánlja a kormányoknak, hogy a megfelelő módon vegyék figyelembe az Európai Szociális Bizottság következtetéseiben és a kormányszakértői bizottság jelentésében tett megállapítások összességét.”

A Miniszteri Bizottság értelemszerűen nem tud megsemmisíteni vagy felfüggeszteni nemzeti jogszabályokat, nem írja elő a végrehajtás pontos jogforrási formáját, konkrét, szövegszerű tartalmát, de azt elvárja, hogy a részes állam kormánya tegye meg a megfelelő lépéseket avégett, hogy a nemzeti jog és a Karta vonatkozásában tett nemzetközi kötelezettségvállalás összhangot mutasson.

A jelen ügyben a kérdés nem a monitoring során eljáró szervek által kibocsátott dokumentumok jogi természetének értékelése (amelyek egyébként a nemzetközi jog fogalmi rendszerében ajánlási természetűnek minősülnek, azaz közvetlenül végrehajtható kötelezettséget nem róhatnak az érintett államokra), hanem az, hogy ezek vannak feljogosítva annak az értelmezésnek a megadására, amely az Európai Szociális Karta tekintetében az államok és az Európa Tanács, mint szervezet számára irányadó, a kötelezettségek terjedelmének és teljesíthettségének megállapítása során.

Az Európa Tanács nyilvántartása szerint 2002 és 2010 között az egymást követő magyar kormányok hat jelentést nyújtottak be, ezek részben általános, részben tematikus jelentések voltak. Nem került azonban 2012-ig benyújtásra a már 2009. október 31-én esedékessé vált hetedik jelentés. (Ennek ismét ki kellett volna térnie a 6. cikk 4. pontja megvalósítására is, amelynek kapcsán eddig visszatérően azt állapította meg a Szociális Jogok Európai Bizottsága és a kormányszakértői bizottság, hogy az a közsféra vonatkozásában alapvetően sérül.)

A Szociális Jogok Európai Bizottságának álláspontját illetően az alábbi dokumentumokat, illetve azokban foglalt megállapításokat kell kiemelni: a 2003-ban elfogadott jelentés 41–44. oldalát, és különösen a 44. oldal zárókövetkeztetéseit: Charte sociale européenne, Comité européen des Droits sociaux, Conclusions XVI–2, Tome 1 (Hongrie) http://www.coe.int/t/dghl/monitoring/socialcharter/Conclusions/State/HungaryXVI2_fr.pdf; lásd a 2005-ben elfogadott jelentés 34–39. oldalát és különösen a 39. oldal zárókövetkeztetéseit: Charte sociale européenne, Comité européen des Droits sociaux, Conclusions XVII–2 (Hongrie), Articles 1, 2, 3, 5, 6, 8, 9, 11, 13, 14, 16 et 17 de la Charte http://www.coe.int/t/dghl/monitoring/socialcharter/Conclusions/State/HungaryXVII2_fr.pdf; lásd a 2006-ban elfogadott jelentés 10–13. oldalát és különösen a 13. oldal zárókövetkeztetéseit: Charte sociale européenne, Comité européen des droits sociaux, Conclusions XVIII–1 (Hongrie), Article 1,5,6, 13 et 16 de la Charte): http://www.coe.int/t/dghl/monitoring/socialcharter/Conclusions/State/HungaryXVIII1_fr.pdf. A kormányszakértői bizottságot illetően lásd a T-SG (2007) 10 jelzetű dokumentumot: Comité gouvernemental de la charte sociale européenne, Rapport relatif aux conclusions XVIII–1, Rapport détaillé du Comité gouvernemental établi en application de l'article 27, paragraphe 3 de la Charte sociale européenne, 29 juin 2007, http://www.coe.int/t/dghl/monitoring/socialcharter/governmentalcommittee/XVIII1_fr.pdf.

A Karta 6. cikk 4. pontja végrehajtásáról e mulasztás nyomán csak negatív megállapítást tudott tenni a szakértői bizottság. (Lásd az alábbi dokumentumot: Conclusions XIX–3 (2010) (HONGRIE) décembre 2010; http://www.coe.int/t/dghl/monitoring/socialcharter/Conclusions/State/HungaryXIX3_fr.pdf)

Az ismételt felszólítás nyomán 2013. október 31-ig kell benyújtani a 6. cikk 4. pontja végrehajtását is érintő újabb kormányjelentést.

Miközben az Európai Szociális Karta irányába tett, annak egyéb pontjaihoz kapcsolódó vállalásaink túlnyomó többségét megfelelően teljesítettnek találták, a Szociális Jogok Európai Bizottsága és a kormányszakértői bizottság egybehangzóan arra a megállapításra jutottak a fent hivatkozott dokumentumokban, hogy a magyar jogrend azért nem konform az Európai Szociális Karta 6. cikk 4. pontjában foglaltakkal, mivel

- a) csak azok a szakszervezetek jogosultak sztrájkra hívni, akik részesei annak a megállapodásnak, amelyet a Kormány kötött az érintett szakszervezetekkel arról, hogy a közsférában hogyan gyakorolható a sztrájk joga.
- b) a közsférában csak akkor lehet sztrájkot kezdeményezni, ha azt az érintett dolgozók többsége támogatja.
- c) a sztrájkjoggal nem rendelkező köztisztviselők meghatározásának kritériumai túlmennek a Karta 31. cikkében foglaltakon (ti. azok a megszorítások fogadhatók el, amelyek egy demokratikus társadalomban mások jogainak és szabadságjogainak vagy a közérdek, a nemzetbiztonság, a közegészségügy vagy a közkerkölcs védelmében szükségesek).

A sztrájkjog értelmezésére vonatkozó fenti tézisek egyébként az Európai Szociális Karta korábbi, más államokat érintő monitoring dokumentumaiban a hetvenes évek óta fellelhetők, a következtetések nevesítik is ezeket. Visszatérően jelenik meg, hogy a közrend, ill. a nemzetbiztonság megóvásában, a tűzoltásban és hasonló veszélyhelyzetek elhárításában foglalkoztatottak, illetve a közhatalom (végrehajtó hatalom) magasabb beosztású gyakorlóiban tartják a testületek ex lege indokoltnak a sztrájkjogból való kizárását.

Meg kell jegyezni, hogy pusztán azt a tényt, hogy a különleges szabályok a Kormány és a szakszervezetek megállapodásában lettek rögzítve, önmagában a monitoring dokumentumok nem minősítették a Kartával össze nem egyeztethetőnek. Megállapították azonban, hogy az 1994. évi megállapodás egyes pontjainak konkrét tartalma olyan korlátozásokat hordoz, amelyek a sztrájkjog nemzetközi jogi kötelezettség szerinti lényegi tartalmát sértik.

A nemzetközi jogi kötelezettség sérelme fokozatosan következett be és alapvetően onnan ered, hogy a sztrájk törvény 1989-es elfogadásakor még csak az ENSZ Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának (a továbbiakban: GSZJN) 8. cikke és annak akkori értelmezése volt a viszonyítási alap. A törvényhozó nem vetett megfelelően számot azzal, hogy Magyarország 1999 óta viszont az Európai Szociális Kartának is részes államává vált, és ezen egyezmény, regionális jellege miatt, értelemszerűen mélyebb kötelezettségvállalásokat is tud hordozni annál, mint amelyre az ENSZ tagállamok univerzális jogalkotási technikája képes.

Figyelemre méltóak azok az Európa Tanácshoz benyújtott magyar kormányjelentések, amelyek érvanyagukat e ponton sajátos módon arra próbálták felépíteni, hogy ha és amennyiben a magyar szabályozás a GSZJN Egyezségokmányának megfelel, akkor és ezért egyszersmind megfelel az Európai Szociális Karta követelményeinek is.

2. A kérdés tényleges horderejének megítéléséhez át kell tekinteni továbbá az Emberi Jogok Európai Bíróságának joggyakorlatát az egyesülési jogot illetően, különös tekintettel a szakszervezeti jogokra. Az Emberi Jogok Európai Egyezménye az egyesülési jog összefüggéseiben utal a szakszervezetek alapításának jogára és annak bizonyos korlátaira a 11. cikkében, miszerint

„1. Mindenkinek joga van a békés célú gyülekezés szabadságához és a másokkal való egyesülés szabadságához, beleértve érdekei védelmében a szakszervezetek alapítását és az azokhoz való csatlakozásnak a jogát.

2. E jogok gyakorlását csak a törvényben meghatározott, olyan korlátozásoknak lehet alávetni, amelyek egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság vagy közbiztonság, a zavargás vagy bűnözés megakadályozása, a közegészség, az erkölcsök, illetőleg mások jogai és szabadságai védelme érdekében szükségesek. Ez a cikk nem tiltja, hogy e jogoknak a fegyveres erők, a rendőrség vagy az államigazgatás tagjai által történő gyakorlását a törvény korlátozza.”

Az Emberi Jogok Európai Bírósága újabban több alkalommal is hivatkozott az Európai Szociális Kartára, megemlítve és követve a Szociális Jogok Európai Bizottsága monitoring dokumentumaiban foglalt értelmezést, és eljutott odáig, hogy a sztrájkjogot is az Egyezmény 11. cikkének tartalmába beleértse.

A Demír és Baykara kontra Törökország ügyben 2008. november 12-én hozott ítéletében az Emberi Jogok Európai Bírósága részletesen áttekintette korábbi ítéleteit valamint a nemzetközi jogalkotásban azok óta bekövetkezett fejleményeket a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetben (ILO), az Európai Unióban, illetve az Európa Tanácson belül az Európai Szociális Karta értelmezését illetően. Az ítélet a 149. S-ban a kollektív tárgyalásokhoz való jog értelmezését illetően [ami a Karta 6. cikk (2) bekezdése] utalt arra, hogy ebben elfogadja a Szociális Jogok Európai Bizottsága által adott értelmezést, majd rámutatott „ezen fejlemények fényében a Bíróság úgy véli, hogy korábbi joggyakorlatát, hogy ti. a kollektív megállapodások tárgyalása és megkötése úgymond nem benne rejlő eleme a 11. cikknek. (...) felül kell vizsgálnia, azért, hogy számot vessen úgy a nemzetközi jogban, mint a nemzeti jogrendszerekben érezhető fejlődéssel. Igaz, hogy a jogbiztonság, a jog előreláthatósága és a törvény előtti egyenlőség érdekében az áll, hogy a Bíróság, alapos ok nélkül ne térjen el precedenseitől: ugyanakkor a dinamikus és evolutív megközelítésről való

lemondás azt kockáztatná, hogy bármilyen reform vagy javítás elé akadály tornyosulna.” (Demír és Baykara kontra Törökország 153. §)

Ezután az Emberi Jogok Európai Bírósága kimondta: „Következésképpen a Bíróság úgy véli, hogy figyelemmel a nemzeti és nemzetközi munkajogban illetve a szerződő államok idevágó gyakorlatában bekövetkezett fejleményekre, a munkáltatóval a kollektív tárgyaláshoz való jog elvben a lényegi elemévé vált a érdekek védelmében a szakszervezetek alapításához és az azokhoz való csatlakozáshoz való jognak. (...) Mint más dolgozóknak, a tisztviselőknek is, igen egyedi eseteket kivéve, élvezniük kell ezt a jogot, anélkül, hogy ez csorbítaná a 11. cikk (2) bekezdése értelmében vett a jogszerű korlátozások kihatásait „államigazgatás tagjai”-ra, amelynek ugyanakkor a panaszosok nem minősülnek.” [ti. akik az Isztambul környéki kistélepülések önkormányzati tisztviselői szakszervezetének (Tüm Bel Sen) vezetői voltak.] (Demír és Baykara kontra Törökország, 154. §)

Az Enerji Yapi-Yol Sen kontra Törökország ügyben hozott 2009. április 21-i ítéletében az Emberi Jogok Európai Bírósága hangsúlyozta, „elismeri, hogy a sztrájkjog nem abszolút jellegű. Bizonyos feltételeknek alávethető és korlátozások tárgyát is képezheti. Így a szakszervezeti szabadság elve összeegyeztethető a sztrájk tilalmával köztisztviselők esetében, akik hatáskörüket az állam nevében gyakorolják. Mindazonáltal, ha a sztrájkjog érinthet is bizonyos köztisztviselői kategóriákat [lásd a Pellegrin kontra Franciaország ügyben hozott nagykamarai ítélet (...) 64–67. §-át] nem terjedhet ki a köztisztviselőkre úgy általában – mint a jelen esetben, ti. a földhivatalokban, az energia ügyekben, a kommunális, infrastrukturális szolgáltatásokban és az állami autótúépítésben dolgozó köztisztviselőket, közalkalmazottakat képviselte az Enerji Yapi-Yol Sen szakszervezet – vagy az állami kereskedelmi vagy ipari vállalatok közalkalmazottaira. Így a sztrájkjog törvényi korlátai, olyan világosan és szűkkörűen kell, hogy megfogalmazzák az érintett tisztviselők kategóriáit, ahogyan az csak lehetséges.” (Enerji Yapi-Yol Sen kontra Törökország, 32. §)

Bizonyos szerepet játszott a sztrájkjog gyakorolhatóságának megítélése a Jó Pásztor Szakszervezet (Sindicatul Pastorul Cel Bun) kontra Románia ügyben 2012. január 31-én hozott kamarai ítélet mögöttes tényállásában. Ebben az ügyben az Emberi Jogok Európai Bírósága elmarasztalta Romániát azért, mivel a román hatóságok nem jegyezték be egy orthodox egyház polgári alkalmazottainak szakszervezetét, tartva attól, hogy ellentétes esetben az egyházi autonómiát sértenék meg.

Fentiekre figyelemmel megállapítható, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának joggyakorlata is lényegében ugyanabba az irányba mutat a köztisztviselők, közalkalmazottak szervezkedési és sztrájkjoga vonatkozásában, mint amit az Európai Szociális Karta monitoring dokumentumai megjelöltek.

A sztrájkjog tehát immár nemcsak önmagában értelmezhető, hanem az Emberi Jogok Európai Bíróságának joggyakorlatában a fent említettek tanúsága szerint újabban már úgy jelent meg, hogy az az egyesülési és szervezkedési szabadság integráns részét képezi. Mivel az Alaptörvény az egyesülési (és szakszervezeti) jogok tekintetében a VIII. cikk (1), (2) és (5) bekezdése más tördelésben, de lényegében ugyanazt a megfogalmazást tartalmazza, mint az Emberi Jogok Európai Egyezménye 11. cikkének 1. pontja, ezért emlékeztetni kell arra, hogy az Alkotmánybíróság a 61/2011. (VII. 13.) AB határozatában elvi érveléssel mondta ki, hogy „[e]gyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje. A pacta sunt servanda elvből [Alkotmány 7. § (1) bekezdés, Alaptörvény Q) cikk (2)–(3) bekezdés] következően tehát az Alkotmánybíróságnak akkor is követnie kell a strasbourgi joggyakorlatot, az abban meghatározott alapjogvédelmi szintet, ha saját megelőző, „precedens-határozataiból” ez kényszerűen nem következne.” (ABH 2011, 290, 321.) Figyelemmel arra is, hogy 2003 óta egyértelműen és ismétlődően jelezte az Európa Tanács, hogy a Karta 6. cikk 4. bekezdése tekintetében tett vállalást a magyar állam nem megfelelően teljesíti, és ennek ellenére az elmúlt törvényhozási ciklusokban az egymást követő kormányok nem kezdeményezték a törvényhozónál a Sztrájk tv. vonatkozó pontjainak, illetve a szakszervezetekkel kötött 1994. évi megállapodás módosítását, a jelen ügyben nézetem szerint megállapítható: nem teljesült a vállalt nemzetközi kötelezettségekkel való összhang követelménye. A nemzetközi jog szempontjából a probléma nem a Kormány és a szakszervezetek közötti megállapodás tényében, hanem annak tartalmában rejlik, amely immár nyilvánvalóan nem konform a vállalt kötelezettségekkel.

A legegyszerűbb megoldást a korábbi megállapodás módosítása jelentené. Maga a megállapodás nem tartozik azon normák közé, amelynek alaptörvény-ellenesség címén történő megsemmisítésére az Alkotmánybíróságnak az Abtv. szerint hatásköre lenne. A kiutaló törvényi rendelkezés megsemmisítése sem lenne indokolt, hiszen – ha a megállapodás tartalma adekvát volna a Karta 6. cikk 4. bekezdésének követelményével – úgy a kiutaló szabály önmagában nem okozna problémát. Az Alkotmánybíróság e fordulat alkotmányosságát 1992-ben vizsgálata során

röviden érintette, és akkor nem kifogásolta, igaz, viszonyítási pontja alapvetően még csak a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya volt (673/B/1990. AB határozat, ABH 1992, 446, 448.). Jól látható tehát, hogy ha az Alkotmánybíróság most mégis megsemmisítette volna a kiutaló törvényi rendelkezést, ám az Országgyűlés a megállapodás jelenlegi tartalmát foglalná törvénybe, az semmit nem változtatna a probléma lényegén, a nemzetközi jogba ütközésen és az azért való felelősségen.

Álláspontom szerint azonban – figyelemmel arra a tényre, hogy a Kormánynak a megállapodás újratárgyalására vonatkozó, az Európai Szociális Karta monitoring dokumentumaiban is regisztrált ígérete nem teljesült – valójában az Országgyűlésnek is módjában áll helyreállítani a nemzetközi jogi kötelezettségekkel való összhangot, éspedig úgy, hogy „az államigazgatási szerveknél a Kormány és az érintett szakszervezetek megállapodásában rögzített sajátos szabályok mellett gyakorolható a sztrájk joga” fordulat kiutaló szabályát az e terület sajátosságaihoz illő, a nemzetközi jogi kötelezettségeknek megfelelő anyagi és eljárási tartalmú tétel törvényi cikkel váltja fel. (Erre a 2013. október 31-éig benyújtandó monitoring jelentés összeállításáig elegendő idő áll rendelkezésre.)

Mindezt azért tartom rendkívül fontosnak, hiszen az említett török ügyekben meghirdetett tételek nyomán – amelyek sem a jogtudomány, sem a szakszervezetek figyelmét nem kerültk el – meglehetősen egyértelműen felmérhető, hogy immár milyen esélyei lennének egy analóg magyar panasznak az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt. Az Európai Szociális Kartából folyó kötelezettségeket önmagukban is teljesíteni kell, az Emberi Jogok Európai Bírósága előtti peresztés elkerülése pedig a józan pragmatizmus követelménye. Márpedig, ha a hazai jogi szabályozás nem változik, akkor az Emberi Jogok Európai Bírósága az Európai Szociális Karta monitoring dokumentumaira is építve várhatóan elmarasztalja Magyarországot.

Budapest, 2012. június 26.

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

A párhuzamos indokoláshoz csatlakozom:

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András alkotmánybíró különvéleménye

Nem értek egyet a többség által elfogadott határozat rendelkező részével, így indokolásával sem.

1. A többségi határozattal ellentétben a Sztrájk tv. 3. § (2) bekezdése második mondatát az alapvető jogok biztosa indítványával egyezően pro futuro hatállyal meg kellett volna semmisíteni.

Helytálló a biztos állítása, hogy az Alaptörvény XVII. cikke szerint törvénynek kell megállapítania sztrájk feltételeit – benne az államigazgatásban dolgozókéit is. Itt ugyanis az áll, hogy a munkavállalóknak törvényben meghatározottak szerint van joguk arra, hogy munkabeszünetést tartsanak. A Sztrájk tv. szerint viszont nem törvényben meghatározottak, hanem „a Kormány és az érintett szakszervezetek megállapodásában rögzített ... szabályok mellett” – azaz: ezek szerint – gyakorolható a sztrájkjog. Ha tehát a sztrájk nem felel meg az 1994-es megállapodásnak, a Sztrájk tv. 3. § (1) bekezdése szerint jogellenes. Ez a törvényben meghatározottak szerint gyakorolhatóság kívánalmát nem elégíti ki. A törvény nem a sztrájk feltételeit szabályozza, hanem a sztrájk feltételeinek szabályozását. Nincsenek törvényben meghatározva a jogszerű munkabeszünetés feltételei, így nincs jelentősége annak, mit is tartalmaz a megállapodás. A határozat csak a szabályozás szintjét (törvény vagy sem) vizsgálja, a tartalmát nem. A szabályozás szintje és tartalma között ugyanakkor szoros kapcsolat van, hiszen a szint a szabályozás tartalmától is függ.

Az Alaptörvény XVII. cikke – az Alkotmány 70/C. § (2) bekezdésével lényegében egyezően – a törvényben meghatározott korlátok között engedi gyakorolni a sztrájkjogot (a munkaharc keretében a munkabeszünetés jogát). Ez a feltétel különbözik az Alaptörvény I. cikk (2) bekezdése alapján minden alapjogra érvényes korlátozási szabálytól, így nem is alkalmazható minden további nélkül, ahogy a többség teszi, a „közvetlen és jelentős” korlátozás teszt, amint a 64/1991. (XII. 17.) AB határozat (ABH 1991, 258, 260.) megfogalmazta. A „törvényben meghatározott korlátozás” követelménye megkívánja, hogy a sztrájkjog gyakorlásának minden feltételét törvény tartalmazza, tehát nem engedi

meg a szabályozási szint leszállítását. Ugyanakkor a „törvényben meghatározott korlátozás” szélesebb körű lehet, mint a rendes alapjogok esetében. Ezért alkotmányellenes lenne a rendeleti szabályozás is, miközben a Kormány és a szakszervezetek közötti megállapodás alkotmányjogilag legfeljebb kormányrendeleti, vagy határozati szintnek tekinthető (ha feltesszük, hogy végrehajtását a Kormány határozattal jogszerűen képes biztosítani).

2. Helytálló a biztos érvelése abban is, hogy a sztrájkjog alanyait meghatározó „államigazgatási szerv” terminus nem kellően világos jelentésű.

A Sztrájk tv. az elfogadása idején fennállása utolsó teljes évében lévő tanácsrendszer (illetve a szocialista államigazgatási jog) fogalmát használja, így a vizsgált hely jogi jelentése a törvény hatályba lépése óta alaposan megváltozott, és ezért alkotmányellenessé lett. Az államigazgatási szerv mai tételes jogi fogalma szerint a Sztrájk tv. hatálya nem terjed ki az önkormányzatoknál foglalkoztatottakra, míg a törvény elfogadásakor, 1989 áprilisában, a helyi tanácsok dolgozói is „államigazgatási szervnél” foglalkoztatottak voltak.

Az 1971. évi I. törvény (Tanács törvény) 2. § (1) bekezdése szerint ugyanis a tanácsok az államszervezet részei voltak, jóllehet a törvény ugyanezen a helyen népképviselői-önkormányzati szervnek is minősítette őket. A tanácsok ezzel együtt az államszervezet részének, helyi államigazgatási szervnek minősültek. Tanú erre a korszak mértékadó államigazgatási jogi tankönyve, amely megállapítja: „A szocialista államrendszer alapvető elve, hogy a területi, helyi államigazgatási szervek a tanácsok igazgatási szervei.” (Szamel Lajos szerk: Berényi Sándor, Martonyi János: Magyar államigazgatási jog. 2. kiad. Budapest Tankönyvkiadó 1980. Az idézet szerzője Berényi Sándor. Ld.: Fonyó Gyula szerk. A Tanács törvény magyarázata. Budapest Közigazgatási És Jogi Könyvkiadó, 1976 64.skk.)

A Sztrájk tv. itt vizsgált mondata elfogadása óta lényegében változatlan – csak a „Minisztertanács” változott „Kormányra”. Azóta viszont megváltozott, többször is, a közszolgálat rendszere; a legfontosabb ebből itt az, hogy a közigazgatás állami (azaz központi és dekoncentrált), valamint önkormányzati közigazgatásra vált szét. Ezért az „államigazgatási” fogalom alkotmánynak megfelelő értelmezése régóta „közigazgatási”. Az 1994-es megállapodás elfogadói így is értették, hiszen az aláírók között mindkét oldalon számos önkormányzati szervezet van. Ha azonban szó szerint vesszük, az önkormányzatoknál dolgozók sztrájkjoga kétes lehet.

A törvény a foglalkoztató állami szervet – valamint az ott „dolgozókat” – jelöli meg, amikor az „államigazgatási” kitéltet használja. A „dolgozók” terminus használata is a Sztrájk tv. elfogadás kori jogi helyzetének felel meg, az egységes államigazgatásban foglalkoztatottak munkaviszonyban álltak. „Az államigazgatási munkaviszony nem államigazgatási jogi, hanem munkajogi karakterű” – állapítja meg az idézett tankönyvben Szamel Lajos. A sztrájk törvénnyel az államigazgatásban dolgozók, mint munkaviszonyban állók gyakorolhatták sztrájkjogukat. Ezért volt szükséges a vizsgált korlátozás.

A „dolgozók” fogalma a tételes jogban mára azonban messze nem egyértelmű. Feltehető, hogy magában foglal minden az állami igazgatási szerveknél foglalkoztatásra irányuló jogviszonyban munkát végző személyt, de csak azokat, akik e szerveknél rendelkeznek jogviszonnyal, kizárva ebből az önkormányzatoknál ugyanilyen jogviszonnyal foglalkoztatottakat. A határozat indokolása nem fejt ki ennek jelentőségét, hiszen a 2.2. pontban még felsorolja az önkormányzatoknál dolgozók érdekképviselőket ellátó szakszervezeteket, mint megállapodást kötőket, ugyanakkor a 3.1.-ben már e kitéltet „egyértelműnek” minősíti.

Ebben kételkedem, és igazat adok az alapjogi biztosnak abban, hogy jogbizonytalanságot okoz a pontatlan – vagy időközben meghatározhatatlanná vált, bár korábban talán kellően világos – jogi fogalomhasználat.

A sztrájk kizárásával érintett személyi (foglalkoztatotti) kör meghatározásában nem a szervből („államigazgatási”) kell kiindulni, sokkal inkább az érintettek foglalkoztatási jogviszonya jellegéből (ld. a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény fogalomhasználatát). A határozatban is említett, az államigazgatási szervekről szóló számos jogszabály alapján igen nehéz pontosan meghatározni a személyi kört, amely a Sztrájk tv. vizsgált rendelkezésével érintett.

A lényeg azonban, hogy az „államigazgatás” terminust ennyi idő után indokolt lenne a fennálló jogi helyzettel összhangba állóval („közigazgatási” vagy más ezzel egyenértékű) felcserélni – ami a törvényhozó feladata.

Budapest, 2012. június 26.

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

A különvéleményhez csatlakozom:

Dr. Paczolay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László alkotmánybíró különvéleménye

Álláspontom szerint a sztrájról szóló 1989. évi VII. törvény (a továbbiakban: Sztrájk tv.) 3. § (2) bekezdés második mondata alaptörvény-ellenessége megállapításának és megsemmisítésének lett volna helye. Emellett mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet is meg kellett volna állapítania az Alkotmánybíróságnak.

Úgy gondolom, a most elbírált ügynek fontos szerepe lehet abban, miként gyakorolható a közszférában a sztrájkjog és ezen keresztül az kiható a sztrájkjog magyarországi alakulásának jövőjére. Nézetem szerint a többségi indokolásnak számot kellett volna vetnie azzal, hogy az Alkotmánybíróság eddigi irányadó gyakorlata nem volt következetes abban az alapvető kérdésben, hogy mi a sztrájkhoz való jog alkotmányjogi megítélése. Relevánsnak tartottam volna annak a kérdésnek a vizsgálatát is, hogy milyen szerepe van a Kormánynak a közszférában gyakorolt sztrájk feltételeinek a meghatározásában. Úgy vélem továbbá, a döntés meghozatalakor figyelembe kellett volna venni azt is, mi következik a Magyarországra is kötelező nemzetközi jogi mércékből a sztrájkjog szabályozására és gyakorlására.

- I.
1. Álláspontom szerint az ügy által felvetett legfontosabb kérdés az, alapvető jog-e a sztrájkhoz való jog. Az indítványozó álláspontja szerint – mivel eredeti indítványában a korábbi Alkotmány 8. § (2) bekezdésének és az alapvető jogokra jellemző lényeges tartalom sérelmét állítja – igen. Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata – ahogyan a határozat többségi indokolása is – ingadozó ebben a kérdésben. Az eddigi döntések – és ezt az álláspontot magam is osztom – nem tulajdonítottak különösebb meggyőző erőt annak a ténynek, hogy mind az Alkotmányban, mind az Alaptörvényben az alapjogok között szabályozta az alkotmányozó a sztrájkjogot.
 2. A határozat többségi indokolása által idézett 673/B/1990. AB határozat (ABH 1992, 446.) és a 88/B/1999. AB határozat (ABH 2006, 1188.) alapján az állapítható meg, hogy bizonyos közszférában foglalkoztatott személyek sztrájkjoga teljes egészében kizárható alkotmányosan.
Abban is egyértelmű a gyakorlat, hogy még a magánszférában sem minősül alapvető jognak a sztrájkjog. Az inkább olyan alkotmányos jogként fogható fel, amelynek még a lényeges tartalma is korlátozható. Az is egyértelműnek tűnik a sztrájkjogi tárgyú határozatok alapján, hogy az az alkotmányi, illetve alaptörvényi kitétel, miszerint a sztrájkjog törvényben szabályozottak szerint gyakorolható, nem jelent blanketta-felhatalmazást a törvényhozó számára: „a törvényhozó köteles biztosítani a sztrájkjog gyakorlásának feltételeit, a sztrájkjog gyakorlásából való kizárásnak csak alkotmányos indokból, valamely alkotmányos jog, alkotmányos érték, cél védelme érdekében van helye.” (ABH 2006, 1188, 1195.)
Ez utóbbi fordulat, tehát a jogkorlátozás céljának vizsgálata, ugyanakkor csak az alapvető jogoknál releváns; az alkotmányos jogok esetében eddig az ésszerűségi teszt volt irányadó. Ennek alkalmazása során az Alkotmánybíróság eddig nem vizsgálta a joggyakorlás kizártságának (korlátozásának) célját. A mostani határozat többségi indokolása, amellett, hogy fenntartotta azt az álláspontot, hogy nem tekinti az Alaptörvény hatálya alatt sem alapvető jognak a sztrájkjogot, azzal egészítette ki az eddigi gyakorlatot, hogy alkalmazta a 64/1991. (XII. 17.) AB határozat óta követett, az alapjog-korlátozás formai alkotmányossági megítélésére vonatkozó tesztet is a sztrájkjogra (ABH 1991, 297, 300.). Ez a teszt arra a kérdésre keres választ, hogy milyen jogforrási szint elégíti ki egy-egy esetben az alapjogok korlátozására irányadó [a korábbi Alkotmány 8. § (2) bekezdésébe, illetve az Alaptörvény I. cikkének első mondatába foglalt] szabályt.
 3. Álláspontom szerint, ahogyan ezt igyekeztem érzékeltetni, az eddigi gyakorlat nem volt mentes a dogmatikai ellentmondásoktól. A jelen ügy jó alkalmat teremtett volna arra, hogy az Alkotmánybíróság, figyelembe véve a sztrájkjogot a magyar alkotmányos intézményrendszerben betöltött szerepét (értékelve például az egyesülési joghoz való viszonyát), állást foglalva abban a kérdésben is, hogy kik a sztrájkjog alanyai (csak a munkavállalók vagy érdekvédelmi szervezeteik is), eldöntse, mi a sztrájkjog alkotmányjogi megítélése: milyen (speciális) jogkorlátozási tesztnek kell megfelelnie a jogalkotónak és a rendesbíróságoknak a sztrájkjog szabályozásakor, illetve a sztrájkjoggal összefüggő ügyek elbírálásakor.
- II.
1. Nézetem szerint a támadott törvényi szabályozás [a Sztrájk tv. 3. § (2) bekezdés második mondata: „(a)z államigazgatási szerveknél a Kormány és az érintett szakszervezetek megállapodásában rögzített sajátos szabályok mellett gyakorolható a sztrájk joga”] több szempontból is alaptörvény-sértő.
 2. E törvényi rendelkezés nem jelent elégséges garanciát a sztrájkjog hatékony gyakorlására, hiszen nem ad érdemi szempontokat (mérce) arra, hogy melyek azok a „sajátos szabályok”, amelyek alapján a sztrájk jogszerűnek minősül. A joggyakorlás garanciáinak hiányára utal az is, hogy a támadott szabály és a hozzáférhető rendesbírósági gyakorlat alapján nem egyértelmű az sem, kikényszeríthető-e ezen „megállapodás” rendesbíróságok előtt. Nyitott kérdés az is:

ha a szakszervezetek betartják a „megállapodást”, amelynek a Sztrájk tv.-vel való viszonya nem tisztázott, akkor eo ipso jogszerűnek minősül-e a sztrájk.

Mindezeknek azért van jelentősége, mert a jogszerűtlen sztrájk nem csak fegyelmi felelősség megállapítására adhat okot, hanem (akár a kártérítési felelősség megállapítása mellett) még a foglalkoztatási jogviszony megszüntetéséhez is alapul szolgálhat. A fentiek alapján – figyelemmel az alaptörvény jogállamiság-klauszujából eredő, hatékony joggyakorlást lehetővé tevő szabályozási követelményekre és a sztrájkjog alaptörvényi szabályozásának együttes értelmezésére – mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség megállapítását tartottam volna szükségesnek.

3. A mulasztás megállapítása azonban nem orvosolta volna teljes körűen a közszférában gyakorolható sztrájk minden problémáját. A támadott törvényi rendelkezést – a különvélemény II. 2. pontjában idézett alaptörvényi rendelkezések sérelme miatt – meg kellett volna semmisítenie az Alkotmánybíróságnak.

Ennek oka elsődlegesen az, hogy a Sztrájk tv. szerinti „megállapodás” megkötésére a Kormánynak nincs hatásköre, nincs alaptörvényi legitimációja. Álláspontom szerint nincs olyan alaptörvényi szabály, amely felhatalmazná a Kormányt arra, hogy a közszférában foglalkoztatottak érdekvédelmi szervezeteivel együtt „kiszereződjön” a sztrájkjog gyakorlásának alkotmányos garanciarendszeréből. Ezt – a legitimáció hiányára vonatkozó – érvemet erősíti az a tény is, hogy az államigazgatástól különálló önkormányzati szférában foglalkoztatottak érdekvédelmi szervezetei is csatlakoztak e, a határozat többségi indokolása által is idézett „megállapodáshoz”. Az önkormányzati szférában foglalkoztatottak bevonása még kevésbé teszi egyértelművé, hogy a Kormány közhatalmi vagy munkáltatói hatáskörében eljárva kötötte-e meg a „megállapodást”.

- III. Figyelemmel a nemzetközi jogi kötelezettségeinkre – tekintettel a 61/2011. (VII. 13.) AB határozatban foglaltakra (ABH 2011, 290, 321.) – számot kellett volna vetni azzal a kérdéssel is, hogy melyek a közszférában gyakorolható sztrájkjog Magyarországra kötelező nemzetközi jogi mércéi.

Ebben a körben elsősorban, de nem kizárólagosan az Emberi Jogok Európai Bírósága joggyakorlata alapján kellett volna értékelni a közszférában gyakorolható sztrájk magyar szabályozását. A Demir és Baykara kontra Törökország, valamint az Enerji Yapi-Yol Sen kontra Törökország ügy indokolása – álláspontom szerint – azt a nézetet erősíti, hogy a jelenlegi magyar szabályozás nem minden elemében egyezménykonform.

Budapest, 2012. június 26.

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: II/355/2012.

A Magyar Közlönyt a Szerkesztőbizottság közreműködésével a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Biró Marcell,
a szerkesztésért felelős: dr. Borókainé dr. Vajdovits Éva.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 1–3.

A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://kozlony.magyarorszag.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhú másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Majláth Zsolt László ügyvezető igazgató.